

Често задавани въпроси

Прилагане на Регламента на ЕС относно обезлесяването

Версия 4 — април 2025 г.

Настоящият документ е работен документ, изготвен от службите на Комисията, предназначен да предостави информация на националните органи, операторите и другите заинтересовани страни за прилагането на Регламент на Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на пазара на Съюза и за износа от Съюза на определени стоки и продукти, свързани с обезлесяване и деградация на горите, и за отмяна на Регламент (ЕС) № 995/2010 (наричан по-нататък в настоящия документ „Регламентът“, „този регламент“ или „Регламентът относно обезлесяването“). Настоящият документ отразява единствено възгледите на службите на Комисията. Той не е правно обвързващ и Комисията не носи отговорност за съдържанието му.

Актуализациите на третото издание на документа (публикувано през октомври 2024 г.) и допълненията към него са обозначени с (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ) и (НОВ ТЕКСТ).

Съдържание

1. Проследимост	14
1.1. Защо и по какъв начин операторите трябва да събират координати? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	14
1.2. Трябва ли всички стоки (вносяни, изнасяни, търгувани) да бъдат проследими? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	15
1.3. Как се осъществява това за продукти, търгувани в насипно състояние или съставни продукти? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	15
1.4. Разрешени ли са веригите на проследяване по масов баланс?	16
1.5. Как се процедира, когато част от продукта не отговаря на изискванията? 16	
1.6. Какви са правилата в случай на земя, която не е недвижим имот?	16
1.7. Зона с каква площ (в хектари) може да обхване един полигон?	17
1.8. Във всички случаи ли трябва географското местоположение да се предоставя с помощта на полигони?	17
1.9. (ЗАЛИЧЕНО и информацията е преместена във въпрос 7.26).....	17
1.10. Как се процедира, когато не са налични регистри или документи, удостоверяващи правото на собственост?	17
1.11. Може ли операторът да използва данните за географско местоположение, предоставени от производителя?	18
1.12. Трябва ли операторите да проверяват географското местоположение? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	18
1.13. Трябва ли да се извършва повторно надлежна проверка за продукти от една и съща земя? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	19

1.14.	Може ли един полигон да обхваща няколко парцела?	19
1.15.	Как се процедира, когато съответната стока се произвежда на парцел, който е част от един имот, включващ и други парцели?	19
1.16.	Трябва ли полигоните да се предоставят във вид на окръжност?	20
1.17.	Как трябва да се декларира мястото на производство на смесени стоки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	20
1.18.	При какви обстоятелства операторите могат да декларират в декларацията за надлежна проверка повече парцели, отколкото реално са свързани с производството на конкретната стока, пусната на пазара? Какви са последиците от „прекомерното деклариране“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	21
1.19.	Как на практика географското местоположение ще даде възможност да се проверят заявленията? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	22
1.20.	Операторите (и търговците, които не са МСП) и правоприлагащите органи може да сравняват координатите на географското местоположение със спътникови изображения или карти на горското покритие, за да преценят дали продуктите отговарят на въведеното с Регламента изискване за липса на връзка с обезлесяване. Как ЕС ще проверява валидността на заявленията за липса на връзка с обезлесяването?	23
1.21.	Какъв вид проверки могат да извършват компетентните органи на държавите — членки на ЕС, в трети държави, ако даден продукт се счита за потенциално неотговарящ на изискванията на Регламента относно обезлесяването?	23
1.22.	Ще използват ли компетентните органи посочените в Регламента определения?.....	23
1.23.	Какво е проследимост на веригата на доставки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	23
1.24.	Как ще се извършва проследимостта за продуктите от няколко различни държави?	24
1.25.	Какво се разбира под „дата или период на производство“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	25
1.26.	Как работи проследимостта по отношение на едрия рогат добитък? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	26
1.26.1	Как операторите следва да изпълняват задълженията си, свързани с „фуражите, използвани за добитъка“? (НОВ ТЕКСТ)	26
1.27.	Как се процедира, когато доставчиците нагоре по веригата не предоставят изискваната информация? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	27
1.28.	Следва ли да се предоставят координати за участъци в държави, класифицирани като представляващи нисък риск?.....	27
1.29.	Изискването за законосъобразност отнася ли се за земи, които не са свързани с обезлесяване?	27

1.29.1	В кои случаи законодателството може да се счита за приложимо, дори ако не е свързано с целите на Регламента за спиране на обезлесяването и деградацията на горите? (НОВ ТЕКСТ).....	27
1.29.2	Дадена стока се добива в държава А и се транспортира до държава Б за по-нататъшна преработка (например какаови зърна от държава А се преработват в какао на прах в държава Б), преди какаото на прах да бъде пуснато на пазара на ЕС в държава В. Приложимото законодателство в коя държава следва да се съблюдава? (НОВ ТЕКСТ)	28
1.30.	Съществуват ли правни задължения за държавите извън ЕС?.....	28
1.31.	Как производителите да споделят данните за географското местоположение, при положение че някои правителства забраняват споделянето на такива данни? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	28
2.	Приложно поле	29
2.1.	Какви продукти са включени в Регламента?	29
2.2.	Попадат ли в приложното поле включени продукти, които не съдържат включени стоки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	29
2.3.	Прилага ли се Регламентът независимо от количеството или стойността?	30
2.4.	А по отношение на стоките, произведени в ЕС? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ) ..	30
2.5.	Как се прилага Регламентът по отношение на дървения материал и хартията, използвани за опаковки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	30
2.6.	Връщането на съответна празна опаковка от търговеца на дребно на неговия доставчик би ли се считало за „предоставяне на пазара на ЕС“, когато съответната опаковка е била пусната на пазара на ЕС отделно (което означава като самостоятелна опаковка) преди връщането? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	31
2.7.	Търговията със съответни продукти втора употреба на пазара на ЕС попада ли в приложното поле на Регламента?.....	32
2.8.	Попада ли в приложното поле на Регламента рециклираната хартия/картон?.....	32
2.8.1	Попадат ли в приложното поле на Регламента корпусите или каркасите на регенерирани гуми? (НОВ ТЕКСТ).....	32
2.9.	Какво представляват кодовете по КН и ХС и как се използват? Къде може да бъде намерена повече информация за приложимите мерки по ТАРИК? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	33
2.10.	Кога е налице „доставка“ на съответен продукт, т.е. пуснат е или е предоставен на пазара в процеса на търговска дейност? Доколко предприятията попадат в приложното поле на Регламента, когато използват съответни продукти в собствената си дейност или ги преработват? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	34

2.11.	Кога е необходимо да се извършва надлежна проверка и да се подава ДНП, ако едно и също физическо или юридическо лице обработва съответен продукт многократно в процеса на своята търговска дейност?	36
2.12.	Бамбукът попада ли в приложното поле на Регламента относно обезлесяването? А други продукти, които не съдържат или не са произведени с използването на съответни стоки, но са включени в приложение I?	37
2.13.	Приложими ли са изискванията на Регламента относно обезлесяването при размяната на писма и други кореспондентски пратки? (НОВ ТЕКСТ)	37
2.14.	Попадат ли пробите и продуктите, използвани с цел проверка, анализ или изпитване, в приложното поле на Регламента относно обезлесяването? (НОВ ТЕКСТ)	37
2.15.	Отдаването под наем на съответни продукти попада ли в приложното поле на Регламента? (НОВ ТЕКСТ)	38
3.	Субекти на задълженията	39
3.1.	Кой се счита за оператор? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	39
3.1.1.	До каква степен промяна на кода по ХС се отразява върху определянето на дружеството като оператор или търговец? (НОВ ТЕКСТ)	39
3.2.	Какво означава „в процеса на търговска дейност“?	39
3.3.	Какво означава „приложимо законодателство на държавата на производство“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	40
3.4.	Какви са задълженията на операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	41
3.5.	Какви са задълженията на операторите на МСП надолу по веригата на доставки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	44
3.6.	Ще имат ли операторите и търговците надолу по веригата на доставки, които не са МСП, достъп до информацията за географското местоположение, съдържаща се в декларациите за надлежна проверка, подадени в информационната система от операторите нагоре по веригата? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	44
3.7.	Какво се случва, ако оператор, който не е установен в ЕС, пусне съответен продукт или стока на пазара на ЕС? При какви обстоятелства оператори, които не са установени в ЕС, ще имат достъп до информационната система? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	45
3.8.	Кои дружества са търговци, които не са МСП, и какви са техните задължения?	45
3.9.	Организациите, които не са МСП и продават на потребители (организации за търговия на дребно), класифицират ли се като търговци?	46

3.10.	Кой е МСП съгласно Регламента относно обезлесяването? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	46
3.10.1	Аз съм дружество, което е МСП, и нямам задължение да предоставям ДНП. Могат ли дружествата, които не са МСП, на които доставям продукти, да изискват от мен да предоставя ДНП? (НОВ ТЕКСТ)	47
3.11.	Кой носи отговорност в случай на нарушение на Регламента? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	47
3.12.	Кой е операторът в случай на маркирани за сеч дървета или права за добив? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	48
3.13.	Как се прилага Регламентът за групи от дружества? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	48
3.14.	Кой е оператор или търговец, когато едно дружество сключва договор с друго дружество за предоставяне на съответни продукти, свързани с търговската му дейност? Например закусквалня на място, малък магазин или щанд, разположен до основния търговски обект. (НОВ ТЕКСТ)	49
3.15.	Как са разграничени ролите на „упълномощения представител“ съгласно член 6 от Регламента относно обезлесяването и „митническия представител“ съгласно член 18 от Регламент (ЕС) 952/2013 (МКС)? (НОВ ТЕКСТ)	50
4.	Определения	50
4.1.	Какво означава „глобално обезлесяване“?	51
4.2.	Какво означава „парцел“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	51
4.3.	На какви критерии трябва да отговаря дървеният материал?	51
4.4.	Какви са нивата на добив, които отговарят на изискванията?	52
4.5.	Как следва да се разбира изразът „без да се предизвиква деградация на горите“ в определението за „несвързани с обезлесяване“ за съответни продукти, които съдържат или са били произведени от дървен материал?	52
4.6.	Как се оценява дали дадено изделие от дървен материал е несвързано с обезлесяване и какъв е съответният период, който се взема под внимание? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	53
4.7.	Може ли изделие от дървен материал да е несвързано с обезлесяване, ако е добито от гора, която е претърпяла структурни промени след 31 декември 2020 г., които не са предизвикани от дейности по дърводобив?	54
4.8.	В някои случаи известно време след пускането на дадено изделие от дървен материал на (или предоставянето или износа му от) пазара на Европейския съюз, доказателствата, че определени дейности по добив на дървен материал предизвикват „деградация на горите“, може да не са очевидни. Носят ли операторите отговорност за събития, които настъпват след предоставянето на декларацията за надлежна проверка?	55

4.9.	Определението за „деградация на горите“ възпрепятства ли целенасоченото засаждане и засяване на дървета, което може да бъде важна практика за защитата и възстановяването на горите?	56
4.10.	Как трябва да се прилага разпоредбата относно „дървета, които могат да достигнат тези прагови стойности in situ“?	56
4.11.	Кой вид промяна в предназначението на горската земя е в съответствие с Регламента?	56
4.12.	Природните бедствия ще се считат ли за обезлесяване?	57
4.13.	Ще бъдат ли включени „други залесени земи“ или други екосистеми? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	57
4.14.	Счита ли се отглеждането на каучукови насаждения за „използване за селскостопански цели“ по смисъла на Регламента?	57
5.	Надлежна проверка	58
5.1.	Какви са задълженията ми като оператор? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	58
5.2.	Кой може да упълномощава „упълномощен представител“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	59
5.2.1.	Какво е упълномощен представител? Може ли един упълномощен представител да представлява няколко оператори и търговци? Кои задължения по Регламента относно обезлесяването може да изпълнява упълномощеният представител? (НОВ ТЕКСТ)	59
5.3.	Могат ли дружествата да извършват надлежна проверка от името на дъщерни предприятия?	61
5.4.	Как се процедира при повторно внасяне на продукт? Какви са задълженията ми във връзка с надлежната проверка, ако реимпортирам продукт, който преди това е бил изнесен от ЕС? (НОВ ТЕКСТ)	61
5.5.	Кои митнически режими са засегнати?	62
5.6.	Изисква ли се митническо оформяне при пускането на пазара на продукти, които не са произведени в ЕС?	62
	В този контекст митническата декларация би ли била достатъчна документация?	62
5.6.1.	Как се прилага Регламентът по отношение на износа? (НОВ ТЕКСТ)	62
5.7.	Каква е ролята на схемите за сертифициране или проверка? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	62
5.8.	Колко дълго трябва да се води документацията?	63
5.9.	Какви са критериите за „продукти с незначителен риск“?	63
5.10.	„Продуктите с незначителен риск“ предмет на изключение ли са?	63
5.11.	Може ли определени стоки от дадена държава да се считат за „незначителен риск“?	64

5.12.	При проверка на спазването на изискването за „липса на връзка с обезлесяване“, към кой момент във времето следва да бъдат насочени проверките?	64
5.13.	За кои продукти ще се изисква документация от операторите и търговците в контекста на техните задължения за надлежна проверка?	64
5.14.	Кога операторите, които не са МСП, трябва да предоставят първите си ежегодни доклади съгласно член 12, параграф 3 от Регламента? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	64
5.15.	Ще има ли образец на декларацията за надлежна проверка, която участниците от седемте сектора на стоки, попадащи в приложното поле на Регламента, трябва да попълват?	65
5.16.	Ще има ли предварително определен формат или списък с въпроси за извършването на надлежна проверка?	65
5.17.	Трябва ли операторите и търговците (и/или техните упълномощени представители), които желаят да пускат или предоставят на пазара на ЕС или да изнасят от него съответни продукти, да се регистрират в информационната система?	65
5.18.	Ще предостави ли Комисията допълнителни подробности относно инструментите за спътникови изображения, които ще се използват за проверка на съответствието на съответните продукти (например относно минималната разделителна способност)?	65
5.19.	Колко често трябва да се подават декларации за надлежна проверка в информационната система и може ли те да обхващат няколко пратки/партиди? А какво следва в случаите, когато съответни продукти са пускани на пазара един след друг в продължение на период от време? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	66
5.20.	Какъв е крайният срок за предоставяне на ДНП? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	68
5.21.	Какъв е най-ранният срок за предоставяне на ДНП? (НОВ ТЕКСТ)	68
5.22.	Моето дружество внася в ЕС съответни продукти, които след това се продават на пазара на ЕС на различни клиенти без допълнителна преработка или се изнасят без допълнителна преработка. Трябва ли да предоставя ДНП два пъти (преди вноса и преди продажбата/износа)? (НОВ ТЕКСТ)	69
6.	Сравнителен анализ и партньорства	69
6.1.	Какво е сравнителен анализ на държавите? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	69
6.2.	Каква е методиката? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	70
6.3.	Разработването на системата за сравнителен анализ съгласно Регламента на ЕС за обезлесяването се представя редовно на заседанията на Многостранната платформа по въпросите на обезлесяването и на други подходящи за целта срещи. Как могат да допринесат заинтересованите страни?	70

6.4.	Възможно ли е държави да споделят имащи отношение данни с Комисията? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	70
6.5.	Ще бъдат ли взети предвид рисковете, свързани със законосъобразността? 71	
6.6.	Каква подкрепа се предоставя на държавите производителки и дребните земеделски стопани? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	71
6.7.	Какви са различните елементи на инициативата на „Екип Европа“ (ИЕЕ)? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	72
6.8.	По какъв начин ИЕЕ е свързана с Директивата относно дължима грижа на дружествата във връзка с устойчивостта (ДДГДУ)? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	73
6.9.	Как можем да ограничим риска операторите да избягват определени вериги на доставки или определени държави/региони производители, които са класифицирани като „високорискови“?	73
6.10.	Как ЕС ще гарантира прозрачност?	73
7.	Цифрово внедряване (информационната система съгласно Регламента относно обезлесяването)	74
7.1.	Какво представляват информационната система и средата на ЕС за митническо обслужване на едно гише? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	74
7.2.	Какви мерки за защита на данните ще бъдат приложени към тях? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	74
7.3.	Как могат да се регистрират операторите и търговците? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	75
7.4.	Може ли системата да съхранява често използвани данни? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	75
7.5.	Може ли системата да помогне на земеделските стопани да определят географското местоположение? Ще разполага ли инструментът за карти в информационната система с ортофотокарти или спътникови изображения? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	75
7.6.	Възможно ли да е се извършват промени в декларацията за надлежна проверка? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	76
7.7.	Кой може да вижда данните за географското местоположение, съхранявани в информационната система? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	76
7.8.	Какъв формат на данните е необходим, за да може географското местоположение да бъде качено в информационната система?	76
7.9.	Готова ли е информационната система? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	76
7.10.	Трябва ли да създам нов номер на ДНП като оператор или търговец надолу по веригата, ако работя само със стоки, които вече са внесени в ЕС и имат референтен номер на ДНП? (НОВ ТЕКСТ)	77

- 7.11. Производствената система винаги ли е достъпна или ще има периодични прекъсвания? (НОВ ТЕКСТ) 77
- 7.12. Какви са ограниченията за въвеждане на данни в декларацията за надлежна проверка? С други думи, какво е максималното съдържание, което един ползвател може да въведе в една декларация за надлежна проверка? (НОВ ТЕКСТ)
77
- 7.13. Възможно ли е да се декларира място на производство с файл във формат GeoJSON, който се състои от различни координати в повече от една държава? (НОВ ТЕКСТ) 78
- 7.14. Колко дълго ще се съхраняват данните от ДНП в ИС? Необходимо ли е данните да се експортират и запазват за архивиране? (НОВ ТЕКСТ) 79
- 7.15. Как може да се споделят координатите на географското местоположение по веригата на доставките, ако предишните доставчици не са дали съгласие за споделяне на информацията за географското местоположение чрез референтния номер в информационната система? (НОВ ТЕКСТ) 79
- 7.16. Какво ако размерът на ДНП надвиши максималния размер на файла от 25 MB? (НОВ ТЕКСТ) 80
- 7.17. Какво ако файлът с географското местоположение съдържа различен брой знаци от изисквания в Регламента? (НОВ ТЕКСТ) 80
- 7.18. При внос или износ на продукти необходимо ли е да се декларира нетната маса, дори когато продуктът обикновено се търгува в други единици? (НОВ ТЕКСТ)
81
- 7.19. Може ли в ДНП да се съдържа текст, който не е на английски език (например на езика на държавата членка)? (НОВ ТЕКСТ) 81
- 7.20. Необходимо ли е да се изготвя отделна ДНП за всеки пазар, към който се изнася продуктът? (НОВ ТЕКСТ) 81
- 7.21. Необходимо ли е референтният номер съгласно Регламента относно обезлесяването да се включва в транспортните документи, например в известието за доставка или във фактурата, след което те да се изпращат заедно с доставките? Това задължително ли е за митническото оформяне на вноса/износа? (НОВ ТЕКСТ)
81
- 7.22. Понятието „нетна маса“ в ДНП отнася ли се до масата на целия продукт, само до количеството от съответната стока в продукта или до цялата пратка (т.е. продукта плюс палет/опакровка)? (НОВ ТЕКСТ) 82
- 7.23. Може ли чрез ИС да бъде споделяна допълнителна информация, като например правни документи? (НОВ ТЕКСТ) 82
- 7.24. До каква степен на категоризация трябва да бъдат декларирани кодовете по ХС в информационната система? (НОВ ТЕКСТ) 82

7.25. Възможно ли е да се провери валидността на референтните и верификационните номера на ДНП в ИС? (НОВ ТЕКСТ).....	83
7.26. Защо за качването на данни за географското местоположение във файл е разрешен само формат GeoJSON? (НОВ ТЕКСТ).....	83
7.27. Кой списък с научни наименования се използва в ИС? Достатъчно ли е да се посочи само родът, или трябва да се посочи и конкретният биологичен вид? Задължително ли е научното наименование за всички продукти, попадащи в рамките на стоката дървен материал, като например изделията от целулозна маса или хартия? (НОВ ТЕКСТ)	83
7.28. Необходимо ли е да се въвеждат отново научните наименования, когато се прави позоваване на друга ДНП? (НОВ ТЕКСТ)	84
7.29. Какви са изискванията за профила на икономическия оператор, ако дадено лице изпълнява едновременно няколко роли като оператор, търговец и упълномощен представител? Може ли един профил на икономически оператор да се използва за всички роли или всяка роля трябва да има отделен профил на икономически оператор в информационната система? (НОВ ТЕКСТ).....	84
7.30. Какво да се прави, ако възникне технически проблеми с ИС? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	84
8. Срокове.....	85
8.1. Кога влиза в сила и от коя дата започва да се прилага Регламентът? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	85
8.2. А какво се случва в периода между тези дати? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ) ..	85
8.3. Как да се докаже, че продуктът е произведен преди влизането в сила на Регламента? Какви са правилата за производство на продукти от едър рогат добитък?	85
9. Други въпроси	86
9.1. Какви са задълженията на операторите и търговците, които не са МСП, когато пускат на пазара на ЕС или изнасят съответен продукт, който е произведен от съответен продукт или съответна стока, пуснати на пазара на ЕС през преходния период (периодът между влизането в сила на Регламента (29 юни 2023 г.) и датата, от която започва да се прилага (30 декември 2025 г.)? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	86
9.2. Какви доказателства са необходими, за да се докаже, че продуктът е бил пуснат на пазара на ЕС преди датата, от която се прилага Регламентът (т.е. какви документи се приемат като доказателство за „пускане на пазара“)? Трябва ли такива продукти да се декларират в ИС? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	88
9.3. Могат ли продукти, пуснати на пазара на ЕС през преходния период, да се смесват с продукти, които отговарят на изискванията на Регламента и са пуснати на пазара на ЕС след преходния период, ако може да се докаже, че всяка партида от	

така смесените продукти е била пусната на пазара на ЕС през преходния период или отговаря на изискванията на Регламента?	89
9.4. Как ще функционира на практика смесването на стоки, складирани през преходния период, със стоки, които ще бъдат пуснати на пазара на ЕС след 30 декември 2025 г., и по-специално как ще се отразява в ИС? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	89
9.5. Кога започва и кога приключва преходният период на практика?.....	89
9.6. Как компетентните органи следва да извършват проверки на продукти, които са пуснати на пазара на ЕС през преходния период, за да се гарантира спазването на Регламента?	89
9.7. Ще публикува ли Комисията насоки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	90
9.8. Ще издаде ли Комисията специални насоки за отделните стоки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	90
9.9. Какви са задълженията за докладване на операторите?	90
9.10. Какво е обсерваторията на ЕС за наблюдение на обезлесяването и деградацията на горите? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	91
9.10.1. Възможно ли е картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г. да се използва като окончателен източник на информация за съответствие с Регламента на ЕС за обезлесяването или са необходими допълнителни стъпки и източници на данни, за да се докаже съответствието? (НОВ ТЕКСТ)	92
9.10.2. Каква степен на точност може да се очаква от пространствени карти в световен и национален мащаб и могат ли те да се използват за справка при процесите на надлежна проверка и верифициране? (НОВ ТЕКСТ)	93
9.10.3. Дали дадена стока автоматично е несъответстваща на изискванията, ако е произведена на територия, обозначена като гора на картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г.? (НОВ ТЕКСТ)	93
9.10.4. Може ли заинтересована страна да използва национални горски карти в съчетание с картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г.? (НОВ ТЕКСТ)	93
9.11 Какво представлява високият риск и каква е максималната продължителност на временното спиране?	93
9.12. По какъв начин Регламентът е обвързан с Директивата на ЕС за енергията от възобновяеми източници? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	94
9.13. Как се разглеждат държавите от ЕАСТ/ЕИП в Регламента? (НОВ ТЕКСТ)....	94
10. Санкции	95
10.1. Какво означава, че санкциите, определени от държавите — членки на ЕС, не засягат задълженията им съгласно Директива 2008/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ).....	95

10.2.	Какъв е максималният размер на глобата?.....	95
10.3.	По отношение на Директивата за обществените поръчки, държавите — членки на ЕС, ли решават дали при прилагането на Регламента да се даде възможност за реабилитиране по своя инициатива?.....	96
10.4.	В съответствие с член 25, параграф 3 от Регламента относно обезлесяването „[д]ържавите членки уведомяват Комисията за окончателните съдебни решения“ и за санкциите, наложени на юридически лица. Комисията ще публикува списък с тези съдебни решения на своя уебсайт. Това за всички административни решения ли се отнася или само за съдебните решения?	96
10.5.	Отсякъл съм няколко малки дървета в мой имот, където понастоящем отглеждам крави. Възнамерявам да продам дървения материал и месото от кравите на местен пазар в ЕС. Ще ми бъдат ли наложени санкции за продажбата им поради това, че съм отсякъл дърветата? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)	96
10.6.	(ЗАЛИЧЕНО, като информацията е преместена към въпрос 7.30).....	97

1. Проследимост

1.1. Защо и по какъв начин операторите трябва да събират координати? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Съгласно Регламента се изисква операторите, които пускат на пазара на ЕС продукти, попадащи в приложното му поле, да събират географските координати на парцелите, където са произведени стоките.

Проследимостта на парцела (т.е. изискването да се събират географските координати на парцелите, където са произведени стоките) е необходима, **за да се докаже, че на конкретното място на производство не е имало обезлесяване**. Географската информация, свързваща продуктите с парцела, вече се използва от част от отрасъла и от редица сертифициращи организации. Информацията, получена от дистанционното наблюдение (въздушни снимки, спътникови изображения), или друг вид информация (снимка на терена с географски етикет, носеща времеви печат) може да се използва за проверка дали географското местоположение на декларираните стоки и продукти е свързано с обезлесяване.

Координатите на географското местоположение трябва да бъдат посочени в декларациите за надлежна проверка (наричани по-нататък „декларации за надлежна проверка“ или „ДНП“), които операторите са задължени да предоставят в информационната система преди пускането на продуктите на пазара на ЕС или техния износ от ЕС¹. Следователно в основата на Регламента е залегнала тази разпоредба, с която се забранява пускането на пазара на ЕС или износа на всеки продукт, попадащ в приложното му поле, чиито координати на географското местоположение все още не са събрани и предоставени като част от декларацията за надлежна проверка.

Събирането на координатите на географското местоположение на парцелите може да се извършва чрез мобилни телефони, чрез преносими устройства за глобална навигационна спътникова система (ГНСС) или чрез широкоразпространени и безплатни цифрови приложения (напр. географски информационни системи). За тях не е необходимо покритие от мобилна мрежа, а само стабилен сигнал от ГНСС, какъвто се осигурява от „Галилео“.

За парцели с площ над 4 хектара, използвани за производството на стоки, различни от едър рогат добитък, географското местоположение трябва да се предоставя с помощта на полигони, което означава точки на географска ширина и на географска дължина с шест знака след десетичната запетая, за да се опише периметърът на всеки парцел. За парцели под 4 хектара операторите може да използват полигон или една точка на географска ширина и на географска дължина с шест знака след десетичната запетая за обозначаване на географското местоположение. Обекти, в които се отглежда едър рогат добитък, може да се описват с една точка на координатите на географското местоположение.

¹ Функционирането на информационната система е определено в Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/3084 на Комисията, Регламент за изпълнение — ЕС — 2024/3084 — BG — EUR-Lex. Допълнителна информация може да бъде намерена в глава 7 от настоящия документ.

Важно е да се отбележи, че Регламентът не налага преки задължения на производителите в трети държави (освен ако те не пускат продуктите си директно на пазара на ЕС).

За задълженията на оператори и търговци надолу по веригата, които не са МСП, вж. ЧЗВ 3.4.

1.2. Трябва ли всички стоки (вносяни, изнасяни, търгувани) да бъдат проследими? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Изискванията за проследимост се отнасят за всяка партида от внесени/изнесени/търгувани съответни стоки.

В Регламента е предвидено операторите да проследяват **всяка съответна стока** до парцела, преди да я предоставят или пуснат на пазара на ЕС или да я изнесат. Следователно **предоставянето на декларацията за надлежна проверка, която включва информация за географското местоположение, е изискване за вноса** (митнически режим „допускане за свободно обращение“) и **износа** (митнически режим „износ“) на съответните продукти, както и за пратките за сделки в рамките на пазара на ЕС. В случай на износ необходимата информация може да бъде предоставена чрез позоваване на предишни ДНП при оператори надолу по веригата, които не са МСП (вж. ЧЗВ 3.4., за МСП при износ вж. ЧЗВ 5.6.1).

1.3. Как се осъществява това за продукти, търгувани в насипно състояние или съставни продукти? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

За продукти, търгувани в **насипно състояние**, като например соя или палмово масло, това означава, че операторът трябва да гарантира, че всички парцели, свързани с пратката, са посочени, както и че на нито един от етапите в процеса стоките не се смесват със стоки с неизвестен произход или с произход от райони, обезлесени или деградирали след крайната дата 31 декември 2020 г.

За съответните **съставни** продукти, като например дървени мебели с различни дървени компоненти, операторът трябва да определи географското местоположение на всички парцели, където е произведена съответната стока (например дървен материал), използвана в производствения процес. Това може да се извърши чрез събиране на географските местоположения или чрез позоваване на предишна ДНП, в която се съдържат географските местоположения на всички парцели. Компонентите на съответните стоки не може да бъдат с неизвестен произход или да са с произход от райони, които са обезлесени или деградирали след крайната дата.

В случай на **съставни** продукти, съдържащи няколко различни съответни стоки или продукти (например шоколадово блокче, съдържащо какао на прах, какаово масло и палмово масло, или дървени мебели с кожени компоненти), операторът, който пуска такъв продукт на пазара на ЕС или го изнася, ще трябва да извърши надлежна проверка само на основната стока и (производни) продукти, считани за съответни съгласно Регламента относно обезлесяването, като това е стоката, съдържаща се в лявата колона на приложение I. В примера с шоколадовите блокчета (код 1806) свързаната съответната стока е какао. Това означава, че задължението за надлежна проверка и

изискванията за предоставяне на информация обхващат само съответните продукти, които шоколадовото блокче съдържа или с използването на които е било произведено, изброени в дясната колона на приложение I до колоната със съответната стока, като в случая за стоката какао това са какао на прах и какаово масло.

1.4. Разрешени ли са веригите на проследяване по масов баланс?

Регламентът изисква стоките, използвани за всички продукти, попадащи в неговото приложно поле, да могат да бъдат проследени до парцела.

Съгласно Регламента **не са разрешени** веригите на проследяване по масов баланс, при които е допустимо смесването на всеки етап от веригата на доставки на стоки, несвързани с обезлесяване, със стоки с неизвестен произход или стоки, свързани с обезлесяване, тъй като по този начин не може да се гарантира, че изнесените или пуснатите на пазара на ЕС стоки не са свързани с обезлесяване. Поради това стоките, пуснати на пазара на ЕС или изнесени от него, трябва да се отделят от стоките с неизвестен произход или от стоките, свързани с обезлесяване, на всеки етап от веригата на доставки. В такъв случай, тъй като проследяването по масов баланс трябва да се изключи, не е необходимо и пълно запазване на идентичността.

1.5. Как се процедира, когато част от продукта не отговаря на изискванията?

Когато част от съответния продукт не отговаря на изискванията, **несъответстващата част трябва да бъде установена и отделена**, преди съответният продукт да бъде пуснат на пазара на ЕС или изнесен от него, като тази част не може да бъде пусната на пазара на ЕС или изнесена.

Когато установяването и разделянето не могат да бъдат извършени, например защото продуктите, които не отговарят на изискванията, са били смесени с останалите продукти, тогава се приема, че целият съответен продукт не отговаря на изискванията, тъй като не може да се гарантира, че условията по член 3 от Регламента са изпълнени, и следователно той не може да бъде пуснат на пазара на ЕС или изнесен.

Например, когато стоки в насипно състояние са били смесени и са свързани с няколко парцела, фактът, че един от парцелите е обезлесен след 2020 г. би направил цялата съответна партида неотговаряща на изискванията.

Даден продукт обаче няма да бъде счетен за неотговарящ на изискванията, ако 100 % от съответните стоки или съответните продукти, пуснати на пазара на ЕС, 1) могат да бъдат проследени до парцела, 2) са законни и не са свързани с обезлесяване по смисъла на Регламента, и 3) в нито един момент не са били смесени със стоки с неизвестен произход или свързани с обезлесяване.

1.6. Какви са правилата в случай на земя, която не е недвижим имот?

Какво се случва с публична или общинска земя, която не попада в обхвата на понятието „недвижим имот“?

В Регламента е предвидено изискването стоките, пуснати на пазара на ЕС или изнесени от него, да са произведени или добити върху участък обозначен като парцел. Липсата на поземлен регистър или на официален документ, удостоверяващ правото на собственост, не следва да възпрепятства обозначаването на участъци, които действително се използват като парцели (вж. по-долу).

1.7. Зона с каква площ (в хектари) може да обхване един полигон?

В Регламента не е определен праг за минималната или максималната площ на парцелите, стига парцелът да обхваща точно площта на производството и да се характеризира с достатъчно еднородни условия, за да позволява оценяването на съвкупното равнище на риска от обезлесяване и деградация на горите, свързан със съответните продукти, произвеждани върху този участък. Вж. също въпрос 1 във връзка с географските координати за парцели под 4 ha.

Няма ограничения за площта на полигоните, които могат да се въвеждат в информационната система, но общият размер на файла на ДНП не може да надвишава 25 MB.

1.8. Във всички случаи ли трябва географското местоположение да се предоставя с помощта на полигони?

Не. За парцели с площ под четири хектара (само), географското местоположение може да бъде описано само с една точка на географска ширина и на географска дължина. В случай на едър рогат добитък не се изискват полигони, а само единични точки на географско местоположение — по-специално за всички „животновъдни обекти“ (съгласно определението в член 2, точка 29 от Регламента), където е бил отглеждан едрият рогат добитък.

1.9. *(ЗАЛИЧЕНО и информацията е преместена във въпрос 7.26)*

1.10. Как се процедира, когато не са налични регистри или документи, удостоверяващи правото на собственост?

Как могат операторите и търговците, които не са МСП, да получат данни за географското положение в държави, където имотните регистри са непълни и където земеделските стопани може да не разполагат с идентификационни номера или документи, удостоверяващи правото на собственост върху тяхната земя? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Земеделските стопани могат да събират географското местоположение на своите парцели, независимо дали те са вписани в имотен регистър или липсват идентификационни номера или документи, удостоверяващи правото на собственост върху земята. Освен ако не са преки доставчици на операторите или самите оператори, от земеделските стопани не се изисква лична информация — достатъчно е да се предостави географското местоположение на парцела, използван за доставка на стоки, предназначени за пускане на пазара на ЕС.

По отношение на изискването за законосъобразност във връзка с правото на земеползване (член 2, точка 40, буква а) от Регламента), в Регламента се изисква съответните правни норми на национално равнище да бъдат спазвани. Ако земеделските стопани имат законното право да продават своя продукт съгласно националното законодателство (което може да не предвижда имотен регистър и идентификационни номера на земеделските стопани), то и операторите (или търговците, които не са МСП), когато получават доставки от тези земеделски стопани, ще отговарят на изискването за законосъобразност. Ако националното законодателство не изисква притежанието на право на собственост върху земята, за да се произвеждат и пускат на пазара селскостопански продукти, Регламентът също не го изисква. Операторите (или търговците, които не са МСП) обаче ще трябва да удостоверяват, че в техните вериги на доставки няма риск от незаконни продукти, което означава, че е спазено приложимото законодателство в държавата на производство.

Операторите (или търговците, които не са МСП) вече използват множество различни средства за събиране на информация за законосъобразността (и географското местоположение): някои извършват директно картографиране на своите доставчици, а други разчитат на посредници като кооперациите, сертифициращите органи, националните системи за проследяване или други дружества. Операторите (или търговците, които не са МСП) са правно отговорни да гарантират точността на информацията относно географското местоположение и законосъобразността, независимо какви средства или посредници използват за събирането на тази информация.

1.11. Може ли операторът да използва данните за географско местоположение, предоставени от производителя?

Да, но операторът е този, който носи цялата отговорност за точността на данните, а не производителят, който ги предоставя. Регламентът не се прилага по отношение на производители, които не пускат продукти директно на пазара на Европейския съюз (и следователно не попадат в обхвата на определението за оператори и търговци).

В този случай операторът ще трябва да гарантира, че площта, на която е произведена съответната стока, е правилно картографирана и че географското местоположение съответства на парцела. Наред с останалите прилагани мерки операторът може чрез изграждането на капацитет и чрез други инвестиции да предоставя подкрепа за доставчиците и по-конкретно за дребните земеделски стопани, за да могат те да изпълняват изискванията на Регламента.

1.12. Трябва ли операторите да проверяват географското местоположение? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Операторите **трябва да проверяват и да могат да докажат, че географското местоположение е правилно.**

Гарантирането на истинността и точността на информацията за географското местоположение е важен аспект от отговорностите на операторите. Предоставянето на

неверни данни за географското местоположение представлява нарушение на задълженията на операторите по Регламента.

1.13. **Трябва ли да се извършва повторно надлежна проверка за продукти от една и съща земя? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)**

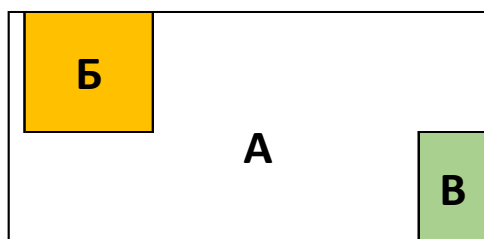
Задължението за предоставяне в ДНП на информация за географското местоположение, с помощта на информационната система, засяга всеки съответен продукт. Следователно операторите (или търговците, които не са МСП) ще трябва да посочват тази информация всеки път, когато възнамеряват да пуснат и предоставят на пазара на ЕС или да изнесат съответен продукт. Надлежната проверка трябва да се извършва повторно (тоест да се актуализира) за всеки съответен продукт, включително където е целесъобразно да се предоставят координатите, съответстващи на географското местоположение. **Необходимата информация може да бъде предоставена чрез позоваване на предишни ДНП**, след като се установи, че е била извършена надлежна проверка нагоре по веригата (вж. ЧЗВ 3.4.).

1.14. **Може ли един полигон да обхваща няколко парцела?**

Полигоните трябва да се използват за определяне на периметъра на парцелите, където е произведена стоката. **Всеки полигон следва да определя един единствен парцел, било то прилежащ или не.** Когато съответните продукти са произведени от стоки от няколко парцела, в една декларация за надлежна проверка трябва да бъдат посочени няколко полигона. Един полигон не може да се използва за очертаване на периметъра на територия, която може да включва парцели само в някои от участъците си.

1.15. **Как се процедира, когато съответната стока се произвежда на парцел, който е част от един имот, включващ и други парцели?**

Ситуацията може да бъде най-добре описана с помощта на следната илюстрация:

- A → Един имот
- Б → Парцел, където се произвежда съответната стока (например соя)
- В → Обезлесена площ

i) Ако съответната стока (в показания пример — соя) се произвежда в район Б, кое географско местоположение трябва да се посочи?

Въз основа на определението за парцел („участък в рамките на един недвижим имот“) операторът следва да предостави само географското местоположение на парцела, където се произвежда съответната стока (в показания пример — район Б).

ii) Какво следва, ако обезлесяването в район В е законно и е извършено след крайната дата?

- ако в район В не се произвеждат съответни стоки, обезлесяването в този район не засяга съответствието на произведената в район Б соя;
- ако в район В се произвежда друга съответна стока (например едър рогат добитък), тогава стоката едър рогат добитък не отговаря на изискванията (свързана е с обезлесяване), но соята от район Б по принцип отговаря на изискванията;
- ако една и съща стока се произвежда в райони Б и В (соя), операторът ще трябва да постигне незначителен риск, като се отчита по-специално високият риск от смесване в рамките на един и същ имот (член 10, параграф 2, буква й).

iii) Какво следва, ако правният статут на недвижим имот А е засегнат от незаконосъобразност по смисъла на Регламента (например, ако е налице незаконно обезлесяване в район В)? Засегната ли е соята, произведена в район Б?

Соята, произведена в район Б, е незаконна и следователно не отговаря на изискванията, тъй като правният статут на района на производство (не на парцела, а на целия имот, в съответствие с член 2, точка 40) не съответства на приложимото законодателство на държавата на производство.

1.16. Трябва ли полигоните да се предоставят във вид на окръжност?

Няма нито задължение, нито възможност да се предоставя информация за парцела във вид на окръжност. **За парцели с площ над четири хектара** (за производството на съответните стоки, различни от едър рогат добитък), географското местоположение трябва да се определя с помощта на полигони (а не окръжност с една единствена централна точка) с достатъчно точки на географска ширина и на географска дължина, за да се опише периметърът на всеки парцел.

1.17. Как трябва да се декларира мястото на производство на смесени стоки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Операторът трябва да декларира мястото на производство на всички стоки, действително изпратени до ЕС.

Ако например отговарящи на изискванията стоки от различни места на производство са смесени в един и същ силос, купчина, куп, резервоар и т.н., а след това част от тези стоки са пуснати на пазара на ЕС:

- декларираното място на производство трябва **да включва мястото на производство на всички стоки, които са постъпили в силоса от момента, в който е бил последно празен** (и следователно потенциално биха могли да бъдат включени в пратката);
- ако силосите не се изпразват редовно, операторът ще трябва да декларира мястото на производство на всички стоки, които са постъпили в силоса през такъв период от време, за който се гарантира, че в процеса на постъпването им не са смесени със стоки с неизвестно място на производство. Например това може да

се изпълни ефективно, като при разтоварване на част от стоките, съхранявани в силоса, се декларира географското местоположение на всички предишни стоки, които са постъпили в силоса до минимум 200 % от неговия капацитет, при условие че силосът функционира съобразно системата „първи входящ — първи изходящ продукт“ или еквивалентна система, с която се гарантира хронологичното изчерпване на суровините по реда на тяхното постъпване. Този подход се прилага за съответните стоки или продукти, съхранявани в купчини, резервоари и т.н., както и за всички непрекъснати процеси на преработка. Възможни са и други подходи за системата „първи входящ — първи изходящ продукт“, както и за други системи на съхранение, стига да се гарантира, че в процеса на постъпването им стоките не са смесени със стоки с неизвестно място на производство или такива, неотговарящи на изискванията.

- Съгласно Регламента декларирането на мястото на производство само на количество x от постъпилите в силоса стоки, където x е количеството, пуснато на пазара на ЕС, **не е разрешено**, тъй като това би представлявало нарушение на забраната за пускане на пазара на Съюза на продукти с неизвестен произход, предвидена в този регламент.

Това не засяга преходните разпоредби, описани в раздел 9.

1.18. При какви обстоятелства операторите могат да декларират в декларацията за надлежна проверка повече парцели, отколкото реално са свързани с производството на конкретната стока, пусната на пазара? Какви са последиците от „прекомерното деклариране“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Основната цел на Регламента е да се осигури съответствие между стоките/продуктите, пуснати на пазара, и парцелите, където те действително са произведени (следователно Регламентът се основава на принципа на строга проследимост, съгласно който операторите трябва да събират точните координати на географското местоположение, съответстващи на парцелите на производство). При определени обстоятелства обаче операторът може да предостави координати на географското местоположение на ограничен брой парцели, който е по-голям от броя на парцелите, където са произведени стоките:

Операторите може да декларират „прекомерно“ само в случаите, когато дадена стока в насипно състояние може да бъде проследена изцяло до парцела и не е смесена със стоки с неизвестен произход или с неотговарящи на изискванията стоки. Когато такава стока в насипно състояние е смесена на даден етап по веригата на логистичния или производствения процес, например в силоси за съхранение, на борда на транспортни кораби или в мелници по време на производствения процес, операторът може да прибегне до прекомерно деклариране, ако и когато само част от общото количество е пуснато на пазара. Операторите са длъжни да събират данни за проследимостта, които са възможно най-подробни.

Прекомерното деклариране може да се приложи и в случай на сеитбооборот върху съвкупност от земеделски парцели в дадено стопанство, където например всяка година се произвежда соя в различна част от общата обработваема площ на стопанството.

Ако операторът декларира „прекомерно“ в декларацията за надлежна проверка, той поема пълна отговорност за съответствието на всички парцели, за които е посочено географско местоположение, независимо дали тези парцели са свързани с производството на стоки/продукти, които в крайна сметка се пускат на пазара. Ако един от парцелите с посочено географско местоположение в декларацията за надлежна проверка не съответства на Регламента, цялата съвкупност от парцели с посочено географско местоположение се счита за несъответстваща. В тези случаи операторът, който декларира парцели прекомерно, трябва също така да извършва пълна надлежна проверка в съответствие със задълженията съгласно Регламента относно обезлесяването за всички декларирани парцели (включително за декларираните прекомерно), както и да предоставя доказателства, че 1) рискът от неспазване (по отношение на изискването за липса на връзка с обезлесяване и за законосъобразност) е бил оценен в съответствие с член 10, параграф 2 от Регламента, 2) че при тази оценка операторът е взел предвид по-специално критериите, посочени в член 10, букви и) и й) от него и че 3) този риск е незначителен за всички парцели. По-специално, операторът трябва да вземе предвид наличието на риск, ако свързването на съответните продукти с парцелите, където са произведени съответните стоки, е трудно съгласно член 10, параграф 2, буква и) от Регламента относно обезлесяването, както и ако рискът от заобикаляне на Регламента или от смесване със съответни продукти с неизвестен произход не е незначителен съгласно член 10, параграф 2, буква й) от него. Операторът трябва да намали тези рискове до незначително равнище, преди да пусне или предостави на пазара или да изнесе такива продукти.

Без да се засягат горепосочените случаи, практиките за проследимост, които имат за цел да се декларират прекомерно голям брой парцели (например на регионално или национално равнище), по принцип не са в съответствие с правилата на този регламент. Подобни практики не биха позволили на операторите да спазват основните си задължения за надлежна проверка, по-специално за ограничаване на риска от заобикаляне (т.е. не е възможно да се извърши надлежна проверка съгласно член 8 от Регламента за една цяла държава). Това би затруднило и работата на компетентните органи на държавите — членки на ЕС, като би направило трудно (или дори невъзможно) спазването на задълженията им за извършване на проверки съгласно член 16.

1.19. Как на практика географското местоположение ще даде възможност да се проверяват заявленията? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Как на практика географското местоположение ще даде възможност за проверка на валидността на заявленията за липса на връзка с обезлесяването? Дали това ще става чрез съпоставяне на определеното чрез спътникова навигация местоположение с карти на обезлесяването? Ще има ли референтни карти на горските площи или площите, за които са характерни обезлесяване и деградация на горите? Как ще се процедира, ако не е налице географското местоположение на стопанства, насаждения или концесии?

Отговорност на оператора е да събира координатите на географското местоположение на парцелите, където са произведени стоките. Когато операторът не може да събере

данните за географското местоположение на всички парцели, които имат участие в съответния продукт, съгласно член 3 от Регламента той не трябва да пуска на пазара на ЕС или да изнася този продукт.

1.20. Операторите (и търговците, които не са МСП) и правоприлагащите органи може да сравняват координатите на географското местоположение със спътникови изображения или карти на горското покритие, за да преценят дали продуктите отговарят на въведеното с Регламента изискване за липса на връзка с обезлесяване. Как ЕС ще проверява валидността на заявленията за липса на връзка с обезлесяването?

Компетентните органи на държавите — членки на ЕС (КОДЧ), следва да извършват проверки, за да установят дали съответните стоки и продукти, които са били или са предназначени да бъдат пуснати или предоставени на пазара на ЕС или изнесени, произхождат от парцели, които не са свързани с обезлесяване, и са произведени законно (в съответствие с член 16 от Регламента). Това включва извършване на проверки на валидността на декларациите за надлежна проверка и на цялостното спазване от страна на операторите и търговците на разпоредбите на Регламента.

За повече информация относно обхвата на задълженията на КОДЧ, моля, вж. членове 18 и 19 от Регламента.

1.21. Какъв вид проверки могат да извършват компетентните органи на държавите — членки на ЕС, в трети държави, ако даден продукт се счита за потенциално неотговарящ на изискванията на Регламента относно обезлесяването?

Съгласно член 18, параграф 2, буква д) от Регламента компетентните органи може да извършват одити на място в трети държави, при условие че тези трети държави са съгласни, чрез сътрудничество с административните органи на въпросните трети държави.

Важно е да се отбележи, че съгласно Регламента не се изисква от компетентните органи на държавите — членки на ЕС, да се консултират с държавите производителки, ако даден продукт бъде оценен като „потенциално неотговарящ на изискванията“ или „неотговарящ на изискванията“.

1.22. Ще използват ли компетентните органи посочените в Регламента определения?

В контекста на прилагането на този регламент компетентните органи на държавите — членки на ЕС, **ще използват определенията, посочени в член 2 от Регламента.** Регламентът е обвързващ законодателен акт в ЕС. Той трябва да се прилага по хармонизиран начин в своята цялост в 27-те държави — членки на ЕС.

1.23. Какво е проследимост на веригата на доставки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

В член 9 и в приложение II, както и в член 2, точка 28 от Регламента във връзка с данните относно географското местоположение, са изброени информацията, документите и данните, които операторите и търговците, които не са МСП, трябва когато е

целесъобразно да събират и съхраняват за период от 5 години, за да могат да докажат, че изпълняват изискванията по Регламента.

Операторите трябва да извършват надлежна проверка по отношение на всички съответни продукти, доставяни от всеки отделен доставчик. Поради това те следва да въведат система за надлежна проверка, която включва събирането на информацията, данните и документите, необходими за спазване на изискванията, предвидени в член 9; мерките за оценка на риска, посочени в член 10; и мерките за ограничаване на риска, посочени в член 11 от Регламента. Изискванията за създаване и поддръжка на системи за надлежна проверка, докладване и водене на регистри са определени в член 12 от Регламента относно обезлесяването. Съгласно член 4, параграф 7 от Регламента операторите ще трябва да съобщават на операторите и търговците надолу по веригата на доставки цялата необходима информация, за да се потвърди, че е извършена надлежна проверка и че не е установен никакъв риск или е установен само незначителен риск.

Операторите и търговците надолу по веригата на доставки, които получават такава информация, могат да основават собствената си надлежна проверка на получената информация, но фактът, че друг оператор или търговец по-нагоре по веригата за създаване на стойност е извършил надлежна проверка, по никакъв начин не ги освобождава от техните задължения. За задълженията на операторите надолу по веригата и търговците, които не са МСП, вж. ЧЗВ 3.4.

Операторите и търговците, които не са МСП, са задължени да гарантират, че информацията относно проследимостта, която те предоставят на правоприлагащите органи в държавите членки чрез подадената в информационната система декларация за надлежна проверка, е вярна.

Разработването и функционирането на информационната система ще бъде в съответствие с приложимите разпоредби за защита на данните. Освен това **в системата ще бъдат включени мерки за сигурност, с които ще се гарантират целостта и поверителността на споделяната информация.**

1.24. Как ще се извършва проследимостта за продуктите от няколко различни държави?

Операторите и търговците, които не са МСП, са задължени да гарантират, че изискваната информация относно проследимостта, която те предоставят на компетентните органи в държавите членки, е вярна, **независимо от дължината или сложността на техните вериги на доставки.**

Информацията за проследимост може да се обединява по веригите на доставки. Например голяма пратка соя в насипно състояние, която е била добита от няколкостотин парцела от няколко държави, ще трябва да бъде придружена от декларация за надлежна проверка, която включва всички съответни държави на производство и информация за географското местоположение за всеки отделен парцел от всички тези държави, които имат принос в пратката.

1.25. Какво се разбира под „дата или период на производство“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

От операторите се изисква да събират информация за датата или периода на производство в съответствие със задълженията, предвидени в член 9 от Регламента. Тази информация е необходима, за да се докаже, че съответният продукт не е свързан с обезлесяване. Ето защо тя се прилага за стоките, попадащи в приложното поле на Регламента, които се пускат на пазара на ЕС, или за стоките, които се използват за производството на съответните продукти, попадащи в приложното поле на Регламента.

За стоки, различни от едър рогат добитък, датата на производство на стоките се отнася до датата на прибиране на реколтата, а периодът на производство — до периода/времетраенето на производствения процес (напр. в случая на дървен материал „период на производство“ се отнася до времетраенето на съответните операции по добива му). Датата на производство и периодът на производство следва да са свързани с определените парцели.

Ако поради спецификата на производството не е налична по-точна информация, може да се използва стопанската година и/или сезонът на прибиране на реколтата.

За съответните продукти от стоката „едър рогат добитък“ периодът на производство се отнася до живота на животните от момента на раждането им до момента на клането. Ако живи животни от рода на едрия рогат добитък (код по ХС 0102 21, 0102 29) се пускат на пазара на ЕС (напр. чрез внос или чрез първа продажба на крава след раждането ѝ в ЕС), всички данни за географското местоположение до първото пускане на пазара на ЕС трябва да бъдат събрани и представени заедно с декларацията за надлежна проверка (ДНП). Ако впоследствие живи животни от рода на едрия рогат добитък бъдат предоставени на пазара на ЕС, търговците, които не са МСП, ще бъдат задължени да съберат и добавят всички допълнителни координати на географското местоположение на животновъдните обекти, където са били държани животните след първото им пускане на пазара на ЕС (вж. член 9, параграф 1, буква г) от Регламента). В случая на търговци, които са МСП, те няма да са длъжни да добавят своите географски местоположения, нито да издават нови ДНП, но трябва да съхраняват информацията, свързана със съответните продукти, които възнамеряват да предоставят на пазара, в продължение на най-малко 5 години съгласно посоченото в член 5, параграфи 3 и 4.

Следва да се отбележи, че съгласно член 1, параграф 2 от Регламента и в съответствие с определението за „произведени“ в член 2, точка 14, Регламентът относно обезлесяването не се прилага за едър рогат добитък и продукти от едър рогат добитък, ако животните са родени преди влизането в сила на Регламента, което означава преди 29 юни 2023 г.

1.26. Как работи проследимостта по отношение на едрия рогат добитък? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Ще бъде ли достатъчно да се предостави географското местоположение на земята, където е родено телето? Някои видове едър рогат добитък може да бъдат местени на едно или няколко места преди клането.

Операторите (или търговците, които не са МСП), които пускат на пазара на ЕС продукти от едър рогат добитък, трябва да определят географското местоположение или да се позовават на ДНП, съдържаща географското местоположение на всички животновъдни обекти, свързани с отглеждането на едрия рогат добитък, включително мястото на раждане, животновъдните стопанства, където са били хранени животните, пасищата и кланиците, в случай че едрият рогат добитък се държи в този животновъден обект (но за всяко от тези „животновъдни обекти“ се изисква само географско местоположение, съответстващо на една точка на географска ширина и една точка на географска дължина, а не полигони).

1.26.1 Как операторите следва да изпълняват задълженията си, свързани с „фуражите, използвани за добитъка“? (НОВ ТЕКСТ)

Съгласно съображение 39 от Регламента, операторите, които пускат или предоставят на пазара или изнасят съответни продукти, произведени от едър рогат добитък, трябва да гарантират, като част от своята система на надлежна проверка, че фуражът, използван за добитъка, не е свързан с обезлесяване. Не е необходимо обаче да се изисква информация за географското местоположение за самия фураж.

Като се има предвид, че с Регламента относно обезлесяването се налагат изисквания за съответните продукти, фуражите, използвани за добитъка, са съответен продукт съгласно този регламент само ако тези фуражи са съответен продукт към момента на хранене на животните (напр. ХС 1208 10 — брашна от семена от соя).

ДНП за фуража, включен в приложение I, трябва да се предоставя само когато той се пуска или предоставя на пазара или се изнася самостоятелно.

В случай че фуражът, използван за добитъка, вече е преминал процедура за надлежна проверка на предходен етап от веригата на доставки, надлежната проверка на едрия рогат добитък и съответните производни продукти може да включва съответните фактури, референтни номера на съответните декларации за надлежна проверка или друга съответна документация, с която се доказва, че фуражът не е свързан с обезлесяване. Доказателствата може да бъдат поискани от компетентните органи по време на разследване, в случай че те получат или бъдат осведомени за някаква имаща отношение информация, включително информация на базата на основателна загриженост, изразена от трети страни, че е налице риск фуражът да не отговаря на изискванията на Регламента относно обезлесяването. Доказателствата следва да обхващат живота на животните до максимум пет години.

1.27. Как се процедира, когато доставчиците нагоре по веригата не предоставят изискваната информация? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Когато оператор или търговец, който пуска или предоставя стока на пазара на ЕС или я изнася, не може да получи от своите доставчици изискваната съгласно Регламента информация, той трябва да се въздържа от пускането или предоставянето на съответните продукти на пазара на ЕС или от износа им, тъй като това би довело до нарушение на Регламента.

1.28. Следва ли да се предоставят координати за участъци в държави, класифицирани като представляващи нисък риск?

Няма изключение за изискването за проследимост чрез географско местоположение. Операторите също така трябва да направят оценка на сложността на съответната верига на доставки и на риска от заобикаляне на този регламент или смесване с продукти с неизвестен произход или с произход от държави или части от тях с висок или стандартен риск (член 13 от Регламента). Ако операторът получи или бъде осведомен за някаква имаща отношение информация, която сочи риск, че съответните продукти не отговарят на изискванията на Регламента или че Регламентът се заобикаля, операторът трябва да изпълни всички задължения по членове 10 и 11 от Регламента и незабавно да съобщи всяка имаща отношение информация на компетентния орган.

1.29. Изискването за законосъобразност отнася ли се за земи, които не са свързани с обезлесяване?

В съответствие с член 3, буква б) от Регламента съответните стоки не може да бъдат предоставяни на пазара на ЕС или изнасяни от ЕС, освен ако не са произведени в съответствие с приложимото законодателство на държавата на производство (т.нар. „изискване за законосъобразност“).

Задълженията по член 3 са кумулативни, което означава, че всички трябва да бъдат изпълнени: 1) **изискването за законосъобразност (член 3, буква б); 2) изискването стоките или продуктите „да не са свързани с обезлесяване“** (член 3, буква а); и 3) изискването стоките или продуктите да са включени в декларация за надлежна проверка (член 3, буква в) от Регламента).

1.29.1 В кои случаи законодателството може да се счита за приложимо, дори ако не е свързано с целите на Регламента за спиране на обезлесяването и деградацията на горите? (НОВ ТЕКСТ)

Както е посочено в уводната част на определението в член 2, точка 40 от Регламента относно обезлесяването, законодателството е приложимо, ако се отнася до правния статут на района на производство, т.е. когато правните актове оказват конкретно въздействие или влияние върху правния статут на района, в който са произведени стоките.

В член 2, точка 40 от Регламента относно обезлесяването допълнително се уточнява, че това може да включва, наред с другото, търговските и митническите разпоредби.

Подобни разпоредби, които по своята същност не засягат правния статут на района на производство, могат да бъдат приложими и ако се отнасят конкретно до съответните сектори на селскостопанското производство или дърводобивната промишленост — такъв би могло да бъде например случаят, когато при митнически контрол или съгласно търговското законодателство на държавата на производство трябва да се предоставят специални документи, свързани със селското или горското стопанство.

1.29.2 Дадена стока се добива в държава А и се транспортира до държава Б за по-нататъшна преработка (например какаови зърна от държава А се преработват в какао на прах в държава Б), преди какаото на прах да бъде пуснато на пазара на ЕС в държава В. Приложимото законодателство в коя държава следва да се съблюдава? (НОВ ТЕКСТ)

В дадения пример държава А е държавата на производство, което означава, че изискването за законосъобразност обхваща единствено правните актове, приложими в държава А.

1.30. Съществуват ли правни задължения за държавите извън ЕС?

Няма правни задължения, които да са приложими по отношение на държавите извън ЕС. С този регламент се определят задълженията на операторите и търговците (определени в глава 2 от Регламента), както и на държавите — членки на ЕС, и техните компетентни органи (вж. глава 3 от Регламента).

Въпреки това много държави по света са предприели мерки за подобряване на веригите на доставки, несвързани с обезлесяване, за укрепване на системите за проследяване на съответните стоки и др., като по този начин се улесняват задачите на предприятията, попадащи в приложното поле на този регламент. Това се приветства, тъй като подобни промени могат значително да помогнат на операторите и търговците да спазват своите задължения.

1.31. Как производителите да споделят данните за географското местоположение, при положение че някои правителства забраняват споделянето на такива данни? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Едно от основните изисквания към операторите съгласно този регламент е да се събира информация за географското местоположение на парцела/парцелите, където са произведени стоките и продуктите, пуснати на пазара на ЕС или изнесени от него (член 9, параграф 1, буква г) от Регламента). Операторите не може да се позовават на съществуването на национално законодателство, с което се забранява споделянето на такива (публични) данни с оператори и търговци, за да бъдат освободени от задължението да събират и качват тези данни в информационната система. Операторите трябва да предоставят информацията за географското местоположение като част от своите задължения; в противен случай, когато операторите и търговците се позовават на предишни ДНП, те няма да могат да изпълнят изискванията за надлежна проверка съгласно член 8, и следователно няма да могат да пускат или да предоставят на пазара на ЕС или да изнасят от него съответни продукти.

2. Приложно поле

2.1. Какви продукти са включени в Регламента?

Регламентът се прилага единствено за продуктите, включени в приложение I. Изискванията на Регламента не се прилагат за продукти, които не са включени в приложение I, дори ако съдържат съответни стоки, които попадат в приложното поле на Регламента. Сапунът например не е обхванат от Регламента, дори когато съдържа палмово масло.

По подобен начин изискванията на Регламента не се прилагат за продукти с код по ХС, които не са включени в приложение I, но които може да включват компоненти или елементи, получени от стоки, попадащи в приложното поле на Регламента, като например автомобили с кожени седалки или гуми от естествен каучук.

N.B.: В Регламента е предвидено, че списъкът на съответните продукти и описанията на продуктите могат да бъдат изменяни от Комисията чрез делегиран акт. Освен това въз основа на оценка на въздействието на съответните стоки върху обезлесяването и деградацията на горите Комисията ще оцени необходимостта и осъществимостта на внасянето на законодателно предложение в Европейския парламент и в Съвета за разширяване на приложното поле на Регламента, за да се включат и други стоки. Първият преглед на стоките в приложното поле на Регламента ще бъде извършен в рамките на две години от влизането му в сила.

2.2. Попадат ли в приложното поле включени продукти, които не съдържат включени стоки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

	... който е произведен от стока, включена в съответната лява колона на приложение I	... който <u>не</u> е произведен от стока, включена в съответната лява колона на приложение I
Съответен продукт, включен в приложение I...	Попада в приложното поле на Регламента	<u>Не</u> попада в приложното поле на Регламента
Друг продукт, който <u>не</u> е включен в приложение I...	<u>Не</u> попада в приложното поле на Регламента	<u>Не</u> попада в приложното поле на Регламента

Продуктите, включени в приложение I, които не съдържат или не са произведени от стоките, изброени в съответната лява колона на приложение I, не попадат в приложното поле на Регламента.

„ех“ **пред кода по ХС** на продуктите в приложение I означава, че продуктът, описан в приложението, е „извлечение“ от всички продукти, които могат да бъдат класирани в кода по ХС. Код 9401 например може да включва седалки, изработени от суровини, различни от дървен материал, но изискванията на Регламента се прилагат само за дървените седалки. По същия начин код 0201 обхваща „Меса от животни от рода на едрия рогат добитък (**bovine**), пресни или охладени“, докато ех 0201 в приложение I към Регламента обхваща само „Меса от животни от рода на едрия рогат добитък (**cattle**), пресни или охладени“, което включва едър рогат добитък от рода *Bos* и неговите подродове: *Bos*, *Bibos*, *Novibos* и *Poephagus*, но месото от бизон (род *Bison*) или бивол (род *Synsacerus*) **не** попада в приложното поле на Регламента.

В случай че съответният продукт, например „ех 4011 Пневматични гуми от каучук, нови“ е изработен от смес от синтетичен и естествен каучук, операторът (или търговецът, който не е МСП) трябва да извърши надлежна проверка само по отношение на съставката „естествен каучук“.

2.3. Прилага ли се Регламентът независимо от количеството или стойността?

Няма праг на обема или стойността на съответна стока или съответен продукт, включително в категорията на преработените продукти, под който Регламентът не се прилага.

Задълженията по Регламента са приложими за операторите и търговците, които пускат или предоставят на пазара на ЕС или изнасят от него съответен продукт, включен в приложение I, независимо от количеството му.

2.4. А по отношение на стоките, произведени в ЕС? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

По отношение на стоките, произведени в ЕС, **се прилагат същите изисквания като към стоките, произведени извън ЕС**. Регламентът се прилага за продуктите, включени в приложение I, независимо дали са произведени или изработени в ЕС или са внесени.

Например, ако дружество от ЕС произвежда шоколад (код 1806, който е включен в приложение I), то ще се счита за оператор надолу по веригата, за който са приложими задълженията по Регламента, дори ако каквото на прах, използвано в шоколада, вече е пуснато на пазара на ЕС и отговаря на изискванията за надлежна проверка (вж. също ЧЗВ 3.4 и 3.5 относно операторите надолу по веригата).

2.5. Как се прилага Регламентът по отношение на дървения материал и хартията, използвани за опаковки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Да вземем за пример производител, който продава опаковки (напр. палети) на производители (предназначени за защита на крайния продукт, а не за продажба като краен продукт на потребителите), текстът **„Не включва материали, които са предназначени за опаковане, които се използват изключително като материали за опаковане, за подпора или с цел защита или пренос на друго изделие, пуснато на пазара“** в приложение I трябва да се разбира по следния начин:

Ако някой от разглежданите опаковъчни материали е пуснат на пазара на ЕС или изнесен като отделен продукт (т.е. като самостоятелна опаковка), а не като опаковъчен материал за друго изделие, той попада в приложното поле на Регламента и съответно се прилага изискването за надлежна проверка.

Ако опаковка, класирана в код 4415 или друг код по ХС, например код 48, се използва за „подпора или с цел защита или пренос“ на друго изделие, тя не попада в приложното поле на Регламента.

Опаковъчните материали, които се използват изключително като материали за опаковане, за подпора или с цел защита или пренос на друго изделие, пуснато на пазара на ЕС, не са съответен продукт по смисъла на приложение I към Регламента, независимо от кода по ХС, към който спадат. Няма значение дали опаковъчният материал е посочен във фактурата заедно с пренасяното изделие; от решаващо значение е дали опаковката ще бъде класифицират заедно с изделието или отделно от него при вноса или износа му (вж. правило 5, буква б) от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура). Съгласно правило 5, буква б), опаковките на стоките се класифицират с последните, когато са от обичайно използваните за този вид стоки. Когато опаковката е или би била класифицирана заедно с пренасяното изделие, може да се счита, че тя се използва изключително като материал за опаковане, за подпора или с цел защита или пренос на друго изделие, пуснато или предоставено на пазара на ЕС или изнесено от него.

В проект на делегиран акт, представен от Комисията, се предлага ръководствата за потребителя, информационните брошури, каталозите, рекламните материали, както и етикетите, придружаващи други изделия, също да попадат в обхвата на това освобождаване, освен ако не са пуснати или предоставени на пазара или изнесени самостоятелно.

2.6. Връщането на съответна празна опаковка от търговеца на дребно на неговия доставчик би ли се считало за „предоставяне на пазара на ЕС“, когато съответната опаковка е била пусната на пазара на ЕС отделно (което означава като самостоятелна опаковка) преди връщането? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

При положение, че разглежданият опаковъчен материал, като например палет, е пуснат или предоставен на пазара или е изнесен като отделен продукт (което означава като самостоятелна опаковка), а не като опаковъчен материал за друго изделие, той попада в приложното поле на Регламента и следователно се прилагат съответните изисквания за надлежна проверка (вж. въпроса по-горе). Това следва да се прилага, докато съответната опаковка се използва за търговски цели сама по себе си.

Когато обаче съответната опаковка стане опаковъчен материал, който се използва изключително като материал за опаковане, за подпора или с цел защита или пренос на дадено изделие, тя не попада в приложното поле на Регламента. Това означава, че продажбата или отдаването под наем на употребяван опаковъчен материал на други предприятия не подлежи на разпоредбите на Регламента относно обезлесяването. По същия начин празен опаковъчен материал, който вече е бил използван за първи път за подпора или с цел защита или пренос на друго изделие, например при търговия в

рамките на система за обмен в затворен кръг (т.е. палети се предават от едно предприятие на друго за повторна употреба при транспорт), не попада в приложното поле на Регламента. За допълнителна информация относно отдаването под наем на изделия, вж. ЧЗВ 2.14.

Ако опаковка, която вече е била използвана за подпора или с цел защита или пренос на друго изделие, бъде ремонтирана и продадена, тя трябва да отговаря на Регламента относно обезлесяването само по отношение на новите съответни продукти, използвани за ремонта (например палет, който е ремонтиран с nereциклирани дървени компоненти). В конкретния пример това означава, че за палета трябва да бъде представена нова ДНП, но само новите дървени компоненти подлежат на надлежна проверка.

2.7. Търговията със съответни продукти втора употреба на пазара на ЕС попада ли в приложното поле на Регламента?

Продуктите втора употреба, които са приключили жизнения си цикъл и трябва иначе да се изхвърлят като отпадъци (вж. съображение 40 и приложение I), не са обект на задълженията по този Регламент.

2.8. Попада ли в приложното поле на Регламента рециклираната хартия/картон?

Повечето рециклирани продукти от хартия/картон съдържат малък процент първична целулоза или рециклирана преди употреба хартия (например изхвърлени картонени изрезки от производството на картонени кутии) за подсилване на целулозните влакна.

В приложение I е посочено, че Регламентът **не се прилага за стоки, които са произведени изцяло от материал, който е приключил своя жизнен цикъл и в противен случай би бил изхвърлен като отпадък** по смисъла на член 3, точка 1 от Директива 2008/98/ЕО. Следователно, съгласно Регламента, по отношение на рециклирания материал не се прилагат никакви задължения.

Напротив, **ако продуктът съдържа nereциклиран материал, тогава за него са приложими изискванията на Регламента** и nereциклираният материал ще трябва да бъде проследен обратно до парцела на произход чрез географското местоположение.

В приложение I се пояснява също, че по принцип страничните продукти от производствен процес са предмет на Регламента. В случая на хартия/картон, които представляват продукти за рециклиране (отпадъци и остатъци), такава хартия и картон са изключени от приложното поле съгласно приложение I (вж. глави 47 и 48 от Комбинираната номенклатура).

2.8.1 Попадат ли в приложното поле на Регламента корпусите или каркасите на регенерирани гуми? (НОВ ТЕКСТ)

В проект на делегиран акт, представен от Комисията, се предлага употребяваните корпуси и каркаси (обикновено използвани за регенериране на гуми) да бъдат изключени от приложното поле на Регламента, а регенерираните гуми да попадат в

приложното му поле само за новите части от естествен каучук, като например протектори, поставени върху каркасите и корпусите.

2.9. Какво представляват кодовете по КН и ХС и как се използват? Къде може да бъде намерена повече информация за приложимите мерки по ТАРИК? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Номенклатурата, уредена с Конвенцията по Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, по-известна като „**Номенклатурата на ХС**“, е международна многофункционална номенклатура, изготвена под егидата на Световната митническа организация. По тази номенклатура се присвояват шестцифрени кодове за класифициране на стоките и тя се прилага в целия свят. Държавите/регионите може да добавят допълнителни цифри към универсалната шестцифрена номенклатура на ХС за по-подробна класификация.

Комбинираната номенклатура (код по КН) на Европейския съюз е осемцифрен код за стоки, с който се прави допълнително подразделение на глобалната номенклатура по ХС в по-конкретни стоки, за да се отговори на потребностите на Европейската общност.

Кодът по КН е основа за деклариране на стоки за внос в Европейския съюз или износ от него, както и за статистиката за вътрешната търговията в ЕС. Стоките и продуктите в приложение I към Регламента са класифицирани според кодовете им по КН. Съответните продукти в приложение I към Регламента са класифицирани в Комбинираната номенклатура в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87.

При внос, когато стоките се допускат за свободно обращение съгласно определението в член 201 от Митническият кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013), кодът по КН може да бъде допълнително подразделен до десетцифрен код по ТАРИК, специално създаден за нуждите на законодателството на ЕС. При деклариране на стоки под режим износ, определен в член 269 от Митническият кодекс на Съюза (МКС, Регламент (ЕС) № 952/2013), кодът по КН на крайното подразделение може да достигне до осем цифри.

Членовете на веригата за доставки трябва да класифицират своите продукти въз основа на приложение I към основния регламент относно КН (Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа), за да се установи дали Регламентът се прилага за тях. Кодовете по ХС може да бъдат променяни на всеки 5 години. Регламентът на ЕС относно КН се приема всяка година, за да бъдат отразени всички актуализации.

За повече информация, вж.: Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа.

Обяснителен документ с допълнителна информация за включването на мерките съгласно Регламента относно обезлесяването в интегрираната тарифна система на

Европейския съюз (базата данни ТАРИК), включително приложимите освобождавания от ТАРИК, които са въведени в базата данни, е достъпен онлайн².

2.10. Кога е налице „доставка“ на съответен продукт, т.е. пуснат е или е предоставен на пазара в процеса на търговска дейност? Доколко предприятията попадат в приложното поле на Регламента, когато използват съответни продукти в собствената си дейност или ги преработват? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Важно е да се направи разграничение между лицето по веригата на доставките, което внася или пуска на пазара на ЕС съответен продукт, и лицата надолу по веригата на доставки:

Ако дадено лице пусне на пазара на ЕС **съответен продукт, който е изработен или произведен в ЕС**, това лице доставя продукта на пазара за първи път. Доставката предполага наличието на споразумение (писмено или устно) между две или повече юридически или физически лица за прехвърляне на собствеността или на друго имуществено право върху съответния продукт; за нея се изисква продуктът да е бил изработен или, ако стоката е пусната на пазара без да е преминала процес на изработка, тя да е била произведена (вж. член 2, точка 14 от Регламента относно обезлесяването). Подобна дейност попада в приложното поле на Регламента относно обезлесяването, независимо дали съответният продукт е пуснат на пазара с цел а) преработка; б) дистрибуция до търговски или нетърговски потребители; или в) използване в стопанската дейност на самия оператор (вж. член 2, точка 19 от този регламент). Дружеството е оператор и трябва да извърши надлежна проверка и да представи ДНП.

Ако в процеса на търговска дейност **съответен продукт трябва да бъде поставен под митнически режим „допускане за свободно обращение“** и не е предназначен за лична употреба или консумация, се счита, че той е предназначен за пускане на пазара, независимо от „доставката“ или от наличието на споразумение (писмено или устно) между две или повече юридически или физически лица за прехвърляне на собствеността или на равностойно право върху въпросния продукт.

След като даден продукт е пуснат на пазара, той се „доставя“ на пазара за дистрибуция, потребление или употреба, ако между две или повече юридически или физически лица е сключено споразумение за прехвърляне на собствеността или на равностойно право върху въпросния продукт (например договор за продажба или дарение) след етапа на изработване (и производство в случая на стоки). По принцип съгласно Регламента относно обезлесяването не се налагат задължения на лица, които предоставят логистични услуги по цялата веригата на доставките (например корабните агенти/транспортните агенти или митническите представители не са „оператори“ или „търговци“ по смисъла на този регламент), доколкото те не пускат продукти на пазара или не извършват износ.

Тези ситуации могат да бъдат обяснени с няколко примера:

² <https://circabc.europa.eu/ui/group/0e5f18c2-4b2f-42e9-aed4-dfe50ae1263b/library/eb7a8fc2-ef96-4ceb-a7e4-e7ae51c26867>.

- 1) Автомобилно дружество Б купува кожа от едър рогат добитък (съответен продукт) от кожарска фабрика Т в ЕС, за да произведе автомобил, като използва кожата от едър рогат добитък за седалките на автомобила. Автомобилното дружество Б пуска автомобила (който не е съответен продукт) на пазара, като го продава на крайните потребители. Автомобилното дружество Б не е оператор, тъй като автомобилът, който доставя на пазара, не е съответен продукт, включен в приложение I, нито е търговец, тъй като не доставя (отделно) кожи от едър рогат добитък на пазара.
- 2) Автомобилното дружество Б внася (т.е. поставя под митнически режим „допускане за свободно обращение“) кожи от едър рогат добитък за производството на автомобили. Автомобилното дружество Б е оператор, когато внася кожа за собствената си стопанска дейност. Дружеството Б трябва да извърши надлежна проверка и да представи ДНП преди допускането за свободно обращение.
- 3) Земеделски стопанин Г купува брашно от семена от соя (съответен продукт) от преработвателно предприятие на пазара на ЕС и го използва за храна на своите кокошки (несъответен продукт), които след това продава. Стопанинът Г не е оператор при продажбата на кокошките, тъй като те не са съответен продукт, включен в приложение I, нито е търговец, тъй като не доставя брашно от семена от соя на пазара. Стопанинът Г обаче би бил оператор, ако е внесъл (т.е. поставил под митнически режим „допускане за свободно обращение“) брашното от семена от соя, за да го използва за храна на кокошките (вж. сценарий 2 по-горе). *В случай че земеделският стопанин храни **едър рогат добитък** (съответен продукт) със съответни продукти от соя, вж. съображение 39.*
- 4) Печатница П купува хартия от производител на хартия Б и отпечатва различни изделия, които след това се доставят на издател В. Печатницата П е оператор, когато продава печатни хартиени изделия (съответен продукт) на издателя В. От друга страна, ако печатницата П предлага единствено печатни услуги, без да притежава печатните изделия, тя самата не доставя печатни хартиени изделия, което означава, че в този случай печатница П е доставчик на услуги без задължения по Регламента относно обезлесяването.

В примерите по-долу лицата **преработват** или **използват** съответните продукти в **своята стопанска дейност**. Те попадат в приложното поле на Регламента само в случаите, когато доставят съответните продукти на пазара:

- 5) Дружеството А купува от търговец на дребно Б в трета държава и внася (т.е. поставя под митнически режим „допускане за свободно обращение“) дървени маси и столове (съответните продукти). Мебелите ще се използват от служителите на А в работно време. В този случай А е оператор и трябва да извърши надлежна проверка и да представи ДНП преди допускането за свободно обращение на дървените маси и столове.
- 6) Дружество Г купува дървени маси и столове (съответни продукти) от оператор Б от ЕС, който ги е внесъл от трета държава, вече е извършил надлежна проверка и е представил ДНП. Дружеството Г ще използва мебелите за собствените си

служители в работно време. Мебелите не се доставят, поради което Г не попада в приложното поле на Регламента относно обезлесяването .

- 7) Установен в ЕС земеделски стопанин Е събира собствена реколта от семена от соя (съответни продукти) и я преработва в соево брашно (съответен продукт), което използва за храна на кокошките в собственото си стопанство. Тъй като земеделският стопанин Е не доставя семената от соя и соевото брашно на пазара (например на друго юридическо или физическо лице), те не се пускат на пазара и Е не попада в приложното поле на Регламента относно обезлесяването .
- 8) Установен в ЕС земеделски стопанин Е събира собствена реколта от семена от соя (съответни продукти) и я преработва в соево брашно (съответен продукт), което продава на установен в ЕС земеделски стопанин Ж. Земеделският стопанин Е е оператор по отношение на соевото брашно, тъй като то се доставя на земеделския стопанин Ж.
- 9) Установено в ЕС дружество Б добива собствена дървесина и преработва трупчетата в трески (съответен продукт) от трупчетата (съответен продукт). То използва треските като гориво за отопление на собствените си съоръжения. Тъй като Б не доставя трупчетата или треските на пазара, не се осъществява предлагане или предоставяне на пазара и Б не попада в приложното поле на Регламента относно обезлесяването.
- 10) Дружество В купува трески (съответен продукт) от оператор от ЕС, който вече е извършил надлежна проверка и е представил ДНП. Дружеството В използва дървесните трески като гориво за отопление на собствените си съоръжения. Тъй като В не доставя трупчетата или дървесните трески на пазара, не се извършва пускане или предоставяне на пазара, следователно дружество В не попада в приложното поле на Регламента относно обезлесяването .
- 11) Дружество В купува трески (съответен продукт) от оператор от ЕС, който вече е извършил надлежна проверка и е представил ДНП. Дружество В използва дървесните трески за производство на електроенергия. Тъй като В не пуска или не предоставя съответен продукт на пазара, В не попада в приложното поле на Регламента относно обезлесяването .

2.11. Кога е необходимо да се извършва надлежна проверка и да се подава ДНП, ако едно и също физическо или юридическо лице обработва съответен продукт многократно в процеса на своята търговска дейност?

В случай на многократна вътрешна преработка (съответният продукт X се преработва в съответния продукт Y, а след това в съответния продукт Z от едно и също дружество), задължения възникват само за пускането на пазара на последния съответен продукт (продукт Z). Това може да бъде илюстрирано със следния пример:

Дружество за производство на шоколадови изделия В, което не е МСП, купува какаови зърна (съответен продукт) от оператор И от ЕС и ги преработва в какао на прах (съответен продукт), а впоследствие в хранителни продукти, съдържащи какао (съответен продукт). Дружеството В след това пуска хранителните продукти на пазара, като ги продава на дружество Г. В този случай задълженията се отнасят само за хранителните продукти, така че дружеството В трябва да удостовери съответствието с

изискванията като извърши надлежна проверка и да предостави ДНП, преди да пусне продуктите на пазара.

Ако дружество В е МСП, то няма да има задължението да извършва надлежна проверка или да предоставя ДНП за хранителните продукти, при условие че оператор И вече е извършил надлежна проверка за такаовите зърна, съдържащи се в преработените продукти (вж. член 4, параграф 8 от Регламента относно обезлесяването). В този случай дружество В ще бъде задължено да съхранява единствено референтния номер на декларацията за надлежна проверка, получен от оператор И.

2.12. Бамбукът попада ли в приложното поле на Регламента относно обезлесяването? А други продукти, които не съдържат или не са произведени с използването на съответни стоки, но са включени в приложение I?

Продуктите, произведени изцяло от бамбук, не попадат в приложното поле на Регламента относно обезлесяването. В член 1, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването се определя, че по смисъла на този регламент „съответни продукти“ са само тези, които съдържат или са произведени от съответни стоки, сред които и „дървен материал“. В определението в член 2, точка 2 от този регламент освен това се пояснява, че за целите на Регламента кодовете по ХС, изброени в приложение I, са от значение само за определяне на продуктите, които попадат в приложното му поле.

В съответствие с обяснителните бележки към ЧЗВ бамбукът е недървесен горски продукт, следователно той не спада към стоката дървен материал.

2.13. Приложими ли са изискванията на Регламента относно обезлесяването при размяната на писма и други кореспондентски пратки? (НОВ ТЕКСТ)

Съгласно член 1, параграф 26 и член 141, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 към Митническия кодекс на Съюза, „кореспондентските пратки“ не подлежат на изисквания за митническо деклариране и следователно на предоставяне на референтен номер на ДНП. Аналогично, в рамките на ЕС, кореспондентските пратки не се пускат или предоставят на пазара, а служат за комуникационни цели. Важно е да се отбележи, че съответни продукти, съдържащи се в кореспондентски пратки (например в плик), не могат да се считат за „кореспондентски пратки“ и следователно, когато е целесъобразно, подлежат на митническо деклариране и предоставяне на референтен номер на ДНП.

2.14. Попадат ли пробите и продуктите, използвани с цел проверка, анализ или изпитване, в приложното поле на Регламента относно обезлесяването? (НОВ ТЕКСТ)

В проект на делегиран акт, представен от Комисията, се предлага пробите от продукти, които са с незначителна стойност и в незначително количество и могат да бъдат консумирани или използвани единствено с цел набиране на поръчки за стоки от същия вид — при условие че начинът на предоставяне и количеството, за продукти от същия вид или качество, изключват консумацията или използването им за каквато и да е друга цел, различна от набирането на поръчки — да не попадат в приложното поле на Регламента. Същото се отнася за продукти, които предстои да преминат проверка,

анализ или изпитване за определяне на техния състав, качество или други технически характеристики с информативна цел или за целите на промишлени или търговски проучвания, при условие че продуктите, които ще бъдат проверявани, изследвани или изпитвани, се изразходват напълно или се унищожават в хода на прегледа, анализа или изпитването.

Ето няколко примера за доставки на проби и продукти, използвани с цел проверка, анализ или изпитване:

- Доставчик, който изпраща гуми на производител на превозни средства, за да може получателят да изпита тяхното качество и дълготрайност — гумите ще бъдат унищожени в хода на изпитването.
- Доставчик, който изпраща малки количества от нова съставка (например какао или кафе на зърна) на производител на храни с цел органолептична оценка и изпитване на качеството и безопасността на храните в рамките на предприятието. Съставката се изразходва напълно в хода на анализа и изпитването. В този случай доставчикът и производителят на храни не попадат в приложното поле, ако съставката е ясно предназначена за използване с цел анализ и изпитване, като се имат предвид договорните споразумения и съпътстващите обстоятелства.
- Предприятие за кафе, което внася малка проба кафе на зърна от нов район на производство с цел да го използва и консумира в своята стопанска дейност, за да реши дали да поръча голямо количество кафе на зърна от същия район.

2.15. Отдаването под наем на съответни продукти попада ли в приложното поле на Регламента? (НОВ ТЕКСТ)

Ако съответен продукт е отдаден под наем или предоставен по силата на подобно договорно споразумение, продуктът не се счита за пуснат или предоставен на пазара. По смисъла на Регламента относно обезлесяването доставката предполага наличието на споразумение (писмено или устно) между две или повече юридически или физически лица за прехвърляне на собствеността или на друго имуществено право върху съответния продукт (вж. ЧЗВ 2.10.). Както е посочено в параграф 3 от точка 2.10 от ЧЗВ, всеки продукт, допуснат за свободно обращение на пазара на ЕС или поставен под митнически режим „износ“, включително когато е отдаден под наем, се счита за пуснат на пазара и следователно попада в приложното поле на Регламента.

Пример: Дружество П от ЕС, което не е МСП, купува артикули за вътрешно обзавеждане от дървен материал (съответен продукт) от производител С от ЕС, който е извършил надлежна проверка и е представил ДНП за мебелите. Мебелите се отдават под наем от дружество П в рамките на ЕС за ползване за определен период от време, след което се връщат на дружество П за последващо отдаване под наем. Дружеството П не е обвързано със задължения по Регламента относно обезлесяването, тъй като само отдава под наем мебелите и не прехвърля собствеността или друго имуществено право.

3. Субекти на задълженията

3.1. Кой се счита за оператор? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Съгласно определението в член 2, точка 15 от Регламента, „оператор“ е всяко физическо или юридическо лице, което в процеса на търговска дейност пуска на пазара на ЕС (включително чрез внос) или изнася съответни продукти.

Това определение обхваща и дружества, които преобразуват един продукт от приложение I (който вече е бил обект на надлежна проверка) в друг продукт от приложение I, когато това преобразуване съответства на промяна на кода по ХС (вж. ЧЗВ 3.1.1). Например, ако дружество А, базирано в ЕС, внася какаово масло (код по ХС 1804, включено в приложение I), а дружество Б, също базирано в ЕС, използва това какаово масло за производството на шоколад (код по ХС 1806, включен в приложение I) и го пуска на пазара на ЕС, както дружество А, така и дружество Б ще се считат за оператори съгласно Регламента. Дружество А ще се счита за „оператор нагоре по веригата“, а дружество Б — „оператор надолу по веригата“. Оператори, които пускат на пазара на ЕС продукти, включени в приложение I, които не са преминали процедура за надлежна проверка на предходен етап от веригата на доставки (например вносители, доставящи какао), независимо от размера на предприятието, са задължени да подават декларация за надлежна проверка.

3.1.1. До каква степен промяна на кода по ХС се отразява върху определянето на дружеството като оператор или търговец? (НОВ ТЕКСТ)

Промяна в кода на стоката (ХС, КН или ТАРИК) на продукт, който вече е пуснат на пазара, води до това, че дружество, което пуска на пазара произведен продукт, става оператор само ако промяната засяга цифрите, включени в приложение I. Например, дружество А, базирано в ЕС, внася непечено кафе (код по ХС 0901 11), което спада към код по ХС 0901, посочен в приложение I. Дружество Б, също базирано в ЕС, впоследствие пече кафето на зърна (код по ХС 0901 21), което също спада към код по ХС 0901 в приложение I. В дадения пример дружество А се счита за оператор по смисъла на Регламента, а дружество Б се класифицира като търговец. Това се дължи на факта, че кодът по ХС за печено кафе започва със същите четири цифри като кода по ХС за непечено кафе на зърна и само тези първи четири цифри са включени в приложение I към Регламента относно обезлесяването. В случая на кодовете по ХС 47, 48 и 49 същият принцип се прилага за първите две цифри от кодовете по ХС.

3.2. Какво означава „в процеса на търговска дейност“?

Под търговска дейност се разбира дейност, която се извършва в контекста на стопанската дейност.

Взети заедно, определенията за „оператор“ (член 2, точка 15) и „в процеса на търговска дейност“ (член 2, точка 19) предполагат, че всяко лице, което пуска съответен продукт на пазара на ЕС за продажба (със или без преобразуване) или като безплатна проба, с

цел преработка или разпространение сред търговски или нетърговски потребители, или за използване в рамките на търговската си дейност, ще подлежи на изискванията за извършване на надлежна проверка и ще трябва да представя декларация за надлежна проверка.

3.3. Какво означава „приложимо законодателство на държавата на производство“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Съответните стоки и продукти могат да бъдат пускани на пазара на ЕС само ако отговарят на трите изисквания на член 3 от Регламента, а именно: 1) да не са свързани с обезлесяване (член 3, буква а); 2) да са в съответствие с приложимото законодателство на държавата на производство (член 3, буква б); и 3) да са включени в декларация за надлежна проверка (член 3, буква в).

„Приложимото законодателство“ може да включва, наред с другото, правни норми на национално равнище (включително съответното вторично законодателство) и международното право, приложимо във вътрешното право. „Държава на производство“ означава държавата, където е произведена съответната стока (вж. член 2, точка 24 от Регламента относно обезлесяването). „Произведени“ означава отгледани, добити, получени или отглеждани на съответните парцели или животновъдни обекти, когато става въпрос за едър рогат добитък (вж. член 2, точка 14 от Регламента относно обезлесяването). Следователно, законодателството на други държави, в които са били извършени по-нататъшни етапи от производствения процес, не е от значение за изискването за законосъобразност (например, семена от соя, събрани в държава А (държавата на производство), които са преработени в брашно от соя в държава Б, преди да бъдат пуснати на пазара на ЕС в държава В). В Регламента се съдържа списък на законодателните области, без да се посочват конкретни правни актове, тъй като те се различават в различните държави и могат да бъдат предмет на изменения. Съгласно определението законодателството, посочено в член 2, точка 40, букви а)–з), трябва да се тълкува като отнасящо се до правния статут на района на производството. Освен това за различните области на законодателството следва да се вземат предвид значението и целта, определени в член 1, параграф 1, букви а) и б) от Регламента относно обезлесяването. Следователно, наред с другото, от значение е законодателството, свързано със защитата на горите, намаляването на емисиите на парникови газове или опазването на биологичното разнообразие.

За целите на оценката на риска съгласно член 9, параграф 1, буква з) и член 10 от Регламента е необходима съответна документация. Тази документация може да се състои например от официални документи от публични органи, договорни споразумения, съдебни решения или оценки на въздействието и одити, в случай че такива са били извършени. Във всеки случай операторът трябва да провери дали тези документи са проверими и надеждни, като вземе предвид риска от корупция в държавата на производство.

Допълнителна информация може да бъде намерена в Известие на Комисията Документ с насоки (C/2024/6789).

3.4. Какви са задълженията на операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Операторите надолу по веригата са лицата, които пускат на пазара или изнасят съответни продукти, изброени в приложение I, чиито съставки или компоненти (всичките) предварително са преминали процедура за надлежна проверка съгласно Регламента относно обезлесяването, и които са били обект на декларация за надлежна проверка. Един производител на мебели, например, който продава дървени мебели, изработени от дървен материал, който вече е бил обект на задължения по Регламента относно обезлесяването, ще се счита за оператор надолу по веригата. Задълженията на този производител ще зависят от това дали се определя като малко и средно предприятие (МСП) или не (за задълженията на операторите на МСП надолу по веригата, вж. ЧЗВ 3.5).

Търговците, които не са МСП, са големи дружества, които предоставят съответни продукти на пазара на ЕС. Така например голяма верига супермаркети, която продава на потребителите шоколад, който вече е пуснат на пазара на ЕС от друго дружество, би била търговец, който не е МСП, по смисъла на Регламента. Те са обект на същите правила като операторите надолу по веригата, които не са МСП, вж. член 5, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването и ЧЗВ 3.8. Съгласно член 4, параграф 9 от Регламента относно обезлесяването при подаването на декларация за надлежна проверка в информационната система, операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП, могат да се позовават на надлежна проверка, извършена по-рано по веригата на доставки, като включат съответния референтен номер за частите от съответните си продукти, които вече са били предмет на надлежна проверка.

Основни задължения:

Операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП, са длъжни:

1. Да **установяват**, че надлежната проверка нагоре по веригата на доставки е извършена в съответствие с член 4, параграф 9 от Регламента относно обезлесяването; за тази цел те могат да преглеждат информацията в информационната система (за подробности, вж. по-долу).
2. Да **предоставят декларация за надлежна проверка (ДНП)** и да се позовават на предишни ДНП, като включат съответните референтни номера и верификационни номера³, получени от техните преки доставчици.

Съгласно член 12 от Регламента относно обезлесяването операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП, са длъжни да създадат и поддържат актуална

³ „Верификационен номер“, определен в член 3, буква е) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/3084, означава номер за сигурност, присвоен от информационната система на декларацията за надлежна проверка, подадена от ползвателя на информационната система, за да се гарантира допълнителна сигурност на данните, съдържащи се в декларацията за надлежна проверка.

система за надлежна проверка, за да установяват, че е извършена надлежна проверка нагоре по веригата.

Установяване, че е извършена надлежна проверка

Операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП, **установяват**, че е извършена надлежна проверка нагоре по веригата, като **събират референтните и верификационните номера** на ДНП, подадени нагоре по веригата, и **проверяват валидността на референтните номера**. След това операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП, **подават свои собствени ДНП, като посочват всички предишни ДНП, получени от преките им доставчици**. (N.B.: При подаване на нова ДНП информационната система, посочена в член 33 от Регламента относно обезлесяването, автоматично проверява валидността на до 2000 референтни номера на ДНП едновременно, така че това задължение не води до допълнителна административна тежест).

Възможни по-нататъшни мерки

Тъй като съгласно член 4, параграф 10 от Регламента относно обезлесяването операторите и търговците, които не са МСП, продължават да носят правна отговорност в случай на нарушение на Регламента, въз основа на рисковете и особеностите на техните вериги на доставки, те могат да решат да предприемат допълнителни действия, когато удостоверяват, че е извършена надлежна проверка.

Например, операторите и търговците, които не са МСП, биха могли да проверяват предоставените ДНП по веригата, както и информацията, предоставена в предишни ДНП, относно държавата на производство, количеството и кодовете по ХС на декларираните продукти и — когато са налични — географското местоположение и научните наименования, за да установят пълнотата и правдоподобността на предоставената информация по отношение на продуктите, които възнамеряват да пуснат или предоставят на пазара на ЕС или да изнесат. Установяването, че надлежната проверка е била извършена правилно, не означава, че е необходимо да се проверява систематично всяка отделна декларация за надлежна проверка, представена от доставчиците нагоре по веригата.

Освен това операторите или търговците надолу по веригата, които не са МСП, може да пожелаят да събират и анализират и информация, която не е включена в информационната система. Операторите или търговците надолу по веригата, които не са МСП, може например да използват посочения в член 29, параграф 2 от Регламента относно обезлесяването списък на държавите или частите от тях; да се запознаят с публично достъпните доклади, изготвени въз основа на член 12, параграф 3 от Регламента относно обезлесяването от доставчици нагоре по веригата, които не са МСП; да направят справка с резултатите от одит, извършен на основание член 11, параграф 2, буква б) от Регламента относно обезлесяването; или да поискат на доброволен принцип допълнителна информация от своите доставчици. По този начин те биха могли да проверят дали техните преки доставчици, когато те не са МСП или оператори нагоре по

веригата, са въвели функционираща и актуална система за надлежна проверка, включително подходящи и пропорционални политики, механизми за контрол и процедури за ограничаване и ефективно управление на рисковете от несъответствие на съответните продукти, за да се гарантира, че надлежната проверка се извършва правилно и редовно.

Преки или непреки доставки от МСП

Търговците, които са МСП, и операторите на МСП надолу по веригата не са задължени да събират информация, свързана с извършването на надлежна проверка, и следователно нямат правно задължение да предоставят на своите клиенти никаква друга информация освен референтния и верификационния номер съгласно член 4, параграф 7 от Регламента относно обезлесяването. С това се ограничава наличната информация, която трябва да бъде събирана, анализирана и съобщавана от операторите и търговците, които не са МСП, които получават пряко или непряко доставки от МСП.

Мерките, взети от операторите и търговците при съобщаването на информация и установяването, че е извършена надлежна проверка, следва да се вземат предвид от компетентните органи в техните анализи на риска.

Ако операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП, стигнат до заключението, че продуктите може да не отговарят на изискванията, или че съществува значителен риск от неспазване, те трябва да се въздържат от пускане или предоставяне на пазара или от износ на съответните продукти. В съответствие с член 4, параграф 5 и член 5, параграф 5 от Регламента относно обезлесяването ако операторите или търговците надолу по веригата получат или бъдат осведомени за информация, показваща несъответствие, те трябва незабавно да уведомят компетентните органи.

Без изискване за събиране на информация

Операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП, и които трябва единствено да установяват, че е извършена надлежна проверка, **не са длъжни да събират информацията, изисквана по член 9 от Регламента относно обезлесяването.** ДНП включват декларация, че е извършена надлежна проверка, което означава, че информацията, изисквана по член 9 от Регламента относно обезлесяването, е била събрана от оператора нагоре по веригата (вж. точка 5 от приложение II).

Части от продукти, които още не са преминали процедура за надлежна проверка

За частите от съответни продукти, които не са преминали процедура за надлежна проверка, операторите, които не са МСП, трябва да извършват надлежната проверка в пълен обем и да предоставят декларация за надлежна проверка.

3.5. Какви са задълженията на операторите на МСП надолу по веригата на доставки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Операторите надолу по веригата на доставки са тези, които или преобразуват продукт, включен в приложение I (който вече е преминал процедура за надлежна проверка), в друг продукт, включен в приложение I, или изнасят продукт, включен в приложение I (който вече е преминал процедура за надлежна проверка).

Операторите на МСП надолу по веригата на доставки продължават да носят правна отговорност в случай на нарушение на Регламента. Те са длъжни да получат референтните и верификационните номера на декларациите за надлежна проверка, свързани с продуктите, и да ги предоставят на компетентните органи при поискване, както и на операторите и търговците, на които доставят съответните продукти. Освен това, те трябва незабавно да уведомят компетентните органи, ако установят риск от неспазване, и да оказват цялото необходимо съдействие, за да улеснят извършването на проверките (член 4, параграф 4, буква а) и параграфи 5—8 от Регламента относно обезлесяването). Обаче що се отнася до частите от техните продукти, които са преминали процедура за надлежна проверка, те не са длъжни нито а) да извършват надлежна проверка на тези части от свои продукти, които вече са преминали процедура за надлежна проверка, нито б) да подават декларация за надлежна проверка в информационната система (член 4, параграф 8 от Регламента относно обезлесяването). Но при поискване от компетентните органи, както и в случай на реимпорт или износ, те все пак трябва да предоставят в митническата декларация за допускане за свободно обращение или износ референтните номера на декларациите за надлежна проверка, получени от предходни етапи от веригата на доставки (член 26, параграф 4 от Регламента относно обезлесяването).

За частите от съответни продукти, които не са преминали процедура за надлежна проверка, операторите на МСП следва да извършват надлежната проверка в пълен обем и да предоставят декларация за надлежна проверка.

3.6. Ще имат ли операторите и търговците надолу по веригата на доставки, които не са МСП, достъп до информацията за географското местоположение, съдържаща се в декларациите за надлежна проверка, подадени в информационната система от операторите нагоре по веригата? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Операторите нагоре по веригата могат да решат дали информацията за географското местоположение, съдържаща се в техните декларации за надлежна проверка, представени в информационната система, да бъде достъпна и видима за операторите и търговците надолу по веригата, които не са МСП, чрез декларациите за надлежна проверка в информационната система, на които е направено позоваване. Дори ако географското местоположение не е видимо за операторите и търговците надолу по веригата, то се съдържа в техните декларации за надлежна проверка (съгласно изискването на точка 3 от приложение II) чрез позоваване на декларациите на операторите нагоре по веригата. За допълнителна информация относно видимостта на информацията за географското местоположение, вж. ЧЗВ 7.7.

3.7. Какво се случва, ако оператор, който не е установен в ЕС, пусне съответен продукт или стока на пазара на ЕС? При какви обстоятелства оператори, които не са установени в ЕС, ще имат достъп до информационната система? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Съгласно член 7 от Регламента относно обезлесяването когато физическо или юридическо лице, установено извън ЕС, пусне на пазара съответни продукти, първото лице, установено в Съюза, което предостави на пазара такива продукти, се счита за оператор по смисъла на Регламента.

Това означава, че в този случай ще има двама оператори по смисъла на Регламента — един установен извън и един установен в ЕС.

Първото лице, установено в Съюза, което се счита за оператор съгласно член 7 от Регламента относно обезлесяването, подлежи на задълженията на „операторите нагоре по веригата“ (за повече информация, вж. ЧЗВ 3.1.). Член 4, параграф 8 и член 4, параграф 9 от Регламента относно обезлесяването не се прилагат за първото лице, установено в Съюза; както е посочено в съображение 30, целта на член 7 от Регламента относно обезлесяването е във всяка верига на доставки в Съюза да има оператор, който е установен в Съюза, и от когото може да се търси отговорност при неизпълнение на задълженията по този регламент.

Пример:

Дружество А, което не е установено в ЕС, внася и допуска за свободно обращение какао на зърна, което е съответен продукт. Дружеството А доставя какао на зърна на дружество Б, установено в ЕС.

Дружеството А е оператор, който не е установен в ЕС, и трябва да извърши надлежна проверка и да подаде ДНП в информационната система. Вследствие на член 7 от Регламента относно обезлесяването установеното в ЕС дружество Б е оператор и също е задължено да извърши надлежна проверка и да подаде ДНП.

Операторите, които не са установени в ЕС, ще имат достъп до информационната система само ако разполагат с валиден EORI номер, издаден от държава — членка на ЕС, или от Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия (XI), тъй като само в този случай ще трябва да предоставят декларация за надлежна проверка, след като са извършили надлежна проверка преди подаване на митническа декларация. Те ще имат достъп до системата в ролята на оператори, а не на упълномощени представители, тъй като съгласно член 2, точка 22 от Регламента упълномощеният представител трябва да е установен в Съюза.

3.8. Кои дружества са търговци, които не са МСП, и какви са техните задължения?

Търговец, който не е МСП, е търговец, който не е малко и средно предприятие съгласно определението в член 2, точка 30 от Регламента. Тази разпоредба се позовава на определенията в член 3 от Директива 2013/34/ЕС.

На практика това определение включва всяко голямо дружество, което не е оператор и търгува с продуктите, включени в приложение I, на пазара на ЕС, например големи вериги супермаркети или търговски вериги.

По силата на член 5, параграф 1 от Регламента задълженията на търговците, които не са МСП, са същите като тези на големите оператори надолу по веригата: а) те трябва да предоставят декларация за надлежна проверка; б) при предоставянето могат да се позовават на надлежна проверка, извършена по-рано във веригата на доставки, но в такъв случай се прилагат разпоредбите на член 4, параграф 9; в) те носят отговорност в случай на нарушение на Регламента, включително за надлежна проверка, извършена от оператор нагоре по веригата, или за декларация за надлежна проверка, представена от такъв оператор.

3.9. Организациите, които не са МСП и продават на потребители (организации за търговия на дребно), класифицират ли се като търговци?

Съгласно Регламента, в зависимост от конкретната ситуация, дадена организация за търговия на дребно може да отговаря или на определението за „оператор“ (ако се определя като „физическо или юридическо лице, което в процеса на търговска дейност пуска на пазара на ЕС или изнася съответни продукти“) или на определението за „търговец“ (ако се определя като „всяко лице във веригата на доставки, различно от оператор, което в процеса на търговска дейност предоставя на пазара съответни продукти“).

3.10. Кой е МСП съгласно Регламента относно обезлесяването? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Съгласно член 2, точка 30 от Регламента относно обезлесяването „малки и средни предприятия“ или „МСП“ означава микро-, малки и средни **предприятия** в съответствие с определението в член 3 от Директива 2013/34/ЕС. Праговете, посочени в член 3, параграфи 5 и 6 от Директива 2013/34/ЕС за малки, средни и големи **групи**, не се отнасят за определението на МСП съгласно Регламента относно обезлесяването.

Директива 2013/34/ЕС за счетоводството, изменена с Делегирана директива (ЕС) 2023/2775 на Комисията, гласи, че **средни предприятия** „са предприятия, които не са микропредприятия или малки предприятия, и които към датите на балансите си не надхвърлят праговете по най-малко два от следните три показателя: а) баланс: 25 000 000 евро; б) нетен оборот: 50 000 000 евро; в) среден брой на служителите през финансовата година: 250.“

Размерите на МСП съгласно Директива 2013/34/ЕС се прилагат в държавите — членки на ЕС, едва след като бъдат транспонирани в националното законодателство. Следователно, за целите на Регламента, критериите за размер на предприятието, изменени с Делегирана директива (ЕС) 2023/2775 на Комисията, ще се прилагат за дружества, установени в Европейския съюз, едва след транспонирането им в държавата членка, в която е установено дружеството.

Следва обаче да се отбележи, че за целите на член 38, параграф 3 от Регламента и влизането в сила на Регламента до 30 юни 2026 г. е от решаващо значение дали даден

оператор е бил учреден като микропредприятие или малко предприятие до 31 декември 2020 г. Това зависи от националното законодателство на държавите — членки на ЕС, с което се прилага Директива 2013/34/ЕС, и от съдържащите се в нея прагове според размера на предприятието, които са били в сила към 31 декември 2020 г.

3.10.1 Аз съм дружество, което е МСП, и нямам задължение да предоставям ДНП. Могат ли дружествата, които не са МСП, на които доставям продукти, да изискват от мен да предоставя ДНП? (НОВ ТЕКСТ)

Няма законово задължение търговец, който е МСП, или оператор надолу по веригата, който е МСП, да подава ДНП или да удостоверява, че е била извършена надлежна проверка нагоре по веригата; операторите надолу по веригата, които са МСП, могат да се възползват от освобождаването по член 4, параграф 8 от Регламента относно обезлесяването, а търговците, които са МСП, не подлежат на задълженията, които имат операторите (вж. член 5 от Регламента).

Следователно дружествата надолу по веригата, които не са МСП, не може да се позовават на разпоредбите на Регламента относно обезлесяването, за да изискват от посочените по-горе МСП да предоставят ДНП.

Следва да се отбележи, че ако дадено дружество реши да представи ДНП, то потвърждава, че е извършена надлежна проверка и че не е установен никакъв или е установен незначителен риск съгласно член 4, параграф 2 от Регламента относно обезлесяването (вж. също точка 5 в приложение II).

3.11. Кой носи отговорност в случай на нарушение на Регламента? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Всички оператори продължават да носят отговорност за съответствието на съответния продукт, който пускат на пазара на ЕС или изнасят. Освен това в член 5, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването е предвидено изискване операторите (или търговците, които не са МСП) да съобщават цялата необходима информация по веригата на доставки (член 4, параграф 7 от този регламент). За оператори надолу по веригата, които не са МСП, това означава, че те са длъжни да получат референтните номера на декларациите за надлежна проверка, свързани с продуктите, и да ги предоставят на компетентните органи при поискване. В случай на несъответствие операторите трябва да се въздържат от пускането на продукта на пазара или от износа му и незабавно да информират компетентните органи, ако установят риск от неспазване (член 4, параграф 4, буква а), параграфи 5 и 8 от Регламента относно обезлесяването).

Търговците, които не са МСП, също продължават да носят отговорност за съответните продукти, които предоставят на пазара на ЕС.

3.12. Кой е операторът в случай на маркирани за сеч дървета или права за добив? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Маркираните за сеч дървета сами по себе си не попадат в приложното поле на Регламента. В зависимост от подробните договорни споразумения „операторът“ в момента на добива може да бъде собственикът на гората или дружеството, което има право да добива съответни продукти, в зависимост от това кой пуска съответния продукт на пазара на ЕС или го изнася от ЕС. В случай че лице сключи договор, с който упълномощава другата страна по договора да добива дървен материал, страната по договора, извършваща добива, се счита за оператор, ако пряко и автоматично става собственик на добитите трупи чрез самия акт на дърводобива. Случаят не е такъв, когато приложимото национално законодателство или договорът предвиждат, че физическото или юридическото лице прехвърля правото на собственост на другата страна по договора след добива (за справка вж. по аналогия решение С-370/23 на Съда от 21 ноември 2024 г.).

3.13. Как се прилага Регламентът за групи от дружества? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Задълженията за надлежна проверка се отнасят за „лица“ в съответствие с член 2, точка 20 от Регламента относно обезлесяването, независимо дали са членове на група от дружества или не.

Дъщерните предприятия от една група, както всеки правен субект, трябва да определят дали предприятието им е МСП или не въз основа на Директива 2013/34/ЕС (вж. ЧЗВ 3.10.). Решаващи са балансът, нетният оборот и броят на служителите на отделния правен субект, а не на цялата група дружества.

По тази причина всяко предприятие трябва да създаде в информационната система отделен и индивидуален профил за своя икономически оператор. В системата не е позволено един профил с ролята на оператор или търговец да представлява няколко дружества или да се създава профил на икономически оператор за група дружества с няколко дружества ползватели.

Съгласно член 6 от Регламента относно обезлесяването обаче операторите и търговците може да възложат на упълномощен представител да предоставя и управлява декларациите за надлежна проверка. Следователно групите от дружества може да определят един от своите членове за упълномощен представител, който да предоставя декларации за надлежна проверка от името на всички членове на групата. Упълномощеният представител може да използва един профил за подаване и управление на ДНП от името на всички субекти, които представлява. Упълномощеният представител трябва да е установен в Съюза в съответствие с член 2, точка 22 от Регламента относно обезлесяването. Важно е да се отбележи, че отделните оператори и търговци продължават да носят правна отговорност за спазването на Регламента.

За подробности относно регистрацията в информационната система, моля, вж. ръководството за потребителя относно Регламента относно обезлесяването ⁴.

3.14. Кой е оператор или търговец, когато едно дружество сключва договор с друго дружество за предоставяне на съответни продукти, свързани с търговската му дейност? Например закусвалня на място, малък магазин или щанд, разположен до основния търговски обект. (НОВ ТЕКСТ)

В зависимост от подробните договорни споразумения дружеството, отговорно за доставката на съответните продукти, които ще се използват в закусвалнята, малкия магазин, щанда и т.н. (предоставящо съответен продукт на пазара на ЕС), е отговорно за съответствието на тези продукти. Задълженията на дружеството зависят от това дали то е търговец, който не е МСП (ЧЗВ 3.8), или търговец, който е МСП (ЧЗВ 3.5).

Например:

- 1) Изпълнител В е дружество, което е МСП, което съгласно договорното си споразумение със супермаркет Б отговаря за закупуването (от производител от ЕС) и доставката на шоколад (код по ХС 1806) на клиентите в магазините на супермаркет Б. В тази ситуация изпълнител В е търговец, който е МСП, подлежащ на задълженията по член 5, параграфи 2—6 от Регламента относно обезлесяването, освободен е от изискванията за извършване на надлежна проверка и не продължава да носи отговорност за съответствието на шоколада с този регламент.
- 2) Изпълнител А управлява ресторанти на място от името на супермаркет Б от ЕС, който не е МСП. Изпълнител А не е МСП и съгласно договорното си споразумение със супермаркет Б отговаря за закупуването и доставката на шоколад (код по ХС 1806) в ресторант на място в обекта на супермаркет Б. Изпълнител А закупува шоколада от производител от ЕС, така че в тази ситуация изпълнител А е търговец, който не е МСП и отговаря за съответствието на шоколада, който предоставя в закусвалните. Изпълнител А трябва да удостовери, че е извършена надлежна проверка нагоре по веригата и да представи ДНП за шоколада, който продава; въз основа на член 4, параграф 9 от Регламента относно обезлесяването, лицето може да се позове на номерата на ДНП нагоре по веригата. Супермаркет Б не носи отговорност за съответствието на шоколада с Регламента относно обезлесяването.
- 3) Изпълнител Г е дружество, което не е МСП и управлява щандове за захарни изделия в магазините на супермаркет Б. Захарните изделия включват шоколад (код по ХС 1806). Съгласно договорните им споразумения супермаркет Б купува шоколадовите блокчета от производител в трета държава, а изпълнител Г само продава шоколадовите блокчета от името на супермаркет Б, без да ги притежава. В тази ситуация супермаркет Б е оператор, отговорен за извършването на надлежна проверка за шоколадовите блокчета и за подаването на ДНП за всяка

⁴ Ръководството за потребителя е на разположение на адрес: https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_en#training-and-user-manuals

партида шоколадови блокчета. Изпълнител Г не носи отговорност за съответствието на шоколада с Регламента относно обезлесяването.

Изпълнението на задълженията по Регламента относно обезлесяването се изисква само когато доставените продукти попадат в приложното поле на Регламента (ЧЗВ 5.13). Продуктите, които не попадат в приложното поле, дори ако съдържат компоненти или елементи, произведени от стоки, попадащи в приложното поле, не подлежат на изискванията на Регламента (ЧЗВ 2.1). Примери за такива продукти, които не попадат в приложното поле и може да бъдат доставяни от изпълнителите, са колбаси и подобни продукти от месо от едър рогат добитък (код по ХС 1601) или препарати на основата на кафе, т.е. напитки от кафе (код по ХС 2101).

3.15. Как са разграничени ролите на „упълномощения представител“ съгласно член 6 от Регламента относно обезлесяването и „митническият представител“ съгласно член 18 от Регламент (ЕС) 952/2013 (МКС)? (НОВ ТЕКСТ)

Двете роли са отделни:

- „упълномощеният представител“ съгласно член 6 от Регламента относно обезлесяването има за задача да подава ДНП в информационната система от името на оператора. Тази роля се отнася само до задължението по член 4 от Регламента относно обезлесяването;
- „митническият представител“ по смисъла на член 18 от МКС е лице, на което е възложено да подаде митническа декларация от името на друго лице. Тази роля се отнася само до митническите задължения съгласно МКС.

Възможно е дадено дружество да предлага както услуги като „упълномощен представител“, така и като „митнически представител“, но и двете роли изискват две отделни и ясно различни правомощия и предполагат две отделни групи от отговорности съгласно всяка съответна разпоредба.

Независимо от обстоятелствата (дали са определени и като „упълномощени представители“ съгласно член 6 от Регламента относно обезлесяването или не), митническите представители никога не са „оператори“ по смисъла на този регламент, тъй като те не пускат на пазара и не изнасят съответни продукти.

oooo

4. Определения

На тези определения се основават задълженията на дружествата и заинтересованите страни в трети държави, имащи търговски отношения с ЕС, както и на компетентните органи на ЕС.

4.1. Какво означава „глобално обезлесяване“?

„Глобално обезлесяване“ означава обезлесяване, което се извършва в световен мащаб (както в ЕС, така и извън него) в съответствие с определението, дадено в член 2 от Регламента (т.е. преобразуването на гори за селскостопанско ползване, независимо дали е предизвикано от човека или не).

Обезлесяването и деградацията на горите са сред основните причини за изменението на климата и загубата на биологично разнообразие — двете най-важни глобални екологични предизвикателства на нашето съвремие.

Основната причина за обезлесяването и деградацията на горите в световен мащаб е разрастването на земеделските площи за производство на стоки като соя, говеждо месо, палмово масло, дървен материал, какао, каучук или кафе. Като голяма икономика и потребител на тези стоки, ЕС допринася за обезлесяването и деградацията на горите в световен мащаб. Поради това ЕС поема отговорност да допринася за прекратяването на този процес.

Чрез насърчаване на производството и потреблението на несвързани с обезлесяване стоки и продукти и намаляване на въздействието на ЕС върху глобалното обезлесяване и деградация на горите, се очаква Регламентът да доведе до намаляване на емисиите на парникови газове и загубата на биологично разнообразие, причинени от ЕС.

4.2. Какво означава „парцел“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

„Парцелът“, предмет на географското местоположение съгласно Регламента, е определен в член 2, точка 27 като „участък в рамките на един недвижим имот, признат съгласно законите на държавата на производство, който се характеризира с достатъчно еднородни условия, за да позволява оценяването на съвкупно равнище на риска от обезлесяване и деградация на горите, свързан със съответните стоки, произвеждани върху този участък.“ За целите на този регламент основният фактор е да се установи парцелът, използван за производство на стоки, предназначени за пускане на пазара на ЕС — не е необходимо да се изброяват всички парцели, собственост на един и същ собственик, ако някои от тях не се използват за производство на стоки, попадащи в приложното поле на Регламента, или не са предназначени за пускане на пазара на ЕС.

Ако един собственик притежава няколко парцела и пуска на пазара съответни продукти от всички тези парцели, съществува възможност всички въпросни парцели да бъдат декларираны в една ДНП (вж. също ЧЗВ 1.14.).

4.3. На какви критерии трябва да отговаря дървеният материал?

При формулировката на определението за „несвързани с обезлесяване“, дадено в член 2, точка 13, буква б) от Регламента („...в случай на съответни продукти, които съдържат или са били произведени от дървен материал...“), дървеният материал е отделен от продуктивния обхват, като се създава впечатлението за „специален случай“ и се повдига въпросът относно приложимостта към дървения материал на критерия „несвързан с обезлесяване“ в член 3, буква а) от Регламента. Трябва ли дървеният

материал да отговаря едновременно и на критерия за обезлесяването, и на критерия за деградацията на горите, или само за деградацията на горите?

За да бъде в съответствие с изискванията на Регламента, дървеният материал трябва да отговаря и на двата критерия: а) той трябва да е добит от земя, която не е била подложена на обезлесяване след 31 декември 2020 г.; и б) трябва да се добива, без да се предизвиква деградация на горите след 31 декември 2020 г.

4.4. Какви са нивата на добив, които отговарят на изискванията?

Ако през 2022 г. оператор в дърводобива е отсякъл 20 % от гора с покритие от 100 % и е дал възможност на участъка да се възстанови по естествен начин, добитият дървен материал в съответствие ли е с изискванията на Регламента? След 30 години, след като гората се е възстановила, ще може ли да се извърши същата дейност със същото заключение относно съответствието с Регламента?

Съгласно Регламента „деградация на горите“ означава структурни промени в горското покритие под формата на преобразуване на първични гори или естествено възобновяващи се гори в горски плантации или в други залесени земи, както и преобразуване на първични гори в залесени гори (член 2, точка 7).

Това определение обхваща всички категории гори, определени от Организацията на ООН за прехрана и земеделие. Следователно деградацията на горите съгласно Регламента включва преобразуването на определени видове гори в други видове гори или други залесени земи.

Разрешени са различни нива на дърводобив, при условие че това няма да доведе до преобразуване, попадащо в определението за деградация.

4.5. Как следва да се разбира изразът „без да се предизвиква деградация на горите“ в определението за „несвързани с обезлесяване“ за съответни продукти, които съдържат или са били произведени от дървен материал?

Съгласно частта от определението за „несвързани с обезлесяване“, която се отнася конкретно до деградацията на горите, се изисква дървеният материал да е „добит от гора, без да се предизвиква деградация на горите след 31 декември 2020 г.“ (член 2, точка 13, буква б) от Регламента относно обезлесяването). Употребата на „предизвиква“ създава причинно-следствена връзка между добива на дървен материал и процеса на деградация на горите.

Това отразява факта, че горите може да бъдат засегнати от други процеси, включително изменение на климата, огнище на болест, пожари и др. Тези потенциални форми на деградация на горите не попадат в приложното поле на Регламента относно обезлесяването; в този регламент се разглежда деградацията на горите, причинена от горскостопанските дейности, свързани с добива на дървен материал и последващото възобновяване на горите.

Съответните продукти няма да отговарят на изискванията на Регламента, ако са произведени от дървен материал, добит от район, в който са се извършвали дейности

по дърводобив, предизвикали деградация на горите. За да преценят дали съществува риск добивът да предизвика деградация на горите, операторите могат да вземат предвид всички налични към датата на добива данни и информация, като на първо място законодателството на държавата в областта на управлението на горите, плановете за управление на горите, но освен това и плановете за повторно залесяване и планираните дейности след добива, плановете за възстановяване и опазване, други видове плановете, процедури за управление и т.н.

Ако състоянието на деградация на гората се задържи във времето, всяка бъдеща дърводобивна дейност на парцел, където операции по дърводобив са предизвикали деградация на гората след 31 декември 2020 г., няма да се счита за „несвързана с обезлесяване“ и съответните продукти няма да могат да бъдат пускани на пазара. И обратно, ако в бъдеще гората се възобнови и нейното състояние премине в категория гора, която първоначално не би могла да се класифицира под определението за деградация на горите, тогава дървеният материал, добит при нови дейности по дърводобив на този парцел, може да се счита за „несвързан с обезлесяване“.

4.6. Как се оценява дали дадено изделие от дървен материал е несвързано с обезлесяване и какъв е съответният период, който се взема под внимание? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Съгласно Регламента „деградация на горите“ означава структурни промени в горското покритие под формата на преобразуване на първични гори или естествено възобновяващи се гори в горски плантации или в други залесени земи, както и преобразуване на първични гори в залесени гори (член 2, точка 7).

„Деградация на горите“ означава: структурни промени в горското покритие под формата на преобразуване на:				
1) девствени гори в			2) естествено възобновяващи се гори в	
а) залесени гори	б) горски плантации	в) други залесени земи	а) горски плантации	б) други залесени земи

За да спазят частта от определението за „липса на връзка с обезлесяване“ по отношение на деградацията на горите, операторите ще трябва да установят дали видът на гората до 31 декември 2020 г. включително е бил първична гора или естествено възобновяваща се гора (двата вида гори, за които се прилага определението за „деградация на горите“), след което да оценят дали горските дейности, свързани с дърводобива, както и планираните дейности след дърводобива, биха могли да причинят или да доведат до (да предизвикат) преобразуване, или вече са причинили преобразуване, в друг вид гора, което представлява „деградация на горите“.

Важно е да се вземе предвид съответното законодателство на държавата в областта на управлението на горите, включително плановете за устойчиво управление на горите или правната рамка за устойчив добив, както и информацията и данните за състоянието на гората преди добива, режима на добив и неговото евентуално въздействие, мерките за

възобновяване, други планирани мерки за защита и възстановяване на горите, както и друга информация, свързана с критериите за оценка на риска, подробно описани в член 10 от Регламента. Това може да включва официални документи, издадени от горските власти, в които се определят задълженията и условията за повторното залесяване, договорни споразумения между страните или друга имаща отношение информация, получена от собственика на земята или негови представители.

Ако са налице доказателства, че дърводобивните дейности може да предизвикат деградация на горите*, то изделието от дървен материал не може да бъде пуснато, предоставено на пазара на ЕС или изнесено от него, освен ако този риск не бъде сведен до нулево или незначително ниво.

Ако към момента на добива не е известно крайното предназначение на парцела (повторно залесяване или преобразуване), съществува риск тези дейности по дърводобив да предизвикат деградация на горите. Следователно посочените изделия от дървен материал не може да бъдат пускани и предоставяни на пазара на ЕС или изнасяни от него, освен ако този риск не бъде сведен до нулево или незначително ниво.

*Ето няколко примера на признаци, че дърводобивните дейности може да предизвикат деградация на горите:

- планове за управление (или друга налична информация), от които е видно, че предложените дейности по дърводобив и възобновяване може да бъдат недостатъчни за предотвратяване на деградацията на горите в съответствие с определенията на Регламента;
- извършените дърводобивни дейности се отклоняват от предложените в плана за устойчиво управление на горите или от разрешените съгласно правната рамка на държавата;
- планът за засаждане и управление на горите след добив изглежда отговаря на критериите за „залесена гора“ или „горска плантация“ в съответствие с определенията в Регламента; или
- планирани мерки за възобновяване (т.е. засаждане или засяване) или липса на такива планирани мерки.

4.7. Може ли изделие от дървен материал да е несвързано с обезлесяване, ако е добито от гора, която е претърпяла структурни промени след 31 декември 2020 г., които не са предизвикани от дейности по дърводобив?

Да, ако деградацията на горите след 2020 г. е предизвикана от други процеси, като изменение на климата, огнище на болест или пожари, които не са свързани с операции по дърводобив или с дейности, свързани с обезлесяване, изделията от дейности по дърводобив на тези парцели все пак може да се считат за несвързани с обезлесяване, при условие че самите операции по дърводобив не предизвикват деградация на горите.

В такива случаи е важно да се разполага с достатъчно данни и доказателства, че деградацията на горите между двата периода не е свързана с дърводобива.

Освен това, когато събирането на дървен материал се извършва с цел опазване на горите — например, когато се събира повреден дървен материал след буря или пожар; или при изсичане на заразени дървета с цел предотвратяване на разпространението на вредители и болести, не следва да се счита, че добивът е „предизвикал“ деградацията на гората. В такива случаи е важно да се разполага с достатъчно данни и доказателства за действителната цел на събирането на дървения материал.

4.8. В някои случаи известно време след пускането на дадено изделие от дървен материал на (или предоставянето или износа му от) пазара на Европейския съюз, доказателствата, че определени дейности по добив на дървен материал предизвикват „деградация на горите“, може да не са очевидни. Носят ли операторите отговорност за събития, които настъпват след предоставянето на декларацията за надлежна проверка?

Ще се считат ли съответните изделия от дървен материал за несвързани с обезлесяване?

Съответните продукти няма да отговарят на изискванията на Регламента, ако са произведени от дървен материал, добит от район, в който в периода преди предоставянето на декларация за надлежна проверка са се извършвали дейности по дърводобив, предизвикали деградация на горите.

С предоставянето на декларацията за надлежна проверка операторът поема отговорност за процеса на надлежна проверка и за съответствието на съответните продукти с член 3, букви а) и б). При този процес операторът следва да вземе предвид цялата имаща отношение информация и всички данни, включително за рисковите фактори, посочени в член 10.

Нарушение на задълженията за надлежна проверка може да бъде констатирано, например, ако частта от надлежната проверка, свързана с оценката на риска, не е била извършена правилно поради пренебрегване на имаща отношение информация или определени критерии, в т.ч. планове за използване на парцела след добива.

Когато се установи, че надлежната проверка не е била извършена правилно, всички оператори или търговци надолу по веригата няма да могат да се позовават на съществуващата декларация за надлежна проверка за съответните продукти.

И обратно, когато надлежната проверка е извършена правилно към дадения момент и съответните продукти отговарят на изискванията при пускането им на пазара, съответствието на съответните продукти — и на производните продукти — няма да се промени въз основа на събития, които са настъпили след пускането на продукта на пазара (или износа му) и които не е можело да бъдат установени като потенциален риск към момента на предоставяне на декларацията за надлежна проверка. Това няма да засегне и статуса на съответствие на оператора.

4.9. Определението за „деградация на горите“ възпрепятства ли целенасоченото засаждане и засяване на дървета, което може да бъде важна практика за защитата и възстановяването на горите?

В определени видове гори целенасоченото засаждане или засяване може да бъде ефективен и предпочитан метод за възстановяване на горите, включително след природни бедствия (например бури, пожари) или след мерки за справяне с инвазивни чужди видове, вредители или болести, или за насърчаване на възобновяването в неблагоприятни условия, включително бедни почви, суша, слани и/или райони, в които са забележими последиците от изменението на климата. Следователно, макар преобразуването на първични гори или естествено възобновяващи се гори в горски плантации да представлява „деградация на горите“, съгласно Регламента определението за „горски плантации“ не включва „гори, засадени за защита или възстановяване на екосистеми, както и гори, създадени чрез засаждане или засяване, които при достигане на зрялост приличат или ще заприличат на естествено възобновяващи се гори“.

Логично е това изключение да се отнася и за „залесени гори“.

4.10. Как трябва да се прилага разпоредбата относно „дървета, които могат да достигнат тези прагови стойности in situ“?

Как следва да се прилага клаузата „дървета, които могат да достигнат тези прагови стойности in situ“, свързана с височината на дърветата и покритието на короните в определението за „гора“ в член 2, точка 4 от Регламента?

Ако дървесната растителност има или се очаква да има покритие на короните, надхвърлящо 10 %, и се състои от дървесни видове с височина или очаквана височина от 5 метра или повече, тя следва да се класифицира като „гора“ въз основа на определението, дадено от Организацията на ООН за прехрана и земеделие. Например младите масиви, които все още не са достигнали, но се очаква да достигнат гъстота на короната от 10 % и височина на дърветата от 5 метра, попадат в обхвата на определението за „гора“, както и временно незалесените площи, където преобладаващото предназначение на площта продължава да бъде гора.

4.11. Кой вид промяна в предназначението на горската земя е в съответствие с Регламента?

Обезлесяването е определено в член 2, точка 3 от Регламента като „преобразуването на гори за селскостопанско ползване“. Има ли друг вид промяна в предназначението на горската земя, която да е в съответствие с Регламента?

Да, съгласно Регламента обезлесяването се определя като преобразуване на гори за селскостопанско ползване. Преобразуването за други цели, като например градско развитие или инфраструктура, не попада в обхвата на определението за обезлесяване. Например дървен материал от горски район, където дървесината е законно добита за изграждане на път, ще отговаря на изискванията на Регламента.

4.12. Природните бедствия ще се считат ли за обезлесяване?

Определението за „обезлесяване“ в Регламента обхваща преобразуването на гори за селскостопанско ползване, независимо дали е предизвикано от човека или не, което включва ситуации, породени от природни бедствия. Случаят на гора, която е претърпяла пожар и впоследствие е преобразувана в земеделска земя (след крайната дата), ще се приема за „обезлесяване“ съгласно Регламента. В този конкретен случай на оператора ще бъде забранено да се снабдява със стоки от този район, попадащи в приложното поле на Регламента (макар и не поради горския пожар). Обратно, ако на засегнатата гора се даде възможност да се възобнови, това няма да се счита за „обезлесяване“ и операторът ще може да добива дървен материал от тази гора, след като тя израсне отново.

4.13. Ще бъдат ли включени „други залесени земи“ или други екосистеми? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Регламентът се основава на определението за „гора“, дадено от Организацията на ООН за прехрана и земеделие. Това включва четири милиарда хектара гори — по-голямата част от обитаемата земя, която все още не се използва за селскостопански цели — които обхващат райони, определени като савани, влажни зони и други важни екосистеми съгласно националното законодателство.

Като част от процедурата за преглед, описана в член 34 от Регламента относно обезлесяването, Комисията ще оцени въздействието от разширяването на приложното поле на Регламента, така че да включва „други залесени земи“ и екосистеми, различни от „гори“.

Преобразуването от първични или естествено възобновяващи се гори в горски плантации или в други залесени земи вече е част от определението за „деградация на горите“ и изделията от дървен материал, произхождащи от такава преобразувана земя, не могат да бъдат пускани на пазара на ЕС или изнасяни.

4.14. Счита ли се отглеждането на каучукови насаждения за „използване за селскостопански цели“ по смисъла на Регламента?

Да, отглеждането на каучукови насаждения попада в обхвата на определението за „селскостопански насаждения“ съгласно Регламента, което означава „земя с дървесни масиви в системите за селскостопанско производство, като например овощни насаждения, насаждения от маслодайна палма, маслинови овощни градини и агролесовъдни системи, където културите се отглеждат под покритие от дървесни корони“. Това определение включва всички насаждения на съответни стоки, различни от дървен материал. Селскостопанските насаждения са изключени от определението за „гора“. Това означава, че замяната на гора с каучукови насаждения ще се счита за обезлесяване по смисъла на Регламента.

oooo

5. Надлежна проверка

5.1. Какви са задълженията ми като оператор? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Като общо правило операторите (и търговците, които не са МСП) ще трябва да създадат и поддържат система за надлежна проверка в съответствие с член 12 от Регламента относно обезлесяването.

Извършването на надлежна проверка се състои от три стъпки.

На първия етап те ще трябва да събират информацията, посочена в член 9 от Регламента, като стока или продукт, които възнамеряват да пуснат (или да предоставят в случай на търговци, които не са МСП) на пазара на ЕС или да изнесат, включително при митнически режими „допускане за свободно обращение“ и „износ“, както и съответното количество, доставчик, държава на производство, доказателство за законен добив и др. Основно изискване на този етап е да се получат географските координати на парцелите, където е произведена съответната стока, и в декларацията за надлежна проверка, която трябва да се предостави чрез информационната система, да се посочи съответната информация — продукт, код по КН, количество, държава на производство, координати на географското местоположение. Ако операторът не може да събере необходимата информация, той трябва да се въздържа от пускане на съответния продукт на пазара на ЕС или износа му. В противен случай това би довело до нарушение на Регламента, което вероятно ще доведе до санкции.

Ако операторът не може да събере необходимата информация, той трябва да се въздържа от пускане на засегнатите продукти на пазара на Европейския съюз или от износа им. В противен случай това би довело до нарушение на Регламента, което вероятно ще доведе до санкции.

На втория етап дружествата ще трябва да въведат събраната информация от първия етап, в компонента за оценка на риска на своите системи за надлежна проверка, за да проверят и оценят риска от навлизане на несъответстващи продукти във веригата на доставки, като вземат предвид критериите, описани в член 10 от Регламента. Операторите трябва да са в състояние да докажат как е проверена събраната информация въз основа на критериите за оценка на риска и как са определили степента на риска.

Ако на втория етап се установи риск от неспазване, по-голям от незначителен, на третия етап операторите ще трябва да предприемат адекватни и пропорционални мерки за ограничаване на риска, за да гарантират, че рискът ще стане незначителен, като вземат предвид критериите, определени в член 11 от Регламента. Тези мерки трябва да бъдат документирани.

За операторите, които се снабдяват със стоки изцяло от райони, класифицирани като нискорискови, ще бъдат приложими опростени задължения за надлежна проверка. Съгласно член 13 от Регламента относно обезлесяването те все пак ще трябва да събират

информация в съответствие с член 9 и да оценяват сложността на веригата на доставки, риска от заобикаляне и риска от смесване на продукта с продукти с неизвестен произход или с произход от държави със стандартен или висок риск, но няма да бъдат задължени да оценяват и намаляват рисковете (членове 10 и 11 от този регламент), освен ако операторът не получи или бъде осведомен за всякаква имаща отношение информация, включително основателната загриженост, изразена съгласно член 31, която сочи риск, че съответните продукти не отговарят на изискванията на Регламент (член 13, параграф 2 от него). За повече информация, вж. глава 4, буква б) от известието на Комисията — документ с насоки (C/2024/6789).

5.2. Кой може да упълномощава „упълномощен представител“? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Съгласно член 6 от Регламента операторите и търговците може да възложат на упълномощени представители да подават от тяхно име декларация за надлежна проверка. В този случай операторите и търговците, които не са МСП, продължават да носят отговорност за съответствието на съответните продукти.

Ако операторът е физическо лице или микропредприятие, той може да оправомощи следващия оператор или търговец по веригата на доставки да действа като негов упълномощен представител, при условие че последният не е физическо лице или микропредприятие. В този случай упълномощаващият оператор продължава да носи отговорност за съответствието на продукта.

Съгласно член 2, точка 22 от Регламента упълномощеният представител трябва да е установен в ЕС и да е упълномощен писмено от оператор или от търговец.

5.2.1. Какво е упълномощен представител? Може ли един упълномощен представител да представлява няколко оператори и търговци? Кои задължения по Регламента относно обезлесяването може да изпълнява упълномощеният представител? (НОВ ТЕКСТ)

Упълномощеният представител е физическо или юридическо лице, което действа от името на оператор или търговец, като предоставя декларация за надлежна проверка от тяхно име (член 6 от Регламента относно обезлесяването). Съгласно член 2, точка 22 от Регламента относно обезлесяването всеки упълномощен представител трябва да е установен в Съюза и да е упълномощен писмено от оператор или от търговец, за да може да действа от негово име. По принцип всяко физическо или юридическо лице (частно или публично), установено в ЕС, може да действа като упълномощен представител, независимо дали участва активно във веригата на доставки или не.

При предоставянето на ДНП упълномощените представители трябва да се регистрират в информационната система и да изберат между ролите „представляващ оператор“ или „представляващ търговец“. Тези роли позволяват на упълномощените представители да бъдат удостоверени с техните собствени данни за самоличност и да предоставят декларации за надлежна проверка от името на своите клиенти. Възможно е упълномощен представител да бъде упълномощен от няколко оператори и търговци, ако са изпълнени горепосочените изисквания. При предоставянето на ДНП в

съответните полета трябва да се въведат данните на представлявания оператор или търговец, като по този начин се осигурява уникалното му идентифициране:

3. Наименование и адрес на оператора/търговеца *

Наименование *

Държава: *

No country selection▼

Улица: *

Град: *

Q

Моля, посочете име на град, пощенски код...

Електронен адрес:

Телефон:

Идентификатор: *

+ Add Identifier ▼

Упълномощен представител

Наименование ? EUDR Test Operator HU

Валидно

Държава

Унгария

Код по ISO

HU

...

Дори когато предоставянето на декларацията за надлежна проверка се извършва от упълномощен представител, самата надлежна проверка/удостоверяването, че е извършена надлежна проверка, остава задължение на оператора или търговеца. Поради това операторът или търговецът продължава да носи отговорност за съответствието на съответните продукти с член 3 от Регламента относно обезлесяването.

В случай че операторът е физическо лице или микропредприятие, той може да оправомощи следващия оператор или търговец надолу по веригата на доставки, който не е физическо лице или микропредприятие, да действа като упълномощен представител, вж. член 6, параграф 3 от Регламента относно обезлесяването.

5.3. Могат ли дружествата да извършват надлежна проверка от името на дъщерни предприятия?

Вътрешната организация и политиката за надлежна проверка на група от дружества (дружество майка и негови дъщерни предприятия) не се уреждат от Регламента. Операторът или търговецът, който пуска или предоставя на пазара на ЕС или изнася съответен продукт, е отговорен за съответствието на продукта и за цялостното спазване на Регламента. Следователно, именно неговото име следва да бъде посочено в декларацията за надлежна проверка и той следва да продължи да носи пълна отговорност съгласно този регламент.

5.4. Как се процедира при повторно внасяне на продукт? Какви са задълженията ми във връзка с надлежната проверка, ако реимпортирам продукт, който преди това е бил изнесен от ЕС? (НОВ ТЕКСТ)

Когато даден оператор повторно внася (т.е. допуска за свободно обращение) продукт, който е бил изнесен от пазара на ЕС, и го поставя под митнически режим „допускане за свободно обращение“, той се счита за „оператор надолу по веригата“.

Лицето, осъществяващо повторния внос, което допуска съответен продукт за свободно обращение и по този начин го пуска на пазара, подлежи на задълженията на операторите надолу по веригата, които зависят от размера на предприятието, осъществяващо повторния внос:

Ако операторът, осъществяващ повторния внос, е МСП, за него се прилага член 4, параграф 8 от Регламента относно обезлесяването (вж. ЧЗВ 5.6.1), като в такъв случай лицето, осъществяващо повторния внос, не е длъжно да извършва надлежна проверка. На митницата МСП, което осъществява повторния внос, трябва да посочи в митническата декларация референтния(ите) номер(а), получен(ени) от неговия доставчик(ци).

Ако лицето, осъществяващо повторния внос, не е МСП, с помощта на вече съществуващите декларации за надлежна проверка може да се установи, че нагоре по веригата вече е била извършена надлежна проверка в съответствие с член 4, параграф 9 от Регламента относно обезлесяването. Преди реимпортиране е необходимо лицето, осъществяващо повторния внос, което не е МСП, да предостави ДНП и след това да представи получения референтен номер за ДНП при допускане на продукти за свободно обращение.

Горното се прилага по същия начин, когато внесен продукт съдържа съответни продукти, които са били пуснати на пазара на ЕС и са преминали процедура за надлежна проверка (пример: какао на зърна се изнася от ЕС в трета държава за производство на шоколад, а шоколадът впоследствие се допуска за свободно обращение в ЕС).

За частите от съответни продукти, които не са преминали процедура за надлежна проверка, операторите трябва да извършват надлежна проверка и да предоставят ДНП.

В случай на повторен внос на продукт, който първоначално е бил пуснат на пазара през преходния период (сам по себе си или под формата на съответен продукт нагоре по

веригата), както е обяснено в ЧЗВ 9.2, Комисията ще предостави условен референтен номер на ДНП, който може да се използва в митническата декларация, представена за повторния внос. За допълнителна информация относно преходния период, вж. ЧЗВ 9.1.—9.6.

5.5. Кой митнически режими са засегнати?

Съответните продукти, поставени под други митнически режими, различни от „допускане за свободно обращение“ или „износ“ (например митническо складиране, режим активно усъвършенстване, временен внос и др.), не попадат в приложното поле на Регламента.

5.6. Изисква ли се митническо оформяне при пускането на пазара на продукти, които не са произведени в ЕС?

В този контекст митническата декларация би ли била достатъчна документация?

Да, за пускането на пазара на съответни стоки или съответни продукти, произведени извън ЕС, се изисква митническо оформяне преди пускането на пазара. В този контекст единствено митническа декларация (а не коносамент или друг търговски или логистичен документ) би се считала за достатъчно доказателство, ако може да бъде пряко свързана с въпросния продукт.

5.6.1. Как се прилага Регламентът по отношение на износа? (НОВ ТЕКСТ)

Регламентът е приложим както за износ, така и за внос. Операторите, които изнасят съответни продукти от пазара на ЕС, ще трябва да включват референтния номер на декларацията за надлежна проверка в своята декларация за износ. Операторите, които изнасят продукти, произведени от стоки или други продукти, които вече са били включени в декларация за надлежна проверка, може също да се възползват от съответните опростявания, предвидени в член 4 от Регламента относно обезлесяването (по-специално член 4, параграфи 8 и 9 от него), вж. информацията за продукти, произведени в ЕС. По-специално, оператор надолу по веригата, който е МСП, и извършва износ от пазара на Съюза, може да се възползва от разпоредбите на член 4, параграф 8 от Регламента относно обезлесяването; в такъв случай операторът, който е МСП, трябва да предостави на митническите органи в декларацията за износ референтния(ите) номер(а) на декларацията(ите) за надлежна проверка, получен(и) от предходния(ите) оператор(и) или търговец(вци) по веригата на доставки.

5.7. Каква е ролята на схемите за сертифициране или проверка? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Схемите за сертифициране може да бъдат от полза за участниците във веригата на доставки при извършването на оценка на риска, доколкото сертифицирането обхваща необходимата информация за изпълняването на задълженията им съгласно Регламента. От операторите и търговците, които не са МСП, ще се изисква да извършват надлежна проверка и те ще продължат да носят отговорност за всяко нарушение.

В документа с насоки на Европейската комисия (C/2024/6789) се съдържат допълнителни обяснения относно функцията на схемите за сертифициране и проверка от трети страни за оценка и ограничаване на риска.

5.8. Колко дълго трябва да се води документацията?

Колко дълго трябва операторът да води документацията, използвана за извършване на надлежната проверка? Трябва ли търговците, които са МСП, да водят съответната информация за съответния продукт, който пускат или предоставят на пазара на ЕС или изнасят? Какво се счита за начало на този период? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Операторите следва да събират, организират и водят в продължение на пет години от датата на пускане на пазара на ЕС или на износа на съответните стоки и продукти събраната въз основа на член 9 от Регламента и придружена от доказателства информация. В съответствие с разпоредбите на член 10, параграф 4 и член 11, параграф 3 от Регламента операторите следва да могат да докажат как е била извършена надлежната проверка и какви мерки за ограничаване на риска са били предприети, в случай че такъв е бил установен. Съответната документация относно тези мерки трябва да се води в продължение на най-малко пет години след извършването на надлежната проверка. Операторите трябва също така да съхраняват декларациите за надлежна проверка в продължение на пет години от датата на подаване на декларацията в информационната система, която трябва да предхожда датата на пускане на продукта на пазара на ЕС или износа му. В това отношение търговците, които не са МСП, имат същите задължения като операторите.

Търговците, които са МСП, трябва да съхраняват информацията съгласно член 5, параграф 3 от Регламента в продължение на най-малко пет години, включително референтните номера на декларациите за надлежна проверка, считано от датата на предоставяне на съответните продукти на пазара на ЕС.

5.9. Какви са критериите за „продукти с незначителен риск“?

Понятието „незначителен риск“ се отнася до нивото на риск, приложимо за съответните продукти, които предстои да бъдат пуснати на пазара на ЕС или изнесени от ЕС, когато, въз основа на пълна оценка на специфичната за продукта информация и на общата информация, и, когато е необходимо, въз основа на прилагането на подходящи мерки за ограничаване на риска, стоките или продуктите не дават основания за безпокойство за евентуално несъответствие с член 3, буква а) или б) от Регламента.

5.10. „Продуктите с незначителен риск“ предмет на изключение ли са?

Може ли „незначителен риск“ по смисъла на член 2, точка 26 от Регламента, във връзка с член 10, параграф 1, да се тълкува като освобождаване от изискванията съгласно Регламента?

Не. Операторите и търговците [които не са МСП] може да достигнат до заключението за „незначителен риск“ (което е предварително условие за пускане или предоставяне на пазара на ЕС или износ на съответни продукти) единствено **в резултат на извършването на надлежна проверка** (съгласно член 4, параграф 1 от Регламента). Извършването на

надлежна проверка е основно задължение на операторите и търговците съгласно този регламент и по отношение на него не се прилага освобождаване.

Моля, обърнете внимание, че елементът „незначителен риск“ не се отнася за стоки (в Регламента не е предвидено „ниво на риск“ за всяка стока).

5.11. Може ли определени стоки от дадена държава да се считат за „незначителен риск“?

Може ли палмовото масло, каучукът, кафето, какаото или дървеният материал от дадена държава да се считат за „незначителен риск“?

Не. Вж. въпроса по-горе.

5.12. При проверка на спазването на изискването за „липса на връзка с обезлесяване“, към кой момент във времето следва да бъдат насочени проверките?

Оценката дали стоката е допринесла за обезлесяването се извършва чрез ретроспективен анализ, като се проверява дали земеделската земя е била гора (в съответствие с определението в член 2) след крайната дата на Регламента (а именно 31 декември 2020 г.).

5.13. За кои продукти ще се изисква документация от операторите и търговците в контекста на техните задължения за надлежна проверка?

Документация се изисква само за продуктите, попадащи в приложното поле на Регламента (кодовете по ХС, изброени в приложение I). Не се изисква документация за изделия, произведени от стоки, които не попадат в приложното поле (а именно, ако не са изброени в приложение I).

5.14. Кога операторите, които не са МСП, трябва да предоставят първите си ежегодни доклади съгласно член 12, параграф 3 от Регламента? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Регламентът относно обезлесяването ще се прилага от 30 декември 2025 г. (освен за микро- и малките предприятия, за които датата е 30 юни 2026 г.). В член 12, параграф 3 от съответните дружества се изисква да публикуват ежегоден доклад за дейността си, за да бъдат спазени изискванията на Регламента относно обезлесяването. Тъй като 2026 г. ще бъде първата година, през която ще се прилага Регламентът относно обезлесяването, първият доклад (за 2026 г.) ще трябва да бъде публикуван след 30 декември 2026 г.

Дружествата, които вече са докладвали съответните елементи, попадащи в приложното поле на член 12, параграф 3 от Регламента относно обезлесяването, в рамките на своите задължения за докладване съгласно друго приложимо законодателство на ЕС (като Директивата на ЕС относно дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта), не са длъжни да докладват същата информация повторно.

5.15. Ще има ли образец на декларацията за надлежна проверка, която участниците от седемте сектора на стоки, попадащи в приложното поле на Регламента, трябва да попълват?

Образецът на декларацията за надлежна проверка за операторите и търговците е еднакъв за всички сектори на стоки (вж. приложение II към Регламента), като формулярът в информационната система е изготвен въз основа на този образец.

5.16. Ще има ли предварително определен формат или списък с въпроси за извършването на надлежна проверка?

Не. Операторите и търговците трябва да спазват съответните си задължения за надлежна проверка съгласно членове 8, 9, 10 и 11 от Регламента. Постигането на нулев или незначителен риск е предварително условие за пускане/предоставяне на пазара на ЕС/износ на съответни продукти.

Моля, обърнете внимание, че надлежната проверка не е просто „формуляр с полета за отметки“. Следователно тя може да зависи от конкретния контекст и верига на доставки, при условие че са обхванати различните етапи на надлежна проверка, описани в Регламента (т.е. изискване за предоставянето на информация, оценка на риска и ограничаване на риска в съответствие с членове 9, 10 и 11 от Регламента относно обезлесяването).

5.17. Трябва ли операторите и търговците (и/или техните упълномощени представители), които желаят да пускат или предоставят на пазара на ЕС или да изнасят от него съответни продукти, да се регистрират в информационната система?

Операторите и търговците трябва да се регистрират, ако съгласно този Регламент са задължени да предоставят декларация за надлежна проверка. Като алтернатива те могат да използват услугите на упълномощен представител (който от своя страна трябва да бъде регистриран в системата като такъв).

5.18. Ще предостави ли Комисията допълнителни подробности относно инструментите за спътникови изображения, които ще се използват за проверка на съответствието на съответните продукти (например относно минималната разделителна способност)?

Въпреки че инструментите за пространствени изображения могат да бъдат изключително ценни за операторите и търговците при изпълнение на задълженията им за надлежна проверка (за установяване, че даден продукт не е свързан с обезлесяване), както и на компетентните органи на държавите членки при извършването на проверки, съгласно Регламента не се налагат изисквания за използването на конкретни инструменти за спътникови изображения или относно прага на разделителната способност на спътниковите изображения с цел документиране на липсата на обезлесяване.

5.19. Колко често трябва да се подават декларации за надлежна проверка в информационната система и може ли те да обхващат няколко пратки/партиди? А какво следва в случаите, когато съответни продукти са пускани на пазара един след друг в продължение на период от време? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Една декларация за надлежна проверка може да обхваща няколко физически партиди/доставки от няколко различни съответни продукта. В тези случаи операторът (или търговецът, който не е МСП, вж. член 5, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването) трябва да потвърди, че е извършена надлежна проверка на всички съответни продукти, предназначени за пускане или предоставяне на пазара на Съюза или за износ, както и че не е установен никакъв или е установен само незначителен риск, че съответните продукти не отговарят на изискванията на член 3, буква а) или б) от Регламента (приложение II), както и че операторът поема отговорността за съответствието на съответните продукти с член 3 от Регламента относно обезлесяването (член 4, параграф 3 от него).

Освен това трябва да се вземат предвид и някои правни изисквания и практически съображения:

1. Количеството на всички съответни продукти, които се пускат или предоставят на пазара на Съюза или се изнасят, трябва да бъде включено в декларация за надлежна проверка (член 3, буква в) от Регламента относно обезлесяването), като тази декларация трябва да бъде предоставена преди пускането и предоставянето на пазара или износа на партиди/доставки от съответните продукти (член 4, параграф 2 от този регламент).
2. След като цялото количество от даден продукт, включено в декларацията за надлежна проверка, бъде пуснато на пазара или изнесено, за допълнителни количества от същия оператор трябва да се подаде нова декларация.
3. В съответствие с член 12, параграф 2 от Регламента относно обезлесяването операторите извършват преглед на системата си за надлежна проверка веднъж годишно. Поради това декларацията за надлежна проверка не следва да включва доставки/партиди за срок, по-дълъг от една година от датата на подаване на декларацията. Освен това по-дългият срок може да затрудни доказването на съответствието между декларираните продукти и продуктите, които действително са (предназначени да бъдат) пуснати на пазара или изнесени.
4. С предоставянето на декларация за надлежна проверка операторът потвърждава, че е извършена надлежна проверка на всички съответни продукти — заедно или поотделно, които са предназначени да бъдат пуснати, предоставени на пазара на Съюза или изнесени, и че няма никакъв или е налице незначителен риск от несъответствие на съответните продукти. Което означава, че по принцип декларацията за надлежна проверка следва да включва стоки, които вече са произведени, т.е. отгледани, добити, получени или отглеждани на съответните парцели или животновъдни обекти, когато става въпрос за едър рогат добитък. С други думи, по принцип операторите следва да могат да свържат дадена декларация за надлежна проверка със съществуващи стоки. От друга страна, не е необходимо отделният продукт, който ще бъде пуснат на пазара, да е вече изработен: в случай на деклариране в ДНП на дървени мебели например, макар към момента на предоставяне на ДНП за мебелите да е

необходимо дърветата вече да са били отсечени, не е необходимо мебелите да са изработени.

5. Количествата на продуктите, декларирани в декларацията за надлежна проверка, трябва да съответстват на количествата, които са били подложени на надлежна проверка от оператора и са предназначени за пускане на пазара на ЕС или за износ. Това включва и изискването един продукт да не бъде включен в няколко декларации за надлежна проверка, подавани от едно и също лице. Ако към момента на подаване на ДНП дадено лице не знае кои продукти ще се продават на пазара на ЕС и кои ще се изнасят, съществува възможност всички продукти да се декларират с ДНП за „износ“ и да се води документация, удостоверяваща съответните количества. При поискване от компетентния орган операторите следва да могат да предоставят доказателства за това съответствие в своята система за надлежна проверка, създадена съгласно член 12 от Регламента относно обезлесяването. Освен когато се прилага опростена надлежна проверка (член 13 от Регламента относно обезлесяването), операторът трябва да предостави доказателства, че рискът от неспазване (на изискването за липса на връзка с обезлесяване и на изискването за законосъобразност) е бил оценен в съответствие с член 10, параграф 2 от Регламента относно обезлесяването за всички продукти и че този риск е незначителен за всички декларирани продукти. Подходяща документация, доказваща горепосоченото съответствие, трябва да се води в продължение на 5 години от датата на (последното) пускане или предоставяне на пазара, за да бъде предоставена на компетентния орган при поискване (член 9 от Регламента относно обезлесяването). Когато количеството, декларирано в ДНП, не е било изцяло пуснато или предоставено на пазара или изнесено, в продължение на 5 години операторът се задължава да води подходяща документация, разясняваща разликата между декларираното и действителното количество, пуснато или предоставено на пазара или изнесено, която трябва да бъде предоставена на компетентния орган при поискване (член 9 от Регламента относно обезлесяването).
6. Всяка отделна декларация за надлежна проверка с данни за географско местоположение не трябва да надвишава установеното практическо ограничение за размер за качване в информационната система (25 MB).
7. Когато в една декларация за надлежна проверка са включени няколко партии/доставки, тази допълнителна сложност може да увеличи риска от неспазване от страна на оператора. Операторът поема пълната отговорност за съответствието на всички партии/доставки и информацията в декларацията за надлежна проверка, държавата на производство и географското местоположение на всички включени парцели. Допълнителната сложност може да бъде от значение за основания на риска подход, прилаган от компетентните органи за определяне на проверките, които да бъдат извършени (член 16 от Регламента относно обезлесяването). Когато е необходимо, за всички съответни продукти, включени в декларация за надлежна проверка, включително тези, съдържащи се в отделни партии/доставки, може да се прилагат временни мерки или действия за несъответствие.

5.20. Какъв е крайният срок за предоставяне на ДНП? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Съгласно член 4, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването операторите трябва да извършват надлежна проверка в съответствие с член 8 от същия регламент, преди да пуснат на пазара съответните продукти или преди да ги изнесат, с цел да докажат, че съответните продукти отговарят на изискванията на член 3 от този регламент. Същото се отнася и за търговците, които не са МСП, съгласно член 5, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването.

За съответните продукти, влизащи на пазара на Съюза (внос) или напускащи пазара на Съюза (износ), на митническите органи се предоставя референтният номер на ДНП. За тази цел лицето, подаващо митническата декларация (т.нар. „митнически декларатор“), трябва да включи референтния номер на ДНП в митническата декларация, заведена за съответния продукт, в съответствие с член 26 от Регламента относно обезлесяването. Поради това предоставянето на ДНП и получаването на референтния номер на ДНП е необходимо да се извърши преди подаването на митническата декларация⁵.

Когато в една ДНП са включени няколко доставки/партиди, референтният номер на една и съща ДНП може да се посочи в няколко митнически декларации, стига да са спазени правните изисквания на Регламента относно обезлесяването, по-специално посочените във въпрос 1. Също така е възможно в една митническа декларация да бъдат включени референтните номера на няколко ДНП.

За стоки, **произведени в ЕС**, точната дата на пускане на пазара следва да се разбира като датата, на която продуктът е физически наличен на пазара на Съюза (т.е. стоката е вече произведена, а в случай на производни продукти — продуктът е вече изработен) и е доставен на пазара (за дистрибуция, консумация или употреба), като две или повече юридически или физически лица сключват споразумение, в което операторът се задължава да достави съответния продукт. В споразумението може да се предвижда доставката да се извърши срещу заплащане или безплатно. За да се илюстрира с пример, свързан с горите, ДНП се **предоставя не по-късно** от изпълнението на следните два елемента: i) добитите трупи са налични, и ii) сключено е споразумение за покупка/доставка на добитите трупи, в което се прави договорка за доставката им на трето лице, например дъскорезница.

Тази дата не зависи от датата на плащане за трупите, датата на първата доставка или датата на прехвърляне на собствеността.

5.21. Какъв е най-ранният срок за предоставяне на ДНП? (НОВ ТЕКСТ)

Съгласно член 4, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването операторите трябва да извършват надлежна проверка в съответствие с член 8 от същия регламент, преди да пуснат на пазара съответните продукти или преди да ги изнесат, с цел да докажат, че

⁵ В средносрочен и дългосрочен план ще бъде възможно операторите и търговците, които не са МСП, да подават едновременно своите митнически декларации и ДНП съгласно член 28, параграф 2 от Регламента относно обезлесяването. Тази възможност все още не е приложима и следователно не е отразена в настоящия документ. Отделни насоки и ЧЗВ във връзка с това ще бъдат предоставени своевременно.

съответните продукти отговарят на изискванията на член 3 от този регламент. Същото се отнася за търговците, които не са МСП, и операторите, които не са МСП надолу по веригата, когато се удостоверява, че е извършена надлежна проверка съгласно член 4, параграф 9 и член 5, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването.

ДНП може да се предостави едва след извършването или удостоверяването на надлежната проверка и при наличието на цялата информация, необходима за предоставянето ѝ (включително количеството, което се планира да бъде пуснато или предоставено на пазара или изнесено). Важно е освен това да се отбележи, че, както е посочено в ЧЗВ 5.19, никоя декларация за надлежна проверка не следва да включва доставки/партиди за период, по-дълъг от една година от датата на предоставяне на декларацията.

5.22. Моето дружество внася в ЕС съответни продукти, които след това се продават на пазара на ЕС на различни клиенти без допълнителна преработка или се изнасят без допълнителна преработка. Трябва ли да предоставя ДНП два пъти (преди вноса и преди продажбата/износа)? (НОВ ТЕКСТ)

Тъй като продуктите, които се доставят на пазара на ЕС, са включени в декларацията за надлежна проверка при вноса, в случай че вносителят продава продуктите на пазара на ЕС или ги изнася без по-нататъшна преработка, не е необходимо да се предоставя друга декларация за надлежна проверка преди продажбата/износа.

Важно е да се отбележи, че за всеки внос и износ трябва да се предостави референтен номер на ДНП в съответствие с член 26, параграф 4 от Регламента относно обезлесяването. В горепосочения случай референтният номер, създаден при вноса, може да бъде въведен при износа на продукти, които не са преминали преработка.

oooo

6. Сравнителен анализ и партньорства

6.1. Какво е сравнителен анализ на държавите? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

С помощта на системата за сравнителен анализ, използвана от Комисията, държавите или части от тях ще бъдат класифицирани в три категории (висок, стандартен и нисък риск) според нивото на риск в тези държави от производство на стоки, които не са несвързани с обезлесяване.

Критериите за определяне на нивото на риск на държавите или части от тях са посочени в член 29 от Регламента. По силата на член 29, параграф 2 от Регламента относно обезлесяването на Комисията се възлага да разработи система и да публикува списък на държавите или частите от тях, които представляват нисък или висок риск. Списъкът

ще се основава на обективен и прозрачен анализ за оценка по количествени и качествени критерии, като се вземат предвид най-новите научни данни, международно признати източници и проверена на място информация.

6.2. Каква е методиката? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Основните принципи на методиката за сравнителен анализ са изложени в приложението към стратегическата рамка за международно сътрудничество, публикувана от Комисията на 2 октомври 2024 г.⁶

В основата на методиката на Комисията стои ангажиментът към справедливостта, обективността и прозрачността. Използват се количествени критерии, основани на научни доказателства и актуални международно признати налични данни, предимно от Глобалната оценка на горските ресурси, извършвана от Организацията на ООН за прехрана и земеделие. Като се придържа към тези измерими фактори, Комисията гарантира, че процесът на класифициране се основава на надеждни данни, а когато е целесъобразно се комбинира с методика за качествена оценка.

6.3. Разработването на системата за сравнителен анализ съгласно Регламента на ЕС за обезлесяването се представя редовно на заседанията на Многостранната платформа по въпросите на обезлесяването и на други подходящи за целта срещи. Как могат да допринесат заинтересованите страни?

Как държавите производителки и другите заинтересовани страни могат да се включат в процеса на сравнителен анализ и по какъв начин информацията, предоставена от държавите производителки и другите заинтересовани страни, ще бъде оценявана, проверявана и използвана?

Съгласно член 29, параграф 5 от Регламента от Комисията се изисква да участва в специален диалог с всички държави, които са класифицирани, или за които има риск да бъдат класифицирани, като високорискови, с цел ограничаване на тяхното ниво на риск. Този диалог ще даде възможност на държавите партньорки да предоставят допълнително имаща отношение информация и да работят в тесен контакт с ЕС преди изготвянето на окончателния вариант на класификацията.

6.4. Възможно ли е държави да споделят имащи отношение данни с Комисията? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Възможно ли е държави да споделят с Комисията данни, които считат, че са от значение за прилагането на този регламент (като данни за степента на обезлесяване и деградация на горите)? Ако да, възможно ли това да се осъществява извън рамките на специалния диалог, предвиден в член 29, параграф 5 от Регламента?

Макар съгласно този регламент да няма задължение за споделяне на съответни данни с ЕС от страна на трети държави, държавите, които желаят да споделят такива данни с ЕС, може да направят това по всяко време след влизането в сила на Регламента. Те могат да го направят независимо дали държавата участва в специален диалог с ЕС, например

⁶ C/2024/6604, [EUR-Lex - 52024XC06604 - BG - EUR-Lex](#).

съгласно член 29, параграф 5 от този регламент относно сравнителния анализ, или в друг контекст.

Успоредно с това Комисията взаимодейства с няколко държави, по-специално тези, с които ЕС има значителен търговски обмен на стоки, попадащи в приложното поле на Регламента относно обезлесяването. Това сътрудничество представлява също така възможност за обмен на съответни данни и информация.

6.5. Ще бъдат ли взети предвид рисковете, свързани със законосъобразността?

При извършване на сравнителен анализ ще бъдат ли взети предвид рисковете, свързани със законосъобразността, както и обезлесяването и деградацията на горите? Как ще бъдат оценявани/вземани под внимание законодателството и политиките на държавите производители в областта на горите, особено по отношение на „законното обезлесяване“ по време на процеса на сравнителен анализ?

Списъкът с критерии за сравнителен анализ е определен в член 29 от Регламента. Оценката на Комисията ще се основава на обективен и прозрачен анализ по критериите, определени в член 29, параграфи 3 и 4 от Регламента. Съответните количествени критерии са: а) степен на обезлесяване и деградация на горите; б) степен на разширяване на земеделската земя за съответните стоки; и в) тенденции в производството на съответните стоки и на съответните продукти.

Както е предвидено в Регламента, при оценката може да се вземат предвид и други критерии, включително: а) информация, предоставена от правителства и трети страни (НПО, промишлеността); б) споразумения и други инструменти между съответната държава и Съюза и/или неговите държави членки, които се отнасят до обезлесяването и деградацията на горите; в) наличието на правни норми на национално равнище за борба с обезлесяването и деградацията на горите и тяхното прилагане; г) наличието на прозрачни данни в държавата; д) ако е приложимо, наличието, спазването и ефективното прилагане на законите за защита на правата на коренното население; и е) международни санкции, наложени от Съвета за сигурност на ООН или Съвета на Европейския съюз, по отношение на вноса или износа на съответните стоки и съответните продукти; и др.

6.6. Каква подкрепа се предоставя на държавите производители и дребните земеделски стопани? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Как се подпомагат държавите производители и дребните земеделски стопани за производството на продукти в съответствие с Регламента? Как можем да гарантираме, че дребните земеделски стопани не са изключени от веригите на доставки?

ЕС и неговите държави членки засилват взаимодействието си с държавите партньорки — както с държавите потребители, така и с държавите производители, с цел съвместни действия за справяне с обезлесяването и деградацията на горите, включително чрез глобалната инициатива на „Екип Европа“ (ИЕЕ) за несвързани с обезлесяване вериги за създаване на стойност. Партньорствата и механизмите за сътрудничество в рамките на ИЕЕ ще оказват подкрепа на държавите за справяне с обезлесяването и деградацията на горите, когато е установена конкретна необходимост

и където има желание за сътрудничество, например за да се помогне на дребните земеделски стопани и дружествата да работят само с вериги на доставки, несвързани с обезлесяване. Комисията вече е финансирала проекти за разпространение на информация, повишаване на осведомеността и решаване на технически въпроси чрез семинари за дребни земеделски стопани в най-засегнатите трети държави.

Вж. повече за възможностите за дребните земеделски стопани в Регламента относно обезлесяването.

6.7. Какви са различните елементи на инициативата на „Екип Европа“ (ИЕЕ)? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Каква е взаимовръзката между различните елементи на Инициативата на „Екип Европа“: центърът, проектът за устойчиво земеделие в помощ на горските екосистеми (SAFE), проектите и механизмите на Службата за инструментите в областта на външната политика (FPI), планирани в този контекст, но също и тези, които са от значение в по-широк контекст, например на регионално равнище? Как ще се избегне дублирането?

ИЕЕ за несвързани с обезлесяване вериги за създаване на стойност е съвместно начинание на ЕС и неговите държави членки и е предназначена за подкрепа на международните цели за разграничаване на селскостопанското производство от обезлесяването в партньорство с различни заинтересовани страни в Африка, Азия и Латинска Америка (настоящ бюджет 86 млн. евро). Чрез своите дейности и водещи проекти ЕС и държавите — членки на ЕС, насърчават приобщаващия и справедлив преход към устойчиви вериги за създаване на стойност, особено за дребните земеделски стопани и държавите с ниски доходи. Те постигат това, като подкрепят правителствата партньори в създаването на благоприятни рамкови условия за корпоративни действия с цел минимизиране на обезлесяването, ограничаване на рисковете в сложните вериги за създаване на стойност и привличане на инвестиции от частния сектор в устойчиви земеделски предприятия. Инициативата също така предоставя подкрепа на дребните земеделски стопани чрез опазване на горите и съдейства на коренното население и местните общности в защитата на техните права.

Този център на ИЕЕ (накратко: „Център за нулево обезлесяване“) предоставя информация и информационни дейности на държавите партньорки относно веригите за създаване на стойност, несвързани с обезлесяване, и управлява знанията, за да координира съществуващите вече проекти на ЕС и на държавите членки в тази област с предстоящите дейности в изпълнение на целите на ИЕЕ. Това ще гарантира, че различните дейности на ИЕЕ в областта на несвързаните с обезлесяване вериги за създаване на стойност в държавите производителки могат да бъдат по-добре съгласувани, да бъдат установени пропуските и да бъдат избегнати дублирания.

Проектът „**Устойчиво земеделие за горските екосистеми**“ (SAFE)⁷ е най-важният стълб в областта на сътрудничеството в рамките на ИЕЕ (текущ бюджет 65 млн. евро). Понастоящем проектът SAFE се изпълнява в Бразилия, Еквадор, Индонезия, Замбия,

⁷ [factsheet-tei-deforestation-free-value-chains-05122023_en.pdf](#).

Демократична република Конго, Виетнам, Перу, Уганда, Камерун и Бурунди. Той ще бъде разширен, за да обхване повече държави, чрез предстоящи финансови вноски от държавите членки. Програмата а е насочена към подпомагане на дребните земеделски стопани в прехода им към устойчиви и несвързани с обезлесяване вериги за създаване на стойност и към подпомагане на държавите производители в създаването на благоприятна среда за запазване и разширяване на достъпа до пазара на ЕС. Текущият програмен период на SAFE е 2024—2028 г., като той може да бъде удължен чрез вноски от държавите членки в подкрепа на ИЕЕ за обезлесяването.

Техническият механизъм за вериги за създаване на стойност, несвързани с обезлесяване, е гъвкав инструмент за подпомагане на държавите производители с експертен опит в областта на техническите изисквания, като например определяне на географското местоположение, картографиране на земеползването и проследимост, като се обръща специално внимание на дребните земеделски стопани. Тези дейности се координират тясно с делегациите на Съюза и се съгласуват с вече съществуващи проекти, включително и със SAFE, с цел да се създадат полезни взаимодействия и да се избегне дублирането.

6.8. По какъв начин ИЕЕ е свързана с Директивата относно дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта (ДДГДУ)? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Центърът на ИЕЕ ще работи в тясно сътрудничество с предстоящото информационно бюро на ЕС относно ДДГДУ, по-специално по отношение на селскостопанските вериги за създаване на стойност и дребните земеделски стопани, които ще бъдат засегнати както от Регламента относно обезлесяването, така и от ДДГДУ.

6.9. Как можем да ограничим риска операторите да избягват определени вериги на доставки или определени държави/региони производители, които са класифицирани като „високорискови“?

За операторите, които се снабдяват от държави или части от държави със стандартен и с висок риск, са приложими едни и същи стандартни задължения за надлежна проверка. Единствената разлика е, че пратките от държавите с висок риск ще бъдат обект на засилен контрол от страна на компетентните органи (9 % от операторите, които се снабдяват от райони с висок риск). В този смисъл не са оправдани и не се очакват драстични промени във веригите на доставки. Наред с това класифицирането им като висок риск ще предполага специален диалог с Комисията, за да бъдат предприети съвместни мерки за справяне с първопричините за обезлесяването и деградацията на горите и с цел ограничаване на нивото на риска.

6.10. Как ЕС ще гарантира прозрачност?

Процесът по създаването на системата за сравнителен анализ ще бъде прозрачен. В многостранната платформа относно обезлесяването, в която участват много трети държави, заедно с 27-те държави — членки на ЕС, ще се извършват редовни актуализации и консултации относно методиката за сравнителен анализ. Комисията ще предоставя актуализирана информация за следвания подход и използваната методика.

Освен това, в съответствие със задълженията си съгласно Регламента, Комисията ще участва в специален диалог с всички държави, които са класифицирани или за които има риск да бъдат класифицирани като високорискови (преди да бъде направена класификацията), с цел ограничаване на тяхното ниво на риск. С това ще се гарантира, че няма да има внезапно обявяване на нивото на риск и ще се даде възможност за провеждането на по-задълбочени разисквания. Този диалог ще даде възможност на държавите производителки да предоставят допълнителна имаща отношение информация.

oooo

7. Цифрово внедряване (информационната система съгласно Регламента относно обезлесяването)

7.1. Какво представляват информационната система и средата на ЕС за митническо обслужване на едно гише? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Информационната система (ИС) е информационна система, в която се съдържат ДНП, предоставени от операторите и търговците с оглед спазването на изискванията на Регламента. ИС функционира и предоставя на ползвателите функциите, изброени в член 33, параграф 2 от Регламента относно обезлесяването. Функциите ѝ са допълнително определени в Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/3084 на Комисията.

Средата на ЕС за митническо обслужване на едно гише (EU SWE-C), създадена с Регламент (ЕС) 2022/2399, е рамка, която благоприятства оперативната съвместимост между митнически и немитнически системи, като например ИС съгласно член 33 от Регламента. Основният компонент на EU SWE-C, позната като системата на ЕС „Митническо обслужване на едно гише: обмен на сертификати“ (EU CSW-CERTEX), ще свърже ИС с националните митнически системи и ще даде възможност за споделяне и обработка на данните, предоставени на митническите и немитническите органи от икономическите оператори. Така средата на ЕС за митническо обслужване на едно гише ще осигури обмен на информация в реално време и цифрово сътрудничество между митническите органи и компетентните органи, отговарящи за прилагането на немитнически формалности, включително в областта на опазването на околната среда.

7.2. Какви мерки за защита на данните ще бъдат приложени към тях? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Информационната система и след това нейната взаимосвързаност със средата на Европейския съюз за митническо обслужване на едно гише ще бъдат приведени в съответствие със съответните приложими разпоредби по отношение на защитата на данните и гаранциите за киберсигурност. В съответствие с политиката на Съюза за свободно достъпни данни Комисията трябва да предоставя достъп на широката общественост до пълните анонимизирани набори от данни в информационната система

в отворен формат, който е машинночетим и гарантира оперативната съвместимост, повторно използване и достъпността им. Тези набори от данни ще бъдат надлежно агрегирани и анонимизирани.

7.3. Как могат да се регистрират операторите и търговците? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Какво е възможно да използват операторите и търговците като идентификационен номер/регистрационен номер на дружество за ИС? Как да се регистрират в ИС местните оператори/търговци, които нямат EORI номер и може да нямат ДДС номер?

При регистрацията си в TRACES NT операторите, които внасят или изнасят съответни стоки и продукти, трябва да предоставят валиден **регистрационен и идентификационен номер на икономически оператор (EORI)**, издаден от държава членка на ЕС или от Обединеното кралство по отношение на Северна Ирландия (XI), . Местните оператори/търговци, които не разполагат с EORI номер, може да се регистрират чрез един от другите идентификатори, поддържани от TRACES, като идентификационен номер по ДДС, национален номер на дружеството или данъчен идентификационен номер, който дава възможност за уникално и индивидуално идентифициране на оператора или търговеца.

7.4. Може ли системата да съхранява често използвани данни? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Ще бъде ли възможно да се „съхраняват“ често използвани данни (например често използвани кодове по ХС и научни наименования) в ИС, така че да могат лесно да се попълват автоматично, вместо да се въвеждат наново за всяка нова декларация за надлежна проверка?

Информационната система не разполага с тази функция към момента. Въпреки това ще бъде възможно да се създава дубликат на вече изготвени или представени декларации за надлежна проверка, което ще намали времето, необходимо за попълване на нова декларация. Операторите и търговците поемат отговорност да въведат необходимите промени в дубликата на декларацията, за да се гарантира спазването на изискванията. Освен това е предвиден бутон „import“ (импортиране), с който икономическите оператори ще могат да импортират информацията за мястото на производство от предварително определен файл във формат GeoJSON.

7.5. Може ли системата да помогне на земеделските стопани да определят географското местоположение? Ще разполага ли инструментът за карти в информационната система с ортофотокарти или спътникови изображения? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Информационната система служи като хранилище на декларациите за надлежна проверка, предоставени от операторите и търговците съгласно член 4, параграф 2 и член 5, параграф 1 от Регламента относно обезлесяването. Като такава тя не предоставя софтуер или инструменти за определяне на координати на географското местоположение, тъй като не е основен инструмент за картографиране на координати.

В информационната система се използва картата OpenStreetMap като източник за съхранение на географска информация, свързана с различните държави, участващи в системата. Тя обаче не е всеобхватно приложение за географска информационна система с разширени функции като сателитни фонове изображения. Системата предлага функции за избор, въвеждане, коригиране и визуализиране на координати на географското местоположение. Макар че информационната система предоставя на ползвателите платформа за управление на данните за тяхното географско местоположение, ползвателите може да желаят да проверят точността на тази информация, като използват други инструменти и ресурси, включително безплатни онлайн услуги за картографиране.

7.6. Възможно ли да е се извършват промени в декларацията за надлежна проверка? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

В съответствие с член 5 от Регламент за изпълнение 2024/3084 на Комисията, оттеглянето или изменението на подадена декларация за надлежна проверка (ДНП) е възможно в срок от 72 часа след предоставянето на референтния номер на декларацията за надлежна проверка в информационната система. Оттеглянето или изменението няма да бъде възможно, ако референтният номер на ДНП вече е използван в митническа декларация или е посочен в друга ДНП, ако съответният продукт вече е пуснат или предоставен на пазара на ЕС или е изнесен, или ако операторът или търговецът е бил уведомен за намерение да се извърши проверка на ДНП, за срока на проверката.

7.7. Кой може да вижда данните за географското местоположение, съхранявани в информационната система? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Отговорните органи, които прилагат Регламента относно обезлесяването, като проверяват информацията, предоставена от операторите и търговците съгласно този регламент, ще имат достъп до данните за географското местоположение, предоставени от операторите и търговците. Освен това участниците във веригата на доставките, които имат достъп до ДНП чрез референтен номер и верификационен номер, ще имат достъп, ако ползвателят, който е представил декларацията, е разрешил разкриването на географското местоположение.

7.8. Какъв формат на данните е необходим, за да може географското местоположение да бъде качено в информационната система?

Операторите могат да предоставят географски местоположения в информационната система чрез ръчно въвеждане или чрез качване на файл. Форматът на поддържаните файлове в информационната система е GeoJson. Понастоящем в информационната система се поддържа формат на координатите WGS-84 с проекция EPSG-4326.

7.9. Готова ли е информационната система? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

ИС, предвидена в член 33 от Регламента, беше пусната в експлоатация на 4 декември 2024 г. Регистрацията (за ползвателите на системата) започна през ноември 2024 г.

С течение на времето, системата ще се доусъвършенства в хода на внедряването ѝ.

7.10. Трябва ли да създам нов номер на ДНП като оператор или търговец надолу по веригата, ако работя само със стоки, които вече са внесени в ЕС и имат референтен номер на ДНП? (НОВ ТЕКСТ)

Съгласно член 4, параграф 8 от Регламента относно обезлесяването МСП операторите надолу по веригата на доставките не са длъжни да извършват надлежна проверка, нито да подават ДНП в информационната система за продукти, които вече са преминали надлежна проверка и за които вече е предоставена ДНП. Търговците, които са МСП, също не са задължени да подават ДНП в информационната система. В съответствие с член 4, параграф 9 от Регламента относно обезлесяването, обаче, операторите и търговците надолу по веригата на доставките, които не са МСП, трябва да предоставят ДНП за съответните продукти, които доставят на пазара на Съюза или изнасят, но в тези ДНП те може да се позовават на декларации за надлежна проверка, които вече са били представени, след като са удостоверили, че е била извършена надлежна проверка (вж. ЧЗВ 3.4.).

7.11. Производствената система винаги ли е достъпна или ще има периодични прекъсвания? (НОВ ТЕКСТ)

Информационната система е специален домейн в инфраструктурата на TRACES, създаден с цел да осигурява висока степен на достъпност и непрекъснат достъп до данните. За поддържане на ефективното функциониране на системата се планират кратки периоди за поддръжка за внедряване на необходимите актуализации. Тези актуализации се обявяват своевременно в раздел „Новини“ и се планират така, че да не възпрепятстват работата на ползвателите.

7.12. Какви са ограниченията за въвеждане на данни в декларацията за надлежна проверка? С други думи, какво е максималното съдържание, което един ползвател може да въведе в една декларация за надлежна проверка? (НОВ ТЕКСТ)

ДНП се състои от различни полета за въвеждане на данни. Свързаните с продуктите елементи от данни са организирани и групирани под съответните продукти, които се идентифицират чрез кодове по ХС. Една ДНП може да съдържа максимум 200 реда със съответни продукти (оранжево поле). Във всеки ред за съответния продукт са определени следните максимално допустими ограничения: до 500 реда за записване на двойките „Научно(и) наименование(я)/Общоприето(и) наименование(я)“ (синьо поле) и до 1000 реда за записване на „Място на производство“ (зелено поле), което включва и всички координати на географското местоположение, свързани с парцелите, където съответният продукт е бил произведен в съответната държава на производство. Полетата „Име на производителя“ и „Описание на мястото на производство“ са незадължителни и в тях ползвателят може да въведе информация за вътрешна употреба. Като допълнително правило, една ДНП може да съдържа общо 10 000 „места на производство“.

6. Стока(и) или продукт(и)

Общо:	Нетна маса (kg)	Обем (м3)	Допълнителни мерни единици	Площ (ha)
	123.34	419.32	0	4.00

1 44 ДЪРВЕН МАТЕРИАЛ И ИЗДЕЛИЯ ОТ ДЪРВЕН МАТЕРИАЛ; ДЪРВЕНИ ВЪГЛИЩА

4401 Дърва за горене под формата на трупчета, целеници, клони, снопчета или подобни форми; дървен материал на трески или частици; дървени стърготини, отпадъци и остатъци, дори агломерирани под формата на трупчета, брикети, пелети или в подобни форми

Описание на стоката(ите) или продукти(те) *	Нетна маса (kg) *	Обем (м3)	Допълнителни мерни единици	Обща площ (ha)
Head puud	123.34	419.32	Se	4.00

#	Научно наименование	Популярно наименование
1	Abies sibirica	Sapin

[Експортиране](#)

1	Наименование на производителя	Държава на производство *	Обща площ (ha):
	ЕРМК	Естония (ЕЕ)	4.00

#	Описание на мястото на производство	Площ (ha) *	Тип *	Действия
1		4	Точка	

По отношение на референтните номера и верификационните номера, във всяка ДНП може да се прави позоваване на до 2 000 други ДНП.

Регистрирано физическо или юридическо лице в информационната система може да държи максимум 50 проекта на ДНП във всеки един момент.

7.13. Възможно ли е да се декларира място на производство с файл във формат GeoJSON, който се състои от различни координати в повече от една държава? (НОВ ТЕКСТ)

Съгласно изискванията, посочени в приложение II, точка 3 от Регламента относно обезлесяването, ако съответният продукт е произведен в няколко държави, ползвателят трябва да въведе координатите на географското местоположение за всяка държава поотделно .

За да се илюстрира това изискване, нека разгледаме продукт, произведен на два парцела — единият в Белгия, а другият в Унгария. В този случай ползвателят трябва да добави местата на производство поотделно за всяка държава и да въведе „Място на производство“ със съответните координати на географското местоположение на парцелите за Белгия и Унгария поотделно.

+ Добавяне на място на производство
Import
Експортиране

1
Наименование на производителя
Държава на производство *
Обща площ (ha):

Ферма 1
Унгария (HU)
5.69

Описание на мястото на производство
Площ (ha) *
Тип *
Действия

1 Nemetker 1
5.69
Полигон
x +

2
Наименование на производителя
Държава на производство *
Обща площ (ha):

Ферма 2
Белгия (BE)
13.16

Описание на мястото на производство
Площ (ha) *
Тип *
Действия

1 Labliau 1
13.16
Полигон
x +

7.14. Колко дълго ще се съхраняват данните от ДНП в ИС? Необходимо ли е данните да се експортират и запазват за архивиране? (НОВ ТЕКСТ)

Съхранението на лични данни е ограничено до 10 години съгласно член 12, параграф 5 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/3084 на Комисията. Този срок за съхранение може да бъде удължен по индивидуално искане на ползвателите на ИС или на компетентните органи, ако това е необходимо за изпълнение на техните отговорности и задължения съгласно Регламента относно обезлесяването. В съответствие с това данните, които не представляват лични данни съгласно определението, също се съхраняват и са достъпни в информационната система за период от 10 години.

Ползвателите на информационната система имат възможност да експортират съдържанието на ДНП във файл във формат PDF, както и да извличат координатите на географското местоположение в отделен файл за целите на вътрешното си деловодство.

7.15. Как може да се споделят координатите на географското местоположение по веригата на доставките, ако предишните доставчици не са дали съгласие за споделяне на информацията за географското местоположение чрез референтния номер в информационната система? (НОВ ТЕКСТ)

В член 4, параграф 7 от Регламента относно обезлесяването не се предвижда правно задължение за споделяне на информация за географското местоположение по веригата на доставките, тъй като удостоверяването, че е извършена надлежна проверка нагоре по веригата, не означава задължително проверка на всяка една ДНП нагоре по веригата (вж. ЧЗВ 3.4.).

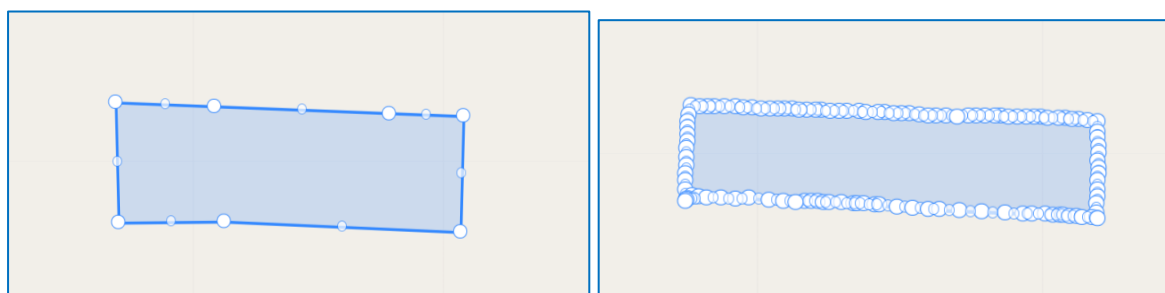
Споделянето на данни между заинтересованите страни не се ограничава до ИС. Информацията, съдържаща се в декларациите за надлежна проверка (ДНП), може да бъде споделяна чрез други средства извън системата. Страните са свободни да организират споделянето на данни по начин, който отговаря на техните нужди, в съответствие с действащото законодателство на ЕС и действащото национално законодателство.

7.16. Какво ако размерът на ДНП надвиши максималния размер на файла от 25 MB? (НОВ ТЕКСТ)

Ограничението от 25 MB за файла позволява включването на общо над 1 милион точки на географско местоположение или върхове на полигони.

В случай че общият размер на файла надвиши ограничението от 25 MB, съществуват няколко начина да се намали размерът му. Препоръчва се да се предоставят точки вместо полигони за площи, по-малки от 4 хектара, и за продукти във веригата за доставки на едър рогат добитък. Освен това ползвателите могат да изберат разделителна способност, която намалява нивото на детайлност при приближаване, но все пак осигурява достоверно и пълно изобразяване, например като се посочи само точка в началото и края на права линия, обозначаваща страна на площта, или като се посочат значими ъглови точки вместо точки на всеки 0,5 метра за приблизително изобразяване на линия.

На практика когато се описва правоъгълна форма, географското местоположение може да се опише например със 7 ъглови точки вместо със 168 ъглови точки:

Съществуват безплатни или търговски решения за опростяване и компресиране на файлове с полигони. Освен това ползвателите следва да се стремят да локализират точно произхода на своите продукти и да ограничат до минимум разширените декларации. Допълнителна информация и временни решения за основните технически проблеми, са налични в описанието на файла във формат GeoJSON⁸.

7.17. Какво ако файлът с географското местоположение съдържа различен брой знаци от изисквания в Регламента? (НОВ ТЕКСТ)

Съгласно член 2, параграф 28 координатите на географското местоположение се предоставят, като се използват най-малко 6 знака след десетичната запетая както за координатите на географска ширина, така и за координатите на географска дължина. Когато ползвателят качи файлове с географско местоположение в информационната система, системата автоматично проверява броя на знаците. За да се гарантира безпроблемно качване на данните, в системата е осигурена гъвкавост чрез автоматично коригиране на броя на знаците до шест: i) ако броят на предоставените знаци е по-

⁸ https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_en#the-eudr-information-system.

малък от 6, останалите знаци се запълват с нули, а ii) ако броят на знаците е по-голям от 6, ненужните знаци се премахват, за да се намали размерът на качвания файл.

7.18. При внос или износ на продукти необходимо ли е да се декларира нетната маса, дори когато продуктът обикновено се търгува в други единици? (НОВ ТЕКСТ)

В съответствие с приложение II, точка 2 от Регламента относно обезлесяването за продукти, въвеждани на пазара на Съюза под митнически режим „допускане до свободно обращение“ или извеждани от пазара на Съюза под митнически режим „износ“, количеството трябва да се изрази в килограми нетна маса, а, когато е приложимо, в допълнителната мерна единица, посочена в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета. Допълнителните мерни единици са задължителни и когато са определени последователно за всички възможни подпозиции в рамките на кода по Хармонизираната система, посочен в декларацията за надлежна проверка. Тези стойности също са част от митническата декларация.

7.19. Може ли в ДНП да се съдържа текст, който не е на английски език (например на езика на държавата членка)? (НОВ ТЕКСТ)

За да се преодолеят езиковите бариери, освен на английски език, ИС е достъпна на всички официални езици на ЕС.

Много полета и опции са предоставени в преведени падащи списъци, което позволява на ползвателите да избират информация на предпочитания от тях език. Голяма част от изискуемата информация може да бъде въведена чрез цифрови или кодирани стойности, което намалява необходимостта от превод.

За да се гарантират безпроблемни процедури и ефективна комуникация със съответните органи, се препоръчва ползвателите да използват официалния език на държавата членка, която ще обработва ДНП. Това ще улесни ясното разбиране и обработката на предоставената информация.

7.20. Необходимо ли е да се изготвя отделна ДНП за всеки пазар, към който се изнася продуктът? (НОВ ТЕКСТ)

При предоставянето на ДНП за „износ“ не е необходимо да се въвежда държавата на местоназначение. Следователно не е необходимо да се предоставя отделна ДНП в случай на няколко държави на местоназначение.

7.21. Необходимо ли е референтният номер съгласно Регламента относно обезлесяването да се включва в транспортните документи, например в известието за доставка или във фактурата, след което те да се изпращат заедно с доставките? Това задължително ли е за митническото оформяне на вноса/износа? (НОВ ТЕКСТ)

В съответствие с член 26, параграф 4 от Регламента относно обезлесяването, референтният номер на ДНП, свързан с продукта, който се въвежда на пазара на Съюза или се извежда от него, трябва да се предоставя на митническите органи. За да спазят

това изискване, вносителите или износители на продукта трябва да включат съответните номера на ДНП в митническата декларация.

По отношение на другите документи за превоз, включително за превоз в рамките на ЕС, в Регламента относно обезлесяването няма специална разпоредба, която да изисква включването на референтни номера на ДНП или друга информация.

7.22. Понятието „нетна маса“ в ДНП отнася ли се до масата на целия продукт, само до количеството от съответната стока в продукта или до цялата пратка (т.е. продукта плюс палет/опакровка)? (НОВ ТЕКСТ)

За целите на ДНП нетна маса се отнася до теглото на целия продукт без опаковъчните материали (вж. ЧЗВ 2.5 относно опаковката). С други думи, това е теглото на продукта, без да се отчита теглото на контейнера, първичната опаковка или други опаковъчни материали, използвани по време на транспортирането или съхранението.

7.23. Може ли чрез ИС да бъде споделяна допълнителна информация, като например правни документи? (НОВ ТЕКСТ)

Информационната система към Регламента относно обезлесяването не разполага с функции за споделяне на документация във веригата на доставките в допълнение към елементите от данни, посочени в приложение II към Регламента.

Въпреки че ползвателите могат да подават допълнителна информация на вниманието на компетентните органи, тази информация не е видима за други участници във веригата на доставки, които може да се позовават на тази ДНП. Това означава, че всяка допълнителна информация, предоставена от ползвателите, ще бъде достъпна само за компетентните органи и няма да бъде споделяна с други страни по веригата на доставки.

7.24. До каква степен на категоризация трябва да бъдат декларирани кодовете по ХС в информационната система? (НОВ ТЕКСТ)

При изготвяне на ДНП ползвателят трябва да въведе кодовете по ХС на продуктите, които са включени в ДНП. Задължително е кодовете по ХС да се декларират най-малко до броя знаци, посочен в приложение I към Регламента относно обезлесяването. В допълнение към задължителния брой знаци, ползвателите могат да декларират кодовете по ХС в по-подробен вид до 6 знака. Като пример може да се избере код по ХС 1201 за „Семена от соя, дори натрошени“. Възможно е обаче да се предоставят и подпозициите до 6 знака:

—	12	МАСЛОДАЙНИ СЕМЕНА И ПЛОДОВЕ; РАЗНИ ВИДОВЕ СЕМЕНА, СЕМЕНА ЗА ПОСЕВ И ПЛОДОВЕ; ИНДУСТРИАЛНИ ИЛИ МЕДИЦИНСКИ РАСТЕНИЯ; СЛАМА И ФУРАЖИ	
—	1201	Семена от соя, дори натрошени	☐
+	1201 90	Други	☐
+	1201 10	За посев	☐

По същия начин, ако приложение I към Регламента относно обезлесяването се съдържа 6-цифрен код по ХС, ползвателят не може да избере позиция по ХС с 4 или по-малко цифри.

7.25. Възможно ли е да се провери валидността на референтните и верификационните номера на ДНП в ИС? (НОВ ТЕКСТ)

Да, възможно е да се провери валидността на референтните и верификационните номера на ДНП в информационната система. Заинтересованият оператор или търговец трябва да влезе в информационната система и да създаде чернова на ДНП. Важно е да се отбележи, че не е необходимо да се подава ДНП, за да се използва тази функция. Когато ползвателят създаде чернова на ДНП и я запази, за тази ДНП се появява раздел „Референтни декларации“. В този раздел ползвателят може да въведе референтните и верификационните номера, което може да се направи и с помощта на CSV файлове. След въвеждането на стойностите системата проверява валидността на референтните и верификационните номера на ДНП и предоставя обратна връзка за тяхната валидност. На този етап ползвателите, които разполагат едновременно и с референтния, и с верификационния номер могат да преглеждат и съдържанието на референтните ДНП.

7.26. Защо за качването на данни за географското местоположение във файл е разрешен само формат GeoJSON? (НОВ ТЕКСТ)

GeoJSON е общият стандарт и единствената непатентована система, която позволява подаването на необходимите допълнителни свойства и която борави с много специфична координатна система. Използването на различни формати в ИС ще повиши риска от грешна или неточна информация. Изключителната употреба на GeoJSON беше обявена през април 2024 г., което даде възможност на всички заинтересовани страни да подготвят системите си в съответствие с това.

7.27. Кой списък с научни наименования се използва в ИС? Достатъчно ли е да се посочи само родът, или трябва да се посочи и конкретният биологичен вид? Задължително ли е научното наименование за всички продукти, попадащи в рамките на стоката дървен материал, като например изделията от целулозна маса или хартия? (НОВ ТЕКСТ)

В приложение II към Регламента относно обезлесяването се изисква въвеждането на научни наименования само за продуктите от веригата за доставки на дървения материал. По желание може да се въвеждат научни наименования и за други стоки и продукти. В системата въвеждането на научните наименования се поддържа с помощта на базата данни на Европейската и средиземноморска организация за растителна защита (ЕОРЗ) (Глобална база данни на ЕОРЗ).

В член 9, параграф 1, буква а) от Регламента се посочва „*общоприетото наименование на биологичния вид и неговото пълно научно наименование*“, а в приложение II, точка 2 — „*пълното научно наименование*“. Това изискване е потвърдено и в член 4, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/3084 на Комисията, съгласно който „[к]огато съответен продукт съдържа или е бил произведен с използването на

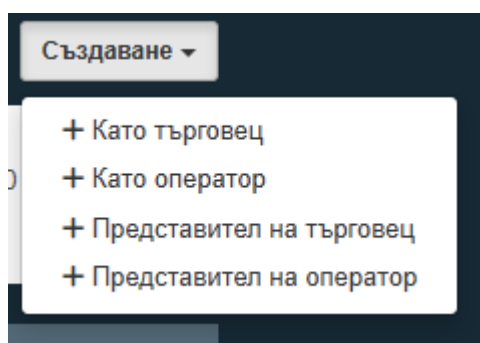
дървесина, ползвателите на информационната система вписват в декларацията за надлежна проверка общоприетите наименования и пълните научни наименования на дървесните видове, които съответните продукти съдържат или които са били използвани за тяхното производство.“ Научното наименование е задължително за всички съответни продукти, изброени в приложение I към Регламента относно обезлесяването под стоката „Дървен материал“. Ако доставчик нагоре по веригата е въвел научните наименования на дървесните видове, от които е произведен продуктът, и тази ДНП се използва като референтна ДНП, не е необходимо да се въвеждат отново научните наименования на съответните продукти.

7.28. Необходимо ли е да се въвеждат отново научните наименования, когато се прави позоваване на друга ДНП? (НОВ ТЕКСТ)

Тъй като доставчикът нагоре по веригата е въвел научните наименования на дървесните видове, от които е произведен продуктът, ако тази ДНП се използва като референтна ДНП, не е необходимо да се въвеждат отново научните наименования на съответните продукти.

7.29. Какви са изискванията за профила на икономическия оператор, ако дадено лице изпълнява едновременно няколко роли като оператор, търговец и упълномощен представител? Може ли един профил на икономически оператор да се използва за всички роли или всяка роля трябва да има отделен профил на икономически оператор в информационната система? (НОВ ТЕКСТ)

В рамките на информационната система в TRACES един профил на икономически оператор може да се използва от едно физическо лице или от едно юридическо лице (например дружество), като в профила има възможност да се добавят няколко роли. Това позволява на титуляря на профила на икономически оператор да изпълнява различни функции, включително подаване на данни като оператор, търговец или упълномощен представител, според нуждите.

7.30. Какво да се прави, ако възникне технически проблеми с ИС? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

На уебсайта на информационната система на Регламента относно обезлесяването: <https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry-en> ще намерите необходимата

документация за ефективно използване на системата, включително ръководство на потребителя, видео материали за обучение и звено за контакт за техническа помощ.

oooo

8. Срокове

8.1. Кога влиза в сила и от коя дата започва да се прилага Регламентът? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Регламентът беше публикуван в Официален вестник на Европейския съюз на 9 юни 2023 г. Той влезе в сила на 29 юни 2023 г. в съответствие с член 38, параграф 2 от Регламента относно обезлесяването, изменен с Регламент (ЕС) 2024/3234, а същественият разпоредби на Регламента се прилагат от 30 декември 2025 г. (преходен период от 30 месеца). В съответствие с член 38, параграф 3 от Регламента относно обезлесяването, обаче, за микро- и малките предприятия тези разпоредби ще се прилагат от 30 юни 2026 г. (преходен период от 36 месеца). Специални правила се прилагат за продуктите, включени и в приложението към Регламента на ЕС относно дървения материал, вж. член 37 и член 38, параграф 3 от Регламента относно обезлесяването.

8.2. А какво се случва в периода между тези дати? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Ще трябва ли продуктите, пуснати на пазара на Съюза между влизането в сила на Регламента и датата(ите)на неговото прилагане, да отговарят на изискванията на този регламент?

За оператори и търговци, които са големи и средни предприятия, се предвижда прилагането да започне 30 месеца след влизането в сила на Регламента (на 30 декември 2025 г.). Това означава, че операторите и търговците не са длъжни да спазват изискванията по отношение на продуктите, пуснати на пазара на Съюза, преди тази дата. За малките и микропредприятията този срок се удължава (до 30 юни 2026 г. — 36 месеца след влизане в сила на Регламента).

8.3. Как да се докаже, че продуктът е произведен преди влизането в сила на Регламента? Какви са правилата за производство на продукти от едър рогат добитък?

Кой носи тежестта на доказване, че съответната стока или съответният продукт, който операторът иска да пусне на пазара на ЕС или да изнесе, е бил произведен преди влизането в сила на Регламента и че в този случай Регламентът не се прилага?

Регламентът се прилага съгласно посоченото в член 1, параграф 1, освен ако не са изпълнени условията на член 1, параграф 2, т.е. освен ако стоката, съдържаща се в

продукта или използвана за производството на продукта, не е била произведена преди 29 юни 2023 г. съгласно определението в член 2, точка 14. За едрия рогат добитък съответната дата на производство е датата на раждане на животното, което означава, че Регламентът не се прилага за едър рогат добитък и продукти от едър рогат добитък, ако животните са родени преди влизането в сила на този регламент.

Тежестта на доказване на това изключение се носи от оператора, който трябва да бъде в състояние да предостави съответната информация като разумно доказателство, че условията на член 1, параграф 2 от Регламента са изпълнени. Въпреки че в този случай операторът не е длъжен да предостави декларация за надлежна проверка, той следва да съхранява необходимите документи, доказващи неприложимостта на Регламента и свързаните с него задължения.

ooo

9. Други въпроси

9.1. Какви са задълженията на операторите и търговците, които не са МСП, когато пускат на пазара на ЕС или изнасят съответен продукт, който е произведен от съответен продукт или съответна стока, пуснати на пазара на ЕС през преходния период (периодът между влизането в сила на Регламента (29 юни 2023 г.) и датата, от която започва да се прилага (30 декември 2025 г.)? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Тази ситуация може да бъде най-добре обяснена с няколко конкретни сценария:

1. Съответна стока (например естествен каучук — код по КН 4001) се пуска на пазара на ЕС през преходния период, поради което не е задължително да е с посочено географско местоположение, и след това се използва за производството на съответен производствен продукт (например нови гуми — код по КН 4011), който впоследствие се пуска на пазара на ЕС (или се изнася), считано от 30 декември 2025 г.

Ако дадена стока е пусната на пазара на ЕС през преходния период, т.е. преди влизането в сила на Регламента, при пускането на пазара на ЕС на произведен продукт, считано от 30 декември 2025 г., задълженията на оператора (и на търговците, които не са МСП) ще се ограничават до събиране на достатъчно убедителни и проверими доказателства, че съответната стока (каучук), използвана за производството на такъв съответен продукт (гуми), е била пусната на пазара на ЕС преди влизането в сила на Регламента. Това не засяга член 37, параграф 2 от Регламента по отношение на дървен материал и изделия от дървен материал. Ако стоката се пуска на пазара на ЕС или се изнася след преходния период, т.е. от 30 декември 2025 г., операторът (и търговците, които не са МСП) ще подлежат на стандартните задължения по Регламента. По същия начин за части от съответни

продукти, които са произведени със стоки, пуснати на пазара на ЕС от 30 декември 2025 г., операторът (и търговците, които не са МСП) ще подлежат на стандартните задължения по Регламента.

2. Съответна стока (например масло от какао — код по КН 1804) се пуска на пазара на ЕС през преходния период, поради което не е задължително да е с посочено географско местоположение, но след това се използва за производството на друг съответен производствен продукт (например шоколад — код по КН 1806), който се пуска на пазара на ЕС (или се изнася) от оператор надолу по веригата, считано от 30 декември 2025 г.

В този случай задълженията на оператора (и на търговците, които не са МСП), които пускат на пазара на ЕС или изнасят произведен продукт (шоколад), ще се ограничават до събирането на достатъчно убедителни и проверими доказателства, че съответният производствен продукт (масло от какао) е бил пуснат на пазара на ЕС преди влизането в сила на Регламента. За части от крайния съответен продукт, които са произведени с други съответни стоки, пуснати на пазара на ЕС от 30 декември 2025 г., операторът (и търговците, които не са МСП) ще подлежат на стандартните задължения по Регламента. Това не засяга член 37, параграф 2 от Регламента по отношение на дървен материал и изделия от дървен материал.

3. Оператор пуска на пазара на ЕС съответна стока или продукт през преходния период, който след това се предоставя на пазара от един или няколко търговци, които не са МСП, считано от 30 декември 2025 г.

В този случай задълженията на търговеца, който не е МСП, ще се ограничават до събиране на достатъчно убедителни и проверими доказателства, че съответната стока или продукт е бил пуснат на пазара на ЕС преди влизането в сила на Регламента. Това не засяга член 37, параграф 2 от Регламента по отношение на дървен материал и изделия от дървен материал.

Специално за микро- и малките предприятия, за които е предвидено отложено прилагане на Регламента относно обезлесяването, съгласно член 38, параграф 3 от този регламент, се прилагат следните сценарии:

1. Ако оператор, който отговаря на критериите за микро- и малки предприятия, пуска на пазара на ЕС, считано от 30 юни 2026 г., съответен продукт, произведен от съответна стока, или съответен продукт, пуснат на пазара на ЕС през преходния период (29 юни 2023 г.—30 декември 2025 г.), задълженията на този оператор се ограничават до събиране на достатъчно убедителни и проверими доказателства, че съответната стока или съответният продукт, използван(а) за производството на такъв съответен продукт, е бил пуснат на пазара на ЕС преди 30 декември 2025 г. Не е необходимо да се извършва надлежна проверка или да се предоставя ДНП.
2. Ако обаче съответният продукт е произведен от съответна стока или съответен продукт, който е бил пуснат на пазара на ЕС след преходния период (т.е. след 30 декември 2025 г.) и е придружен от декларация за надлежна проверка,

задълженията на оператор, който отговаря на критериите за малко или микропредприятие и пуска съответен продукт на пазара на ЕС, считано от 30 юни 2026 г., ще бъдат същите като тези на всеки друг оператор.

3. Ако голямо (или средно) предприятие (предприятие Б) пусне на пазара на ЕС продукт, произведен от съответна стока, която е била пусната на пазара на ЕС от малко или микропредприятие (предприятие А) преди 30 юни 2026 г., задълженията на предприятие Б ще се ограничават до събиране на достатъчно убедителни и проверими доказателства, че съответната стока или съответният продукт, използван(а) за производството на съответния продукт, е бил(а) пуснат(а) на пазара на ЕС преди отложеното прилагане на Регламента по отношение на предприятие А (т.е. 30 юни 2026 г.). В този случай нито предприятие А, нито предприятие Б трябва да извършват надлежна проверка или да предоставят ДНП. Същото важи и в случай, че голямо или средно предприятие (предприятие В), което е преди предприятие А във веригата на доставките, е пуснало продукта на пазара и вече е представило декларация за надлежна проверка. По-късната дата, от която се прилага Регламентът за малко или микропредприятие А, ограничава задълженията на предприятията надолу по веригата (като голямо или средно предприятие Б).

9.2. Какви доказателства са необходими, за да се докаже, че продуктът е бил пуснат на пазара на ЕС преди датата, от която се прилага Регламентът (т.е. какви документи се приемат като доказателство за „пускане на пазара“)? Трябва ли такива продукти да се декларират в ИС? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

В случай на внесени продукти митническата декларация за въпросните съответни стоки или съответни продукти ще се приема като доказателство, че те са били пуснати на пазара на ЕС преди датата, от която се прилага Регламентът. За стоки, произведени в ЕС, като доказателство следва да се приема и друга документация, например документация, свързана с датата на производство, като например разрешителни за сеч, ушни марки и паспорти на едър рогат добитък, фактури или друга документация, свързана с датата на производство на стоката. Датата на пускане на пазара на ЕС може да бъде доказана например с договори между страните, документи за поръчка на продуктите, документи, придружаващи пратката, относно доставката до клиента, включително международна товарителница за автомобилен превоз (CMR) (Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки), коносамент, известия за доставка, въздушна товарителница и всички други документи, които доказват, че стоките са прехвърлени между две страни, които могат да бъдат пряко свързани с въпросния съответен продукт. За подробности относно момента на пускане на пазара на ЕС, моля, вж. ЧЗВ 5.20.

За продукти, попадащи в преходния период, не е необходимо да се предоставя ДНП в информационната система. В случай на износ или повторен внос на продукт, който първоначално е бил пуснат на пазара през преходния период (сам по себе си или под формата на съответен продукт нагоре по веригата), Комисията ще предостави условен референтен номер на ДНП, т.е. универсален референтен номер, който може да бъде вписан в митническата декларация в случаите на продукти, попадащи в преходния

период, и който може да се използва в митническата декларация, предоставена за износ или повторен внос.

9.3. Могат ли продукти, пуснати на пазара на ЕС през преходния период, да се смесват с продукти, които отговарят на изискванията на Регламента и са пуснати на пазара на ЕС след преходния период, ако може да се докаже, че всяка партида от така смесените продукти е била пусната на пазара на ЕС през преходния период или отговаря на изискванията на Регламента?

При положение че са изпълнени всички условия, посочени в член 3, букви а)–в) от Регламента, продуктите, които ще бъдат пуснати на пазара на ЕС от датата, от която се прилага този регламент, и продуктите, пуснати на пазара на ЕС през преходния период (и следователно освободени от изискванията), придружени от доказателство, че са били пуснати на пазара на ЕС през преходния период, могат да бъдат смесвани преди пускането им на пазара на ЕС.

9.4. Как ще функционира на практика смесването на стоки, складиращи през преходния период, със стоки, които ще бъдат пуснати на пазара на ЕС след 30 декември 2025 г., и по-специално как ще се отразява в ИС? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

В ИС трябва да бъде подадена декларация за надлежна проверка само за съответните продукти, които подлежат на задълженията за извършване на надлежна проверка съгласно Регламента. Ако операторите и търговците смесват стоки, пуснати на пазара на ЕС през преходния период, с по-нови запаси (от периода след преходния период), в декларацията за надлежна проверка трябва да се включи само информацията, отнасяща се до новите стоки, пуснати на пазара на ЕС, тъй като тези запаси подлежат на надлежна проверка.

За „запаси през преходния период“ вж. въпроса по-горе.

9.5. Кога започва и кога приключва преходният период на практика?

Преходният период започва от датата на влизане в сила на Регламента относно обезлесяването (29 юни 2023 г.) и приключва в деня преди датата, от която започва да се прилага Регламентът.

9.6. Как компетентните органи следва да извършват проверки на продукти, които са пуснати на пазара на ЕС през преходния период, за да се гарантира спазването на Регламента?

Компетентните органи могат да извършват проверки на съответни продукти, за да установят дали те са били пуснати на пазара на ЕС през преходния период. В този случай операторът носи тежестта на доказване, че продуктът е изключен от приложното поле на Регламента, в съответствие с ЧЗВ 8.3.

9.7. Ще публикува ли Комисията насоки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Комисията публикува документа с насоки под формата на известие на Комисията C/2024/6789 с цел разясняване на някои аспекти на Регламента, например определението за „използване за селскостопански цели“, в което се разглеждат въпроси, свързани с агролесовъдната система и земеделските земи, сертифицирането, законосъобразността и други аспекти, които представляват интерес за много заинтересовани страни на място.

Комисията също така събира информация и насърчава диалога между заинтересованите страни чрез многостранната платформа за опазване и възстановяването на горите в световен мащаб с оглед предоставяне на неофициални насоки по редица въпроси. В настоящия документ с често задавани въпроси вече са дадени отговори на въпросите, които Комисията получава най-често от съответните заинтересовани страни, като той ще бъде актуализиран с течение на времето. Ако е необходимо, ще бъдат мобилизирани допълнителни инструменти за улесняване.

Не са необходими допълнителни указания за спазване на правилата. Целта на Комисията е да се изяснят определени аспекти, за да се обясни как ще функционира Регламентът на практика, да се споделят примери за добри практики и др.

9.8. Ще издаде ли Комисията специални насоки за отделните стоки? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Комисията предоставя примери за добри практики и практически сценарии, включително в документа с насоки, които до известна степен включват специфични за отделни стоки аспекти.

Наред с това Комисията публикува нов документ, в който се прави преглед на начините, по които се прилагат задълженията по отношение на веригите за доставки на седемте стоки, обхванати от приложното поле на Регламента, в зависимост от вида на предприятието (оператор/търговец), размера и позицията му във веригата на доставките в рамките на ЕС, като това е онагледено чрез 10 различни сценария по веригата на доставките на нашата уебстраница: EUDR compliance - Publications Office of the EU (Спазване на Регламента относно обезлесяването — Служба за публикации на Европейския съюз).

9.9. Какви са задълженията за докладване на операторите?

Операторите, които не са МСП, ще трябва ежегодно да публикуват обществено достъпни доклади относно своята система за надлежна проверка. За операторите, които попадат в приложното поле на Директивата за отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта (ДОПУ) и прилагат в срок европейските стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта, достатъчно ли е да публикуват доклада си в съответствие с изискванията съгласно ДОПУ? Или ще има допълнителни изисквания по отношение на докладването?

Регламентът предвижда, че що се отнася до задълженията за докладване, операторите, които попадат в приложното поле и на други законодателни инструменти на ЕС, в които са определени изискванията относно надлежната проверка на веригата за създаване на стойност, могат да изпълняват задълженията си за докладване съгласно Регламента, като включват изискваната информация при докладването в контекста на тези други законодателни инструменти на ЕС (член 12, параграф 3 от Регламента).

9.10. Какво е обсерваторията на ЕС за наблюдение на обезлесяването и деградацията на горите? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Обсерваторията на ЕС се основава на вече съществуващи инструменти за наблюдение, включително продукти по програма „Коперник“ и други общественодостъпни или частни източници, като съдейства за прилагането на Регламента чрез предоставяне на научни доказателства, в т.ч. карти на земното покритие към крайната дата, относно обезлесяването и деградацията на горите в световен мащаб и свързаната с тях търговия. Използването на тези карти не гарантира автоматично спазването на условията на Регламента относно обезлесяването, но те са инструмент, който помага на дружествата да осигурят спазването му, например за оценката на риска даден парцел да е бил обезлесен след 2020 г. Това не отменя задължението на дружествата да извършват надлежна проверка.

В приложното поле на обсерваторията на ЕС за наблюдение на обезлесяването и деградацията на горите попадат всички гори по света, включително европейските гори, като тя е разработена в съответствие с текущото развитие на политиките на ЕС, като например законодателството за мониторинг на горите и надграждането и подобряването на Европейската информационна система за горите.

Основната цел на картите, изготвяни от обсерваторията на ЕС, е да предоставят информация на операторите/търговците и компетентните органи на държавите — членки на ЕС, за да ги подпомогнат при оценката на риска. С оглед на това картите, включително картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г. (вж. 9.10.1), имат следните характеристики:

- **Не са задължителни.** Няма задължение операторите/търговците (или компетентните органи) да използват картите на обсерваторията на ЕС при извършване на оценката на риска.
- **Не са изключителни.** Операторите и търговците (както и компетентните органи) може да използват други карти, които са по-подробни от картите, предоставяни от обсерваторията. В Регламента не се съдържат предписания относно начините за добиване на информация за целите на оценката на риска. Обсерваторията е един от многото инструменти, които са на разположение и които Комисията предлага безплатно.
- **Не са правно обвързващи.** Картите, предоставяни от обсерваторията на ЕС, може да се използват за оценка на риска. Но сам по себе си фактът, че предоставеното географско местоположение попада в зона, считана за горска, не води автоматично до заключение за несъответствие. И обратно, не може да се гарантира, че даден

продукт ще отговаря на изискванията или че няма да бъде проверяван, ако неговото географско местоположение попада извън зона, която на дадена карта се счита за горска. Причините за това могат да бъдат други рискови фактори, които не са обхванати от картата, точността и пространствената детайлност на картата или евентуалното несъответствие на продукта с приложимото законодателство на държавата на производство. Случайните проверки ще обхващат и парцели, които не съответстват на гора съгласно картата.

9.10.1. Възможно ли е картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г. да се използва като окончателен източник на информация за съответствие с Регламента на ЕС за обезлесяването или са необходими допълнителни стъпки и източници на данни, за да се докаже съответствието? (НОВ ТЕКСТ)

Картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г. е предвидена като един от помощните инструменти, предоставяни от Европейската комисия за подпомагане на прилагането на Регламента. Достъпна в обсерваторията на ЕС за наблюдение на обезлесяването и деградацията на горите, тази карта показва наличието/отсъствието към 31 декември 2020 г. на горско покритие в световен мащаб с пространствена разделителна способност от 10 m. Определението за „гора“ в картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г. следва определението за „гора“ в Регламента относно обезлесяването, дадено в член 2, точка 4 от него. Важно е да се обърне внимание, че всички насаждения от съответните стоки, различни от дървен материал, т.е. какао, кафе, маслодайна палма, каучук и соя, са изключени от горите. Това е първата карта на горската покривка в световен мащаб с такава висока разделителна способност (10 m).

Данните за горската покривка към крайната дата през 2020 г. представляват ключов източник на информация за операторите. КГГП за 2020 г. е един от многото възможни източници (вж. ЧЗВ 9.10.). Въпреки че не е правно обвързваща, КГГП за 2020 г. може да помогне на операторите да спазят задълженията си за оценка на риска от обезлесяване съгласно Регламента.

КГГП за 2020 г. може да помогне на компетентните органи на държавите — членки на ЕС, да изпълнят първоначалните етапи от своите задължения за прилагане. В член 18 от Регламента относно обезлесяването, който се отнася до проверките на операторите (които трябва да се извършват от компетентните органи на държавите — членки на ЕС), са споменати „данни от наблюдението на Земята, например от програмата „Коперник“, като потенциални данни, които могат да се използват за такива проверки (наред с други източници за верифициране). Не се споменава конкретна карта, която да се използва, като компетентните органи може да пожелаят да използват глобални, регионални или национални карти или всеки друг източник, който сметат за подходящ. КГГП за 2020 г. не е предназначена да служи като единствен източник на информация за съответствие.

9.10.2. Каква степен на точност може да се очаква от пространствени карти в световен и национален мащаб и могат ли те да се използват за справка при процесите на надлежна проверка и верифициране? (НОВ ТЕКСТ)

Грешките са присъщи на всяка пространствена карта. Относителната точност на пространствените продукти в световен мащаб е около 85 % (в зависимост от броя на класовете и тяхната пространствена сложност). В националните карти може да се достигне относителна точност от 90 %. Нито една от тези пространствени карти в световен или национален мащаб не може да се счита за „представителна карта“ както за процеса на надлежна проверка, така и за процеса на верифициране, поради неизвестната им точност на местно равнище. В ЧЗВ 9.10.4. се предоставят допълнителни разяснения относно комбинирането на допълващи се източници на данни.

Външните заинтересовани страни, проявяващи интерес към картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г. на обсерваторията на ЕС, се приканват да разгледат преработената версия на картата (версия 2 от декември 2024 г.) с относителна точност от малко над 90 %.

9.10.3. Дали дадена стока автоматично е несъответстваща на изискванията, ако е произведена на територия, обозначена като гора на картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г.? (НОВ ТЕКСТ)

Снабдяването със стока, произхождаща от земя, обозначена като гора на картата на глобалното горско покритие за 2020 г., не означава автоматично несъответствие с изискванията. Това обаче може да е признак за риск от обезлесяване. В такива случаи се препоръчва да се предприемат по-нататъшни разследвания и допълнителни мерки с други източници на информация.

9.10.4. Може ли заинтересована страна да използва национални горски карти в съчетание с картата на горската покривка в световен мащаб за 2020 г.? (НОВ ТЕКСТ)

В рамките на Регламента относно обезлесяването горските карти за 2020 г. могат да представляват ключов източник на информация за оценка на риска дадена съответна стока или производен продукт да произхожда от райони, които са били подложени на обезлесяване след 2020 г., особено при липса на по-точни алтернативни източници на информация (вж. ЧЗВ 9.10.2.).

Въпреки че заинтересованите страни не са задължени да използват тематични карти, анализът показва, че при комбиниране на различни допълващи се източници на данни, например различни горски карти, може да се осигури полезна информация за оценка на рисковете от обезлесяване след 2020 г.

9.11 Какво представлява високият риск и каква е максималната продължителност на временното спиране?

Съгласно член 17 от Регламента относно обезлесяването на компетентните органи се разрешава да предприемат незабавни действия, включително временно спиране, в ситуации, при които съществува висок риск от неспазване на изискванията. Какво

представлява високият риск и каква е максималната продължителност на временното спиране?

В отделни случаи, въз основа на различни обстоятелства, в т.ч. проверки на място, резултатите от анализа на риска в основаните на риска планове, рискове, установени чрез информационната система или вследствие на информация, получена от друг компетентен орган, основателна загриженост и др., компетентните органи могат да установят, че съществува висок риск съответните продукти да не отговарят на изискванията на Регламента. В такива случаи компетентните органи могат да въведат временни мерки съгласно член 23 от Регламента, включително спиране на пускането или предоставянето на продукта на пазара на ЕС. Това спиране следва да е с продължителност до три работни дни или 72 часа в случай на нетрайни продукти. Компетентният орган обаче може да стигне до заключението, въз основа на проверките, извършени през този период от време, че спирането следва да бъде удължено с допълнителни периоди от три дни, за да се установи дали продуктът отговаря на изискванията на Регламента.

9.12. По какъв начин Регламентът е обвързан с Директивата на ЕС за енергията от възобновяеми източници? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Целите на Регламента и Директива (ЕС) 2018/2001, изменена с Директива (ЕС) 2023/2413 (Директива за енергията от възобновяеми източници — RED), се допълват взаимно, тъй като и двата акта се стремят към една обща всеобхватна цел — борбата с изменението на климата и загубата на биологично разнообразие. За стоките и продуктите, попадащи в приложното поле и на двата правни акта, ще се прилагат изискванията за общ достъп до пазара съгласно Регламента относно обезлесяването, като може да се считат за енергия от възобновяеми източници съгласно RED, при условие че отговарят на изискванията, определени в нея. Изискванията съгласно Регламента относно обезлесяването и RED са съвместими и взаимно се подсилват. В конкретния случай на системите за сертифициране за нисък риск от непреки промени в земеползването съгласно Регламент (ЕС) 2019/807 на Комисията за допълване на Директива (ЕС) 2018/2001, тези системи за сертифициране може също да се използват от оператори и търговци в рамките на техните системи за надлежна проверка за получаване на информация, изисквана съгласно Регламента, за да се изпълнят някои от изискванията за проследимост и информация, посочени в член 9 от него. Както при всяка друга система за сертифициране, използването им не засяга правната отговорност и задълженията на операторите и търговците да извършват надлежна проверка съгласно Регламента относно обезлесяването.

9.13. Как се разглеждат държавите от ЕАСТ/ЕИП в Регламента? (НОВ ТЕКСТ)

Норвегия, Лихтенщайн, Исландия и Швейцария са договарящи се страни — членки на Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ). Затова за тях не се прилагат правилата на Митническия кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013). Следователно те не се намират на „митническата територия“ по смисъла на член 2, точка 34 от Регламента относно обезлесяването, което ги определя като „трети държави“ по смисъла на този регламент (член 2, точка 35 от него).

Европейското икономическо пространство (ЕИП) обединява държавите — членки на ЕС, и три от четирите държави от ЕАСТ (а именно Исландия, Лихтенщайн и Норвегия) в един вътрешен пазар, регулиран от едни и същи основни правила. Регламентът относно обезлесяването е отбелязан от ЕС като акт, който е от значение за ЕИП. Понастоящем се разглежда възможността за включването му в Споразумението за ЕИП посредством решение на Съвместния комитет на ЕИП, което означава, че държавите от ЕИП, които са и членки на ЕАСТ, обмислят дали и как правните актове на ЕС да бъдат включени в Споразумението за ЕИП. При условие че държавите от ЕИП преценят, че Регламентът относно обезлесяването трябва да бъде включен в Споразумението за ЕИП, и ако впоследствие бъде приет проект на решение на Съвместния комитет на ЕИП и този проект влезе в сила след като бъдат изпълнени конституционните изисквания, едва тогава този регламент ще бъде приложен в Норвегия, Лихтенщайн и Исландия. Обикновено има забавяне от няколко години, тъй като процедурата по включване на акта започва едва след неговото публикуване и поради сложните процедури за включване на акта в Споразумението за ЕИП и в правните системи на държавите от ЕИП.

Поради това засега Норвегия, Лихтенщайн и Исландия се считат за трети държави по смисъла на Регламента относно обезлесяването.

Швейцария не се присъедини към ЕИП, поради което горното не се отнася за нея. Това означава, че Регламентът относно обезлесяването се прилага за Швейцария и за операторите, установени там, по същия начин, както за други трети държави и оператори от трети държави.

oooo

10. Санкции

10.1. Какво означава, че санкциите, определени от държавите — членки на ЕС, не засягат задълженията им съгласно Директива 2008/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

Държавите — членки на ЕС, трябва да установят национална рамка от санкции, която да включва най-малко санкциите, изброени в член 25, параграф 2 от Регламента, и да предприемат всички необходими мерки, за да се гарантира прилагането на правилата. Размерът и видът на санкциите не може да е в противоречие с Директива относно престъпленията против околната среда. Разпоредбите на директивата подлежат на правоприменственост.

10.2. Какъв е максималният размер на глобата?

Държавите членки имат право да определят санкциите, включително размера на глобите. За юридическите лица максималният размер на санкцията не може да бъде по-нисък от 4 % от общия годишен оборот на оператора или търговеца в Съюза през

финансовата година, предшестваща решението за налагане на санкцията, изчислен в съответствие с изчисляването на общия оборот на предприятията, съгласно член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета.

Когато е необходимо, размерът на глобата трябва да се увеличи, особено в случай на повторно нарушение. Чрез санкциите трябва да се гарантира, че отговорните лица ефективно се лишават от икономическите ползи, съизмеримо с нарушенията им, при спазване на принципа на ефективност, пропорционалност и възпиращ ефект.

10.3. По отношение на Директивата за обществените поръчки, държавите — членки на ЕС, ли решават дали при прилагането на Регламента да се даде възможност за реабилитиране по своя инициатива?

В допълнение към изискванията съгласно член 25, параграфи 1 и 2 от Регламента относно обезлесяването държавите членки ще имат свободата да решават дали желаят да предвидят реабилитиране по своя инициатива или не. Те обаче трябва да гарантират, че тази разпоредба не пречи на ефективността на санкциите, като установят и прилагат ясни правила за реабилитиране по своя инициатива.

10.4. В съответствие с член 25, параграф 3 от Регламента относно обезлесяването „[д]ържавите членки уведомяват Комисията за окончателните съдебни решения“ и за санкциите, наложени на юридически лица. Комисията ще публикува списък с тези съдебни решения на своя уебсайт. Това за всички административни решения ли се отнася или само за съдебните решения?

По смисъла на тази разпоредба държавите членки следва да уведомяват Комисията за окончателни решения срещу юридически лица, което означава съдебни разпореджания.

10.5. Отсякъл съм няколко малки дървета в мой имот, където понастоящем отглеждам крави. Възнамерявам да продам дървения материал и месото от кравите на местен пазар в ЕС. Ще ми бъдат ли наложени санкции за продажбата им поради това, че съм отсякъл дърветата? (АКТУАЛИЗИРАН ТЕКСТ)

По принцип отговорността за прилагането на разпоредбите е на държавите членки. Изискването към операторите и търговците да предприемат коригиращи мерки съгласно предвиденото в член 24 от Регламента относно обезлесяването е по преценка на компетентните органи на държавите членки. В ЕС принципът на пропорционалност е един от основополагащите принципи на правото на Съюза, който се прилага при тълкуването и прилагането на законодателството на ЕС.

Изсичането на дървета може да представлява нарушение на изискването за липса на връзка с обезлесяване съгласно Регламента само ако дърветата са част от гора съгласно определението в този регламент. Такъв е случаят ако дърветата са част от земя, която не се използва предимно за селскостопански или градски цели и която се простира върху повече от 0,5 хектара, с дървета, високи над 5 метра и с покритие на короните над 10 %, или дървета, които могат да достигнат тези прагови стойности *in situ*. Ако един от тези критерии не е изпълнен, площта не се счита за гора и изсичането на дърветата не

нарушава никоя разпоредба от изискването за липса на връзка с обезлесяване съгласно Регламента.

10.6. (ЗАЛИЧЕНО, като информацията е преместена към въпрос 7.30)